திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சாஸ்திரக்கோவை.

இதோடு மேற்படியார் அருளிச்செய்த

பெரியநாயகியம்மை பதிகமும்,

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

குமாரதேவர் நெஞ்சுவிடுதூதும்,

குமாரதேவர் பதிகமும்

சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவை

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம் கரபாத்தி [illegible]

ஆதீனத்திற்குரிய

ஈசூர்-சச்சிதானந்த சுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

பி. ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்

பலபிரதிகளைக்கொண் டாராய்ச்சிசெய்வித்த பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை,

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

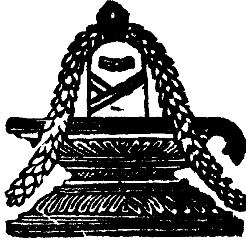
1914.

இதன் விலை அணா

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதீன வரலாறு.

துறையூர். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பேறையூர். சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்.

சிதம்பரசுவாமிகள்.

ரெட்டி. சிதம்பரசுவாமிகள்

பழனிசுவாமிகள்.

கூவாலத்துச்சுவாமிகள்.

புலியூர்ச்சுவாமிகள்.

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்.

மூத்தையசுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தஸ்வரூபமே ஒருருவாகத்திருமேனிகொண்டருளிய ஸ்ரீ குமாரதேவர் முற்பிறப்பில் பரமசிவத்தைநோக்கி மல்லிகார்ச்சுன பர்வதத்தில், நிஷ்காமதவஞ்செய்கையில், அந்தசுவாமிகளோடுகூட வேறொருவர் அந்தப்பர்வதத்தின்கண்ணே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்; அப்போது, பரமசிவம் அவரது தவத்திற்கிரங்கிப் பிரத்தியட்சமா யெழுந்தருளிவந்து ;அன்பனே ? உனக்கு என்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்குமளவில், அவரோ ஒன்றைக்கருதி ! மற்றொன்றைக் கேட்டமாத்திரத்தில், பரமசிவம் திருவுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா! நீ ஜடாமுனியாகக்கடவதென்று சபிக்க; அதுகேட்டு அவரும் திடுக்கிட்டெழுந்து நின்று சுவாமி? யான் கருதிவந்ததைக் கேளாமல் ஊழ்வினைச்சேட்டையால் தவறிப்போனேன் பரம்பொருளே! இனி யாதுசெய்ய வல்லேன். அச்சோ! இச்சாபம் அடிமைக்கு, எக்காலத்தில் விமோசன மாகுமென்று அடிவணங்கிகேட்க, அடா ! நீபோய், விருத்தாசலத்தில், மணிமுத்தாநதிக் கரையில் வளர்ந்தோங்கிருக்கின்ற அரசமரத்தின்மே லிருந்தாயாகில், இந்தப்பர்வதத்தில் உன்னோடுதவஞ்செய்து நிற்கின்ற எமது அன்பனாகிய ஒருவன் கர்நடதேயத்தில் இராஜனாக வவதாரஞ்செய்து, சிறிதுநாள் அரசுபண்ணி, பிறகுவிரக்தியுண்டாய், பேரையூர்ச் சர்ந்தலிங்கசுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டுமேற்படி ஆசிரியருத்தாரப்படி விருத்தாசலம் வந்து நீ இருக்கின்ற அரசமரத்தினிழலில் இருப்பான். அப்போது

நீ அவனைக்கண்டு வணங்கிக்கேட்டால், அவன் விமோசனஞ் செய்வானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய மாத்திரத்தில், அந்தஜடாமுனியும், சுவாமி? அவருக்கு முத்தித்திசை எப்போதென்றுகேட்க, அடா? அந்த அன்பன் இதற்கு முன்னர், ஐந்துசுத்த தேகமெடுத்து நம்மைநோக்கி நிஷ்காமதவஞ் செய்திருக்கிறான்; இஃது ஆறுவது தேகம், இன்னம் ஒருதேகத்தில் முத்தியைப் பெறுவானென்றருளிச்செய்ய. அதுகேட்டு ஜடாமுனியும் பாக்கியமென்று பரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டுபோய், மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின்மேலிருந்து எப்போது விமோசனகாலம் நேரிடுமென்று வழிபார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீ குமாரதேவரோ என்றால், பரமசிவத்தின் திருவருட்படி அருளே திருவுருவாகக் கொண்டபோதினும், ஆசிரியர் வேண்டியிருப்பதால், கர்நடதேயத்தி லவதரித்துச் சிறிதுநா ளரசுசெய்துபிறகுதுறவு பூண்டு ஒருநாள், தம்மிடத்திலுள்ள மந்திரிமார்களில் முதல்மந்திரியானவரால் தமது சரித்திரமுழுதும் பேரையூர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்தபின்பு தாமேபோய் மேற்படி சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க; அதுதெரிந்து சுவாமிகளும், இவரது பரிபாகத்தை நோக்கும் பொருட்டுத் தம்மிடத்திருக்கும் கையேட்டுத் தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா? இவனைப்பார்த்தால் அரசனைப் போலிருக்கின்றது, இவனிந்தவழிக்குப் பாத்திரவானல்லன், ஆதலால் இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்லென்று சொல்ல:அதற்கு அந்தத்தம்பிரானும் சுவாமி? இவ்வரசனிடத்தில் அதிதீவர பக்குவமுடைய சற்சீஷருக்குள்ள பதினென்குறியும் உண்டாயிருக்கிறதே யென்று சைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (முன்பே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனை நமது எருதுக்குப் புல்லறுத்துப் போடச் சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்வாறே தம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுகட்டுங் கயிறுங் கொடுத்தனுப்ப, மேற்படி ஸ்ரீகு

மாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச் சிரசாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்கநினைத்து இடக்கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின்மேற் பூட்டாமல் இடக்கைமேற் பூட்டியிழுக்க கையறுபட்ட மாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப் பார்த்துக்கோபித்தார்; இவ்வற்புதக்காட்சியைக் கண்ணுறக்கண்ட மேற்படி பள்ளர்கள் நீர் ஆரையா? என்று கேட்க, நான் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்க சுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்றுசொல்ல, அது கேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனைப்போலிருக்கிறதென்றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்துக் கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல் வைக்க, அச்சுமைபொறாமல் திருமுடிசாய்ந்து போவதைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்புற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில் வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டுநாள் சென்றபின்பு, மூன்றாவதுநாள் மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்த பள்ளன் இவர் சேதி முழுதும் கையேட்டுத் தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க,அவரும் இவர்கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத்தெரிவித்தனர்; சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப்பார்த்து சோதனை நிமித்தம் முனிவுகொள்பவர்போல் கோபிக்க, அவரும் உண்மையாகவேபயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத் தம்பிரானையழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட்டமுது கட்டி ஒருதண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடுத்து நம்மோடுகூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள: அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீ குமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில். சிலதூரம்போய் சுவாமிகள் இவரைத் திருப்பிப்

பார்த்து என்னதாமத மென்றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி? ஒருபுறம் அச்சுலிங்கம், மற்றொருபுறம் கஞயுத்தம் இழுக்கின்றதே! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்குத்தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இரண்டன்னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து, ஸ்ரீ குமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப் பரிமாறமேற்படி சுவாமிகள் நைவேத்தியங் கொண்டபின், சேடமானமகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சில விஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகுமடாலயத்திற்கு வந்து சேர்ந்து சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து*முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகாராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா? நீ விருத்தா சலத்துக்குப் போகவேண்டு மென்று கட்டளையிட்டருள: அங்ஙனே நல்லதென்று விடைபெற்றுக் கொண்டு விருத்தாசலத்தை நோக்கிவருகிற வழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறமான காட்டில் இவர் நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதரே ஒரு பிராமணரூபமாயெழுந்தருளிவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக் கொண்டிருந்து இவரைக்கண்டு அப்பா? நீ ஆயாசமாய்ப் போகிறபடியால், நால்வகை ஜலமுமிருக்கின்றன, உனக்கு வேண்டிய மட்டும் சாப்பிட்டு விடாய்தீர்க்கலாமென் றுபசரித்துத் தண்ணீர் கொடுக்க: இவர் அதைச் சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்தி செய்துகொண்டு,விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து மணிமுத்தா நதிக்கரையிலிருக்கின்ற அரசமரத்து நீழலில் நடந்து வந்த ஆயாசத்தினால் சற்று இளைப்பாறச்சயனித்து பிரமாநந்தநித்திரையி லெழுந்தருளியிருந்தனர்.

அதுசேதி பெரியநாயகியாரறிந்து தனதபிடேகத்திற்குச் சுவணபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை எந்திக்கொண்டு ஓர்

பிராமணஸ்திரீயைப்போல அங்கு இவரிடத்தில் வந்து தலைப்பக்கத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மேல் இவரது முடியைத் தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டினபின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்ந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நீ ஆரம்மா? என்றுகேட்க, அப்பா?குமாரதேவா? நான் தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத்தில் தானே சுகமாயிருவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனே மறைந்தருளினாள். பிறகு, ஸ்ரீ குமாரதேவர், அம்மா! உன்கிருபைக்கு அடிமையாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன்! என்று பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து அங்஡னே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை ஷை ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றெனவெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பிராமண வுருவமாய் வந்து அதிவினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க: இவர் அந்தஜடாமுனியைப்பார்த்து நீ யார்? என்று கேட்க: நான் ஜடாமுனியென்று சொல்ல: நீ இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரிய மென்னவென்று கேட்டமாத்திரத்தில், ஜடாமுனி தனதுசரித்திர முழுதும் விவரமாகச் சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநிவர்த்திசெய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே கரபாத்திரஞ் செய்துகொண்டிருக்குங் காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பியானவன், இவரை மகானென்றறிந்து நாள்தோறும் உண்மையாய்த் தரிசனஞ் செய்துகொண்டேவர, அவனுக்கு நாளுக்குநாள் சகலசம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகையில், ஓர்நாள், அவன் ஸ்ரீ குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கி சுவாமி! அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா? அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ பெரியநாயகியார் சந்நிதானத்திற்கெதிராக ஒரு மண்டபங் கட்டிவையென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண்டபங்கட்டும்படி எத்தனித்து

க்கட்டும்போது உத்திரக்கல் மேலேறாமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ குமாரதேவருக்குத் தெரிவிக்க, ஸ்ரீ குமாரதேவரும், விபூதியைக் கொடுத்து இதை அந்தக் கல்லின்பேரில்போட்டுத் தூக்கென்றுத் தரவுசெய்ய, அப்படியேசெய்து முடித்தபின்பு, அந்தக் குடும்பியும் சந்தோஷசித்தனாய் ஸ்ரீ குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமி? தேவரீருடைய பிரபாவத்தை யின்னதென் றளவிட்டுச்சொல்ல ஆராலாகுமென்று நானாவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற் செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடைய முதுகும் உரைபட்டிருப்பதைக் காண்பித்து இவர்களுக்குத் தவன கஞ்சிகாய்ச்சி நைவேத்தியம்பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருதகிருத்தியனானான்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டுவாயிலில் கரபாத்திரதிற்குச சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையையறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்துவைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடு கலந்து இவர்கையிற்பரிமாற, அது தெரிந்து ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அங்ஙனே குளத்தின் நீரருகிற்செல்ல, அந்தமச்சம் உயிர்பெற்றுகுளத்திற் குதித்துப் போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனதுதேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீகுமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்துகொண்டே வருகையில், ஒருநாள்அதிகவாதனையினால் சகிக்கப்படாதவனாய் ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழ்ந்துகோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா? நாம் வயித்திய னல்லவேயென்னலும், அவனும் சுவாமீ? தேவரீரது திருக்கையினால் விபூதியாகிலுங் கொடுத்தால் எனதுரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ குமாரதேவருந் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடக்கை

யில்வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒரு மாடத்திலிருக்கும் விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்த விக்கினேஸ்வரர்முன்னேபோய் இரண்டு கண்களையு மூடிக்கொண்டு நின்று அங்கேநடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் அப்படியேபோய் நின்றமாத்திரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற்றேன்ற, அத்தருணத்தில் அந்தவிநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைநீட்டி இவனது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டது போலக் கண்டுவிழித்து ஸ்ரீ குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்த விபூதியைத் தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக் கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங் காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹோற்சவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோச்சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக்கோலம்வருகையில், அந்த இரதத்திற்குநேரே ஸ்ரீ குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டுசைவர்கள்கண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் விகடமாய்வீரசைவமருளைப்பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிகடவார்த்தையை ஸ்ரீ குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியாகராஜப் பெருமானைப்பார்த்து தியாகராஜப் பெருமானே! "வீரசைவம் மருளானால் இரதம்நடக்க; அருளானால்இரதம்நிற்க" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம்நின்றுவிட்டது: பிறகு, ஸ்ரீ குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மரநீழலி லுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்மகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்துசேர்ந்

தபிறகு போஜனஞ்செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடையவனாதலால், என்ன செய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசிய ந்தெரியாதபடியினால், சாயங்காலபரியந்தமும் அந்த இரதம் நடக்கும்படி அனேகபிரயெத்தினங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றாகிலும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனியென்ன செய்யக்கூடும் இது யாராலுற்ற இடறு! அந்தோ! வீணில்விரதம் பவறுதலாகிறதே! எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக் கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டுவணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மறுளனிடத்தில் உங்களுக்கென்னஅலுவல்போங்களென்றுசொல்ல, அரசனும் சுவாமீ? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருள வேண்டுமென்று வெகுவாகத்தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின்முன்னே நின்று தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து எமது தயாநிதியே! "வீரசைவம் அருளானால் இரதம் நடக்க, மருளானால் இரதம் நிற்க" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின மாத்திரத்தில், இரதம்சடுதியில் நடந்து யாவருங்களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தசைலம்வந்து அவ்வரசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலையில், பிறதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத்திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக் கொள்ள எண்ணினவனாய்த் தனது நாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசையாக வருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல ஸ்ரீகுமாரதேவரிடத்திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷண

நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரேநிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீ குமார தேவரும் நீயார்? என்றுவினவ; சுவாமீ? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன்வசஞ் செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான் அதனால், பயந்துவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டிய தென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமீ? தேவரீரது திருவடிகளை அடியாள் சிரசின்மேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளி சந்நிதிக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக்கிரகத்தின் முடிமேல் நமதுதிருவடியைத் தூக்கிவைத்தமாத்திரத்தில், அந்தமாந்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன்மனவிருள்போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமாந்திரீகனும்பயங்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின்றனர்போலு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில்விசாரிக்க: ஸ்ரீ குமாரதேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அவரிருக்கு மிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீகுமாரதேவரும்அவனைப்பார்த்து நீ யார்? என்று வினவ, சுவாமி? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபததுநேரிட்டது, இதைத்தேவரீரே தீர்த்தருளவேணடுமென்று வெகுவாகத தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ குமாரதேவரும்சற்றேதிருவுளமிரங்கி அடா? உன் சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்தமாந்திரீகத்தைவிட்டிருப்பாயாகில், உனக்குஒருகண்மாத்திரந் தெரியஅநுக்கிரகஞ் செய்வோமென்னலும், அம்மாந்திரீகனுமப்படியேநல்லதென்று ஸ்ரீகுமாரதேவரதுதிருவடியைத்தொட்டுச்சொன்னவளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடைய தேசத்திற்குப் போயினன்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேக்ஷயினால் ஸ்திரீயுந்தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ குமாரதேவ

ரைக்கண்டு நாள்தோறுந் தரிசனம்பண்ணிவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருவுளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள்பிறந்து, அவர்கள்வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்குஇலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டிஇலக்கண வித்துவானாகியசிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்வித்துவருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவர் குக்ஷிபாதை நிமித்தம் அந்தக்குடும்பி வீட்டுக்குவருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரைநோக்கி, ஓர் வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன்வினவ, அவருக்கென்ன வித்வசாமர்த்திய மிருந்தபோதினும், இந்தச்சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன்கூறாது மயங்கிநின்று சற்றேதெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமி ? அடிமையைமன்னித்து இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபூணடுமேற்படி ஸ்ரீ குமாரதேவரது பின்னுகச்சாயைபோற்றொடர்ந்து தானுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும் ஸ்ரீ குமாரதேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்கும் திருப்பேரையூருக்குக் கூட்டிக்கொண்டுநடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில், விடியற்காலையாகையினல் எழுந்திருந்து வெளியேவர் துநிற்கிறதம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமையமெப்படி யென்றுவினவ, சுவாமிகள் பரநிட்டையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற தெனக்கூற, ஆனல் நாம் பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீகுமாரதேவர் சாணச்சட்டியெடுத்துக் கொண்டு திருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்துக் கொ

ண்டு திருவலமிட்டார்; இத்திருப்பணிமுடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப் பார்த்துஅப்பா ? உன்னையடுத்துநிற்கின்றவன் யார் ? என்றுவினவ, தென்னாட்டுச் சைவனென்றுசொல்ல, இவனை ஏனழைத்துவந்தாய் ? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்டுதினஞ்சென்றபின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமீ ? இந்தச்சைவன் மிகுந்தவல்லவனாயிருக்கிறபடியால்இவனைத்திருவடிக்கு ஆளாக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும்மேற்படி தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா ? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும்; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததிநெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அப்படியேசெய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத்தம்பிரான்மௌனமாயிருந்துவிட்டார், இப்படிஇரண்டுநாள்கழிந்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ குமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம் போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள்இவ்விடத்தில்வேண்டாம், நீயேயழைத்துக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்னசெய்கிறதென்று கேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா ! நீ இவனைக்கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லியவையென்றுகட்டளையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும்மகாப்பிரசாதமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டுஇருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளதுபக்குவஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ்செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச் சந்நிதானம் விளக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில்பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ குமார தேவரால் சாஸ்திரஞ்செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரது யோகில்வந்து அப்பா ! குமாரதேவா ! நீ சாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள ; ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அம்மா ! அடிமைபாற்சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய பெரியநாயகியாரும் ஆனல் நாமே உனது நாவில் நின்று சொல்லிமுடிக்கிறேமென் றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடச மகா சாஸ்திரங்களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனந்த மகத்துவங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சொரூபசாக்ஷாத்கார பரிபூரணநிசையை யடையுஞ் சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப்பார்தது சுவாமி ? தேவர் பரிபூரணமானபின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமது பெயரிருக்க வேண்டுமோவென்று அகண்ட பரிபூரண சாக்ஷாத்கார சொரூபவியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகளும் ஸ்ரீ பெரியநாயகியார் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருநாமத்தினல் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ் செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரண நிசையை யடைந்தருளினார்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில்
ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக
எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடு தூது.

காப்பு.

தஞ்சமென் றோர்க்கின்பந் தருகுமரதேவன்மே
னெஞ்சுவிடுதூது நிகழ்த்தவே—விஞ்சும்
பழமலைவா ழாழத்துப் பாழிமதவேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிறந்தோ
றாவாய்த்தசெங்கமலத் துள்ளிருந்தோன்-மாவாய்த்த.
மார்பகத்தோனாகமுற்றோர் வஞ்சக்கூற்றைக்கடந்த
சீர்மிகுத்தகாயத் திறன்முனிவோ-ரேர்மிகுத்த.
மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுரகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள்-பேணி
யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
தெருளேயருளே சிவமே-பொருளேயென்,
றேத்துஞ்சுகசொரூப மின்னருளேயோர்வடிவாய்
நாத்துதிசெய்பேரு நயந்தருளி-தீர்த்தனென
வந்தபிரானாயேன் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடிகொண்ட செழுஞ்சோதி-வந்தனைசெய்

யன்பர்க்கெளியா னதிகரேயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க-மன்புக்க ௭
மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணாகச்
சந்திரன்றூணாக்கடலே தாழியா-வந்தரர்தம் ௮
வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத் ௯
திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு ௧௦
மாகமேயாதி யனேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன்-மாகசுர ௧௧
ரேமாக்கவெம்மனோ ரியாருமிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம்-பாமாருங் ௧௨
கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளுருகித்
தொண்டுசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு-பண்டு ௧௩
பிறமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாப் படர்ந்து-சிரமனந்த ௧௪
கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானாய்
மூடிநிலைபெற்ற முதுகிரியா-னீடிக் ௧௫
குறிஞ்சியுணின்று குறவர்குடில்சாடி
மறிந்துவிழமாலியானை மாய்த்துச்-செறிந்த ௧௬
வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிநிறச்செம்பாலைவெப்பந் தீர்த்துப்-பகரரிய ௧௭
முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிந்தங்-கொல்லை ௧௮
தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்
தியற்பள்ளரார்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைக ௧௯

ளேரிகுளங்க ளெலாநிறைத்துநெய்தநிலஞ்
சாரவெழுந்து தகும்பரவர்-நேரும் உ௦
வலைமலையெலாந் துணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய உக
மாழுமொரபேரீள மளத்தற்சரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ள மெனச்சிறந்து-மூழ்குமவர் உஉ
தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு உங
வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க
நாட்டுமெணிமுத்தா நதியுடையான்-மீட்டரிய உச
மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தருநாடன்-மொய்த்து உரு
வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான வூரான்-விரும்பியமெய்ப் உசு
பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திக்கக்கட்டுபா மாலையான்-முத்திபெற உஎ
வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது
சீரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா-னேர்மருவு உஅ
பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதர
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண்-டுக்காத உகூ
விச்சைஞானங்கிரியை யென்னுமுத்தானம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்துறத்த லாசையறற்-றச்சமது ங௦
கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணைமெய்யுணர்வாம்
வீடாதகண்கண் மிகவிழித்துச்-சேடா ஙக
ரிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருங் ஙஉ

தத்துவசாலங்களெனுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட
சுத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த ௩௩
கருமவீக்கூட்டங் கடியாதுவீசுந்
தருமமாநல்வா றயங்க-வொருமையிலா ௩௪
வாறுசமயக் குருடரறியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம் ௩௫
போகமுனிந்துயிரின் போதமழித்துத்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவானையான்-ரூகமுடன் ௩௬
வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான்-சந்ததமுஞ் ௩௭
ஜைமநிபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த
சாமமறையாந் தகுமுரசோன்-காமர்செறி ௩௮
கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்கூற்றுந்தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வாணையான்-விஞ்சியபே ௩௯
ரின்பமுளர்ந்ததும்ப வெல்லோருநகொண்டாடு
நன்குமரதேவனெனு நாமத்தான்-மன்பயிலுஞ் ௪௦
சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து-தீதறுசீ ௪௧
ருள்ளிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு
வெள்ளைநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-கள்ளமுறு ௪௨
காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததனல்
யாமவனைவெல்வதற்கீ தாமென்று-தோமறுசீ ௪௩
ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமவ்வுருப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபகை ௪௪
கொல்வார்மஞ்சற்றோய்த்துக் கூறைகொளுமாறவித்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக-நல்லசெக்கர் ௪௫

காவிதோய் துண்டங் கருதுமுழநான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு-தாவிலாக் சசு
கச்சைகட்டினுற்போற் கனவுதரபந்தனமே
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம் சஎ
பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றேன்றும்
விரிந்தசடைபின்றுழ விட்டு-திருந்து சஅ
மூயிரங்கமீதிலுயர்பரமலிங்கஞ்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற்-பயனுர் சகூ
மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றுங்கிக்
கருமத்துரிசு கழன்றே-யொருமித்த ருo
நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிச்சையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சுங் ருக
குருபரனுமக் குமாரதேவன்பாற்
திருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே—யுருநாம ருஉ
முள்ளவெலாஞ்சத்சித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து
தெள்ளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே-விள்ளலிலா ருங
தெல்லாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லார்திருவுடனே வாழ்ந்தாலு-நல்ல ருச
விடையன்பாற்கும்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கித்
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றேற்பை-புடையெடுத்துக் ருரு
கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்சென்னிக்
கும்ப மிசைநெஞ்சுவைத்த கொள்கைபோ—லெம்பிரான் ருசு
றளிலேநெஞ்சுவைத்துத் தாங்குமெம்பிபோனடிக்கு
மீள்கிலாவன்புடைய வித்தகரு-மாளாத் ருஎ
தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ்-சுகசொருப ருஅ

மொன்றென்றேசொன்று லுலகமேதென்றிடவே
நின்றபழுதையிடை நீளரவ-மன்ற கூக
வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றேத
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம் சுO
பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்முலக
மோகதிதோன்ற லெனேயென்ன-மோகமறக் சுக
கானலினீரில்லெயெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
லீனமில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப-வான சுஉ
பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையா யிவைதாங்-குழுமியே சுங
நானுவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப
வானுதபொன்மண்ணி லாபரண-நானு சுச
கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றேற்றுந்
திடமாநீகாணென்று செப்பத்-திடவா சுரு
ஞருவன்ருழிலா லுளவாமிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த-துரையெனவே சுசு
விண்ணினிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை சுஎ
பற்பலவானுலும் பகருருவொன்ருமிவைதாந்
துப்புடைநானுவுருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகெனக் சுஅ
காந்தருமாநகர்போற் கானெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகாரமின்ருப் பொய்யாகு-மேய்ந்த சுகூ
விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
கவற்றுள்கனவுவிவகார-நவிற்றுதல்போ எO
லாமென்றுரைப்ப வதுநினைவின்வாதனையாந்
தோமுறுபொய்வாதனைதான் றாய்தாய-சேமப் எக

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றோன்றுந்
தருக்காதினைவாகுந் தானென்-றுரைப்ப எஉ

வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனலீலை கண்டா—யிதைப்பொய்யென் எங

றுன்னுதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான்
முன்னும்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த-மன்னு எச

வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனவை-யிலகியதோர் எரு

மெய்யொன்றேயாகு மினிருமுளத்துருவ
னையாவுருவமொடு நாமமாம்-பொய்யுளந்தா எசு

னுன்னினைவுநீதென்றே யூகத்தானோக்குமிடத்
தந்நினைவுநாமவுரு வாகுங்கா-ணந்நினைவு எஎ

கோடிசணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப்-பீடுபெறத் எஅ

தோற்றுநினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்சுகமே
மாற்றற்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ்-சாற்றுமிதா எகூ

லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை—யுள்ளே அ0

மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்குங்-குதிரைகரி அக

தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
சேராதுபொய்யென்று நீக்கியே-தேருமிடத் அஉ

துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற்-சொற்ற அங

பெயருருவமானவெல்லாம் பேணுதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு-மியல்பாங் அச

கடலிற்றுரைநுரை காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய்-திடமுறுமெய் ௮௫
யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிரைநுரை வெண்டிவலை-தாவியெழு ௮௬
மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு
மொக்குவெறும்பொய்யா முருசியுடன்-றக்க ௮௭
நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேமெய்யாம்
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற்-றொகைக்கரிதாய்க் ௮௮
காணுமுருநாமங் காணுதுபொய்யாகு
மாணுமசற்சிற்சுகமே வாய்மையாம்-மாணு ௮௯
இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபோற்றென்றும்வே றில்லை-யுரைப்பரிதாய்த் ௯௦
தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றோன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை-யான்றசுகந் ௯௧
தானேயுளதிதனுற் றங்குமுருநாம
மானுசுகம்போ லணுகியிடு-நானேத ௯௨
வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற்-றேறிற் ௯௩
பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
றெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப-வருளொன்று ௯௪
நெஞ்சுடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு-மெஞ்சலிலா ௯௫
தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துவர வின்னியங்களைவகையின்
சும்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட-மெய்ம்மைதரு ௯௬
மோரார்பரிபுரண வின்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான்-சூரான் ௯௭

மிடியாயிருள்போக்கு மேதகையான்வந்தான்
வடிவாலுவமையிலான் வந்தா-னடியார் கஅ
பவத்துயரைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
றவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா-னுவக்கு ககூ
முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வதிதலுறுபேரின்பன் வந்தா-னதிக க00
கவிராசர்போற்றும் கனைகழலான்வந்தான்
றவிராததண்ணளியான் வந்தா-னவியாத க0க
ஞானகிரணமுறு நற்சூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான்-றேனனைய க0உ
நற்குமரதேவனெனு ஞானபரன்வந்தானென்
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச்-சொற்பிரமன் க0ங
முன்னோரனமாய் முடிகாணே னீண்டிரண்டே
முன்னமாக்காண்குவலென் றூங்கெழல்போல்-பொன்னூர் க0ச
கவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனைத்
தவறில்லையில்லையென்று சாற்று-முவமையா க0ரு
வாலவட்டம்வீச வடியார்களங்கநோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா-யேலு க0சு
மெனதுகளங்கமுந்தீ ரென்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ-லினமருவு க0எ
முத்துக்குடைநிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றோ
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரென்றென்று-மொய்த்து க0அ
கரத்தாலழைப்பதுபோற் காணூர்கொடிக
ளுரைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க-வுரைப்பரிய க0கூ
மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
துய்யமழைபெய்குஞ் சொரியவே-செய்ய க க0

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே-நிறையு கககக

மதியேசெழும்பாகே வானமுதேகீரோ
ததியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே-கதியேயெந் ககஉ

தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்
றீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே-யோதுட் ககங

டிமிரதிவாகரனே செய்யமுதுகுன்றிற்
குமரதேவேயென்று கூறித்-தமிழ்தெரிந்த ககச

வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுகி-லந்தணளி ககரு

மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தானு
மானந்தபோதகமீ தாங்கேறித்-தானந்

தவங்கள்சிறப்பத் தருகுமரதேவ
னுவந்துபவனிவர வுற்றே-நவஞ்சேரு ககஎ

மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோரும்வந்துவந்து
செவ்விபெறவே செறிந்தெங்குந்-தவ்வாத ககஅ

விம்மேனிகொண்டதிவ னெம்மனோருள்ளிருந்த
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே ககக

யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்ஙனெனி
லோர்வடிவார்காணலா மென்பாருந்-தேர்வரிய கஉ0

பூரணமாநோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாரும்-சீரிணங்கு கஉக

கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு
முற்றுனெமக்கிவனென் றோர்வாரு-முற்று கஉஉ

விளமையானென்பாரு மெம்போல்வார்க்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாகிப்-புளகமுடன் கஉங

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலைதனி
னுள்ளத்தமியேனு நண்ணியே-விள்ளாது ௧௨௪
மின்றிரண்டுமொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிருந்
தென்றிரண்டுபின்றாழ்ந்த செஞ்சடையு-நன்றிதரு ௧௨௫
மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்சே
ரான்றதிருநெற்றி யழகினையுந்-தோன்றுந் ௧௨௬
துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகம்
வளக்கமலநோக்கிணையின் வாகும்-கிளக்குமறை ௧௨௭
யஞ்சமுதித்தங்கழகு தருநாசியையும்
விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு ௧௨௮
மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
சுந்தரபானு துலங்குவபோற்-சந்தமுறுங் ௧௨௯
காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
டதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு-மோதவிடம் ௧௩௦
போக்கிமிளிருங் புனிதத்திருமிடறு
நோக்கிணைத்தின்பென்ற நுவன்மார்பு-நீக்கரிதா ௧௩௧
மையந்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற்
செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு-மையலுறு ௧௩௨
சிவபரமிரண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று
மேவியசின்முத்திரைகொண் மென்கரமுந்-தாவிலாச் ௧௩௩
செக்கர்வானம்பவளச் செம்மலையைச்சூழ்ந்ததுபோற்
றக்கர்வித்துகில்சேர் தண்ணிடையுந்-தொக்கவதின் ௧௩௪
மேலொருமின்சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு
மேலுதரபந்தனத்தி னின்னழகுஞ்-சாலவே ௧௩௫
பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம்
வற்றாதளிக்கு மலர்ப்பதமு-நற்றவரு ௧௩௬

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்டேசுபோர்த்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே-யாணிப்பொன் கஙஎ
மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைத்ததையு-நானோதக் கஙஅ
கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்டுபணிந்தேத்தி
யுண்ணினைவுதோன்றா துறுபோதி-லெண்ணவொணா கஙகூ
மெய்யரெலாநிற்ப வினையேனைத்தானோக்கி
யையனருண்மாலளித்தா னன்றுமுதற்-றுய்ய கசO
வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றூதுவிட வுன்போ-னிவந்த கசக
கடல்சூழுலகனைத்துங் காண்கிலேனெஞ்சே
யிடர்போக்குந்தூதாநீ யின்றுத்-திடமாகச் கசஉ
செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே-புல்லறிவா கசங
னேயேன்பிறந்திறந்த நாளெல்லாமென்னுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனா-னீயேயென் கசச
றாதையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சூதையேசெய்வார் துணைவரோ-நீதயவா கசரு
யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா-ருன்பெருமை கசசா
யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு
மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண்-மோகக் கசஎ
கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்ததரனுமைக்கென் றுன்னி-விரித்து கசஅ
புகழ்ந்ததலவே புகலரியநெஞ்சே
மிகுந்தபிறப்புவீ டென்னுந்-தகுந்தொகைக்குக் கசகூ

காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண்-பாரிணங்கு கருo

நீசற்றசைந்தா ணிகழுமுலகாகு
நீசற்றுந்தோன்றா து நின்றக்கான்-மாசற்ற கருக

மெய்ச்சிவமேயாகு மினிருமிதாலுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண்-மெச்சி கருஉ

மூறவாலுயர்வா லுனைப்போலெவர்க்குப்
பிறிதாருளரதனாற் பேணி-யறவாழி கருங

யான்குமரதேவன்பா லன்புடனே தாதுசெல்ல
நான்கருதியுன்பா னவிற்றினே-னியான்புகலு கருச

மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேண்
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை-செவ்விறகு கருரு

முத்தாநதிசூழ் முதுகிரியாமாங்குநீ
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற்-கத்துஞ் கருசு

சமயரெனும்போய்வேடர் தம்மைமிகவாடி
யமருமுறவாமென் றணுகேல்-கமைவி கருஎ

லரிவையர்தாமென் றியம்பு மாமாவைநாடேல்
கருதுவிடயமெனுங் கானின்-மருவு கருஅ

நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றுமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல்-செறிவுற்ற கருகூ

காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்
தூமவழன்மிதித்துத் துள்ளியிடே-ளுமவுரு கசுo

முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னிரோக்காதேகி
யன்பெலாமோருருவே யானவரு-மின்பமய கசுக

மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு
மேகமெனுந் துணிவை யெய்தினரு-மோகமறு கசுஉ

வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு
மோராகமசைவ வுத்தமரும்-பாரோரு கசுரு

நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுடேச்சூழ
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதல்போற்-போற்றுங் கசுச

குமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப
* னமாவென்றவன்சபையை நாடி-யெமாலன்பு கசுரு

தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தகுகருணைசெய்தானைப்
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு கசுசு

பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை
திவளருவிதூங்குந் திறம்போ-னவமார் கசுஎ

கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை
வழுநீத்தபாமாலை மன்னைத்-தொழுவார்க்கு கசுஅ

வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு
மீண்டியதெய்வ மிருந்தருவை-மாண்டறியா கசுகூ

வானந்தச்செல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
வானந்துதிக்கவரு மாதவத்தை-நீனனே கஎ0

னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
தீதனிவனென்னுத தெய்வத்தை-யோதும் கஎக

பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை
யழகுடனேவாழுமை தம்மை-வழுவாது கஎஉ

தந்தசச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழுங்குமர தேசிகனைச்-சிந்தைநீ கஎரு

பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதுகிரியா ராமுதே-மன்னேயென் கஎச

---

* நமா என்பது நமஸ்காரம்.

ரேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகரஞ்சிரமேற்
சேர்த்துப்பின்கைகட்டிச் சென்றுநின்று-தீர்த்தனே கஎ௫

யுன்பவனிகண்டங் குனதுகடைக்கண்ணேக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா-னின்பம் கஎ௬

பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி
யுறுவளோயாவு முதிக்கச்-செறியும் கஎஎ

பகுதியெனும்பௌவத்துப் பாடொலியினாலே
மிகுதிவருந் துவளோ மேனி-யகமென்று கஎ௮

மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளிறற்
சாலமயங்கத் தகுவளோ-கோலியே கஎ௯

கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானந்த
நித்திரைபண்ணுது நிகழ்வளோ-சுத்தமுறுஞ் க௮0

சாத்தீகமாயையெனுஞ் சந்திரனல்வெம்புவளோ
காத்தாள்வாய்மற்றிவளைக் காணென்றே-யாத்தன் க௮க

திருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமிவ்வுலக மெல்லா-மொருமைபெறு க௮௨

பேரின்பமாகியென்றும் பேராதிருந்தவிந்தச்
சீரின்பநாயேன் செறிந்தோங்கத்-தாரன்பா க௮௩

யின்றிவளுக்கீத லெழில்வள்ளலாலென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிப்ப நன்குரைத்து-மன்றலுறு க௮௪

சற்குமரதேவன் றருங்குவளைமாலைநெஞ்சே
யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று. க௮௫

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது

முற்றிற்று.

துதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பமுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சற்குமர தேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மாலை வாங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ குமாரதேவயாநம·

சிவமயம்.

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம்.

கங்கையு மரவுந் திங்களுஞ் சடையுங் கண்ணமர் பாலமுங்கம ழுங், கடுக்கையொண் டொடையுங் கரியுரியுடையுங் காரிகைவாழி டப் புறமும், பங்கயக் கண்ணன்விழியமர்பதமும் பரிவுடன் கரந்த ரு ளுருவாய்ப், பாரினி லடியர் பவக்கட றுடைத்துப் பணிப்பறு பிரமசா கரத்தின், மங்கிடா தழுந்தித் தங்கவைத் தாள வந்தனை யெளியனேன் பவமு, மாயுமென்றோத வழக்கதுண் டெனகரு மா ய்த்திட லுன்கட னுமாற், கொங்கவிழ்குழற்கூட் டகிற்புகை வே ள்விப் புகையொடும் முழுமுறும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து வி ளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

செங்கையி னீறு பெற்றுளோர் வெய்ய தீவினை யற்றுளோர் நின்றாட், டிகழ்புன லுண்டோ ரன்னையர் கொங்கைத் தீயபான் மீட்டுணர் நின்னை யங்கையாற் றொழுதோர் சிரத்தினுற் பணிந் தோ ரவனிபொன் னுலகினைப் புரக்கு, மரசராய் வாழ்ந்து வீட்டி னையடைவ ராமெனி னின்பெருமையினை, யிங்குநான் மறையுஞ் சேடனு மிரவா மிரட்டைநா வும்புகழ் வரிதா, மென்னவே துணிந் து மெளியனேன் புகழ்வா னெண்ணிட னகைப்பதா மன்றோ, கொங்கைக டதும்ப மங்கையர் சிலம்பு குமுறவே நடித்திடும் விரு த்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென் னுமா முனியே. (௨)

அஞ்சலென் றுன்கை யடியனேன் முடியி லருளொடும் வைத் துமா மலர்மே, லயனியா னுதிக்க வனுதினந் தீட்டு மாணிலை நா

ஞற முறித்தாய், வெஞ்சினத் தறுகட்செங்கணேற் றெருமைமே
ல்வருங் காலனு ரென்னை, வீக்குவன் பாசக்கயிற்றினை யறுத்தாய்
வினையனேன் றனக்கினி தமைத்த, வெஞ்சலி விருபத் தெட்டுபர்
கோடி யெனுநர கக்குழி யனைத்து, மிடருட னகலத் திடரது செ
ய்தா யேழையே னியற்றுகைம் மாறென், குஞ்சரக் கோடுந் தரள
முமகிலுங் கொணருமுத் தாறுசூழ் விருத்தக். குன்றினி லமர்ந்து
விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே (௩)

ஆம்பல்செந் தேறற் கொப்பளித் திடுதெ லனையசின் வாய்மொ
ழிவலிய, வைம்புல மென்னுங் கரியினை யடக்கு மங்குச மோமன
மென்னு, மேம்படு புரவி கொட்புற லடக்கும்வெவ்விய கலினமோ
கொடிய, வினைதரு கருமேந் தியமெனும் வீரவிறலினர் தஞ்சிலு
கடக்குந், தாம்புடை யெயிற்றுக் கட்செவிக் கயிறோ தூறகிடு முட
லெனுந் தேரின். றொடக்கினை யறுக்கு மரங்கொலோ வமுதோ
சுவைக்கரும் போகனி ரசமோ, கூம்பலின் றலர்ந்த நீலமுஞ் செலு
ங்குலவிய பண்ணைசூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற்
றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௪)

அந்திவெண் பிறையை யனைய வொண் ணுதலா ரகிற்கமழ்
முகிற்குழ றனக்கே, யாலமு மமுது மமர்ந்தகட் கயற்கே யாம்பலே
யனையவாய் மொழிக்கே, கந்தடு களிற்றின் கோட்டினைக் கோங
கைக் கமல நாண் முகையினைப் பழித்துக். கனகமந் தரத்தைக் கடு
க்கும்வண் ணகிற்கே காதலா யறநெறி மறந்திங், கிங்கமா நிலத்திற்
பிறப்பெனு மோரே ழிருங்கட லிடைவிழுந் திளைக்க, வென்னை
நின் கருணைக் கலத்திடை யிவர்வித் தினிபவீ றருள் புரிவாய்.
கொந்தவிழ் மலர்ப்பூம் பொங்கரு மெமிலுங கோதறச சூழ்தரு வி
ருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற்றிருக்குங் குமாரதே வெ
ன்னுமா முனியே. (௫)

அருக்கனோ வகத்தி லாணவ விருளுக் கன்றிய மாயையாம் வெய்யி, லகற்றிட வெண்ணெண் கலைகளா னிறைந்தே யருளமு தந்தனைப் பொழிந்து, திருக்கிள ரடியார் கண்மலர்க் குவளை திறந் துநீர்த் தேன்பொழிந் திடவே, சிவப்பிர காசங் காட்டிமீ தெழுந்த திங்களோ கார்மிக மென்னுஞ், சுருக்கமில் கடற்கு வடவையோ பாவத் துகளெனுங் காட்டினுக் கனலோ, துன்னிய கானக் கனற்கு மா முகிலோ சுடருநின் பதத்தியல் புணரேன், குருக்கிளர் மணிக ள் குயிற்று பொன்மாட கூடங்க ளொளிர்தரும் விருத்தக், குன் றினிலமர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமாமு னியே. ௬)

விழைவுறு மந்தக் கரணமோ டுழன்றும் வீண்படு விடயமே விழைந்து, மிகுத்திடு காமங் குரோதமே முதலா மேதையில்குண ங்களான் மெலிந்தும், தரையினிற் றுக்க சுகமவை யடுக்குந்தன்மை யா லனுதினந் தளர்ந்தும், தக்கவே டணைகண் மூன்றினாற் றவித் துஞ் சாலவே மயங்குமென் றன்னைக், கரையறு முத்தி யிலவண நீரைக் கார்முகந் தனைக்கச டறத்தீங், கலவவே செய்பு மாறுபோ னீயென் கசடறுத் தாண்டருள் புரிவாய், குரைகட லெழுந்தவின னிவர் தேரைக் குளிர்பொழி றடுத்திடும் விருத்தக், குன்றினி லம ர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௭)

அரியவா ணவமா மண்டம்விண் டடியே னவனியில் வெளிப் படப்பெரிது, மரியதோர் கமடமழுகிய வனமீ னஞ்சிறைப் புள்ளி ணை போலக், கருதுநெஞ் சதனு ளுன்னியெ கடைக்கட்கருணையா னோக்கியே பரிசங், களிப்புடன் செய்தே யளிப்பது கொடியேன் கணித்தினி தெங்ஙன மறிவே, னெருமையின் குலங்கள்சரோருக மலரை யிக்கினைச் செந்நெலைக் கறிக்க, விருகடை வாயாற்சொரியு ம்வெண்டரள மினநிலா வெறித்தலிற் குமுதங், குருமதி யென

வேதனைமுறுக் கவிழ்ந்து கொங்குயிர் பண்ணைசூழ் விருத்தக், குன்றினிலமர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (அ)

இரவுநண் பகலு மிலாத மத்தியத்தி லிருந்திடுந் துருவனைப் போல- விரண்டுதட் டகத்து நிறைபொருள் சமனு யிருந்தநற் றரா சமுட் போலப், புரையுறு சகல கேவல மதனிற் பொருந்திடாதினிய சுத்தத்திற், பொருந்தியே யகந்தைதவிர்ந்துநான் வாழப்பொருந்தவைத் தாண்டருள் புரிவா, யிரவியி னிரத மிழுக்குமேழ் பரியி னெழிற்குரந் தாக்கவே தெங்கி, னிருங்கனி தகர்ந்தங்கிழிந்திடு மிளநீர்லஞ்சியிற் பண்ணையிற் றதும்பிக், குரைபுனன் முத்தநதியினிற்பெருகுங் குறைவிலாச் சீர்திகழ் விருத்தக்- குன்றினிலமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (கூ)

கன்றினுக் கிரங்கிச் சுரபிவந் தின்பால் கதறியே யினிதளித் திடுமக், கன்றினும்சுரபிக் கணுவளவேனுங் கருதுகைம் மாறிலா ததுபோ, லொன்றுநன் கறியா வேழையிங் கிவனென் றுன்னிரு தாட்சரோ ருகமென், னுச்சிமேல் வைத்துத் தலையளி செய்தா யுனக்குநான் செய்வதொன் றிலதாற், றுன்னிய செந்நெல் கன்னல்பூங்கதலி தோமறு பூகமொண் டெங்கு, துருமமு நெருங்கி வரிசையினிருத்தல் சுரரிழிந் தோதி மூழ்கிக், கொன்றைமா லிகையான் பதந்தொழு தேகும் படியெனக் குலவிடும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (கய)

ஸ்ரீகுமாரதேவசுவாமிகள்பதிகம்

முற்றிற்று

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மஹாராஜா துறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள் பரவுந்திருமுதுகுன்றி லாழத்துப் பிள்ளையைச்சிக ரிக், குமரகுருவை யிமகிரிராஜ குமாரியாம் பெரியநாயகியை, * மும்மலமுமொருங்கே யகற்றிடுமுக்கண்முதல்வனைச் சாந்தநாயக னை, நமதெணப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடிநின்றிறைஞ்சி வா ழ்த்திடுவோம். (க)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில் விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்போலவந் தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன் றன்னைமற் றவன்றன், நறைமலரடியைப்போற்றிடுஞ்சாந்தநாயகன்றன்னைமற் றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனியாமுனியை நெஞ்சினுளிருத் தியேபணிவாம். (உ)

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

தொய்யிலை முலைக்கோடிரண்டுகேவான் றறிக்கைமூன்று விழி துரிசில். துய்யசைவமுகன்மகமூர் துலங்கவருமொண்பிடியுலகம், உய்யவசமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத்தில், வையம்பர வுமாழத்து வாழைமங்கரனை மனநினைவாம். (ங)

* ஆணவம், கான்மியம், மாயை ஆ - ங.

[விருத்தாம்பிகை துதி.]

வேறு.

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடுநெறி மேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தணுகாப்பதி தன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்றுதெளிவிக்குமிறை வியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரியநாயகியுலகுக் கன்னைமுதல்வி யைப்பணிந்திடுவாம். (ரு)

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையுமையு ளங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மால்போதய னமரர்கள் போற்றத், துங்கநான்மறை கடுதித்திடவைந்து தொழி ல்விரிந்திடப்பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடஞ்செயும்பொருளை த்தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவோம். (௬)

[சிவகாமியம்மை துதி.]

வேறு.

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தன்னை யகற் றியமலமாகி, மருளிலதாய் மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்தி வாய்த்திடவே காத்தருளிவாமேனுரேத்த, இருள்கெடவேமிளிரு மிருங்கழல்களா ர்ப்பவிறைபுரியுந் திருநடத்தாற் களித்துவாழுந், தெருண்மருவும மறைநான்கும் பரவுந்தில்லைச்சிவகாமசுந்தரியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

[விநாயகர் துதி.]

வேறு.

செக்கர்போன்றொளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம். (௭)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

வேறு.

கடிகமழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கமழுநீர்நீப
மட்டலவிழ்செழுந்தார்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம். (அ)

[அடியார் துதி.]

வேறு.

வண்டுழாயலங்கன் மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முகன் மறையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொழியொண்டொடியிடையுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பொருளெனக்கருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து, மண்டியவடியார்யாவர் மற்றவர்தாண் மனத்திலுஞ்சிரத்திலும் வைப்பாம். (௧)

[அவையடக்கம்.]

வேறு.

சகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோபக * ழிலஞ்சிதான்
புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலைஞர்நூறனைவிளக்குமால்.

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

வேறு.

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ் கடற்றானைமாராஜன், அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்து வீடடைந்தவரியவிக்காதையைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோரிசையுமென்றிசைப்ப விசைத்த

* இலஞ்சி - குளம்.

னன் வீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழில்சூழ் பழமலையுறை
யும் குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (௧௧)

வாழ்த்து.

வேறு.

சிவன்றிருவுருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீறும்வாழிநயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருகுமாரதேவன்கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (௧௨)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன் சரித்திரஞ்சொலலும்படிவேண்ட சூதம
ஹாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்]

வேறு.

தருக்கிளர்நைமிசாரணியத்திற் றங்கியமுனிவர்கள்சூதன், வர
ப்பணிந்தேத்திக் கதைகள் பற்பலவா வகுத்துரைத்தனைமஹாராஜ
ன், திருக்கதையெங்கட் குரைத்திலையதுநீ செபபெனசசுருதியிற்
சொல்லுஞ், சுருக்கமில்காதை யிதுவெனத்தொகுத்துத் தோமறக்
கேண்மினென்றுரைக்கும். (௧)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தே மாவினெண்கனித்தேன் குலவியபல
வினற்பலத்தேன், தழைகதிடு கதலிப் பழமுகுத்திடுதேன் ஞான்
றிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற் பாய்தரவிளையு மிகு
கருநாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தா லுயிரெலாம்புரந்தங் கி
ருந்தரசாளுமோர்குரிசில். (௨)

வேறு.

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறைவர்தாடொழத்
தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (௩)

வேறு.

தருநிழலரசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்ததோளான்
செருவினிலரியேறன்னான்றேறெணுடுமுழங்குமுரசுகளாறுதினமுழங்குமன்றலான்
முருகுடைத்தொழுகுந்தாரான்மூவுலகளிக்கும்வேலான் (௪)

வேறு.

அரசர்வந்திடுதிறையளக்குமூன்றிலான்
முரசுகளாறுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினன்யாளிமொய்ம்பினன். (௫)

அரசர்கழுடியுழுதவிருந்தாளினன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினன்
தருநிதிக்கொடையினன்றருக்குநாளினே. (௬)

வேறு.

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன்னார்பாகடையுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்கீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குரைகடற்றானைசூழ. (௭)

இந்திரனுலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது

வந்திருந்தவனிதன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (௮)

[அரசன் றனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் வியாகுலமுறல்.]

தாம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்துத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பிஞற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னா
மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களுற்றான். (௯)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்ககடவுணமாநதியிற்றோய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (௧௦)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரெட்
டேலுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றானமீந்துந்தருமமெண்ணான்குசெய்தும். (௧௧)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்துவேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமநன்மஹாராஜனென்றே. (௧௨)

வேறு.

வேதநீதியிற்கூறிவியன்றர
ஓதவெண்ணெனன்கலையுமுணர்த்துவித்

தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (௧௩)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தேர்பரி
கடமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்
படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (௧௪)

[அரசர்களுக்கு விவாக பத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள் வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னர்
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (௧௫)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல் கூறப்பட்டது.]

வேறு.

வடிகொள்வெண் சுதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுறமணிக் கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங் குங்குமந்தன்னுற் கமழ்தரமறு கெலாமெழுகிப், பொடிகள்சிந் தூரத்தாற் கோலமேபுனைந்து பூமலர்பொரிநனிசிதறிக், கொடிகொண்மூ தெயின்மேன் மாடமொண்சிகரி கோதறப்புதுக்கியேகுலவ. (௧௬)

வேறு.

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்

இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (௧௭)

[இது முதல் ௩-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

வேறு.

வில்லிலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்ததாடுதரிசிலா
முல்லைமாலைமுருகுவிரியவே. (௧௮)

வேறு.

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையரெழிலிற்போதன்வகுத்தெடுத்துயிரோடேய
ஓவியந்தீட்டினுனென்றுல்கினிலுரைக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே. (௧௯)

வேறு.

இலங்கியவாலொண் டளிர்குழைத்தினிய விருதனக்கோங்கி
ணையரும்பி, நலங்கிளர் * ராம்பல் † குமி ‡ ழிருகுவளை நண்ணு §
செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய ¶ புயலைச்சுமந்திருதாளாற்றே
மிலா மின்னென நுடங்கிப், பலந்தரப்படருங் கொடியினைவேதப்
பண்பினின் மன்றல்செய்வித்தே. (௨௦)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணவன் முதன்முனிவார்க ளருமறைக்கிழவர்கடம்
மால், பொருந்தியகங்கைப் பூம்புனலாட்டிப் பொன்னவமணிகளா

---

* ஆம்பல்-அதரத்துக்கும், † குமிழ்-நாசிக்கும், ‡ குவளை-கண்ணுக்கும், § சரோருகம்-முகத்துக்கும், ¶ புயல்-கூந்தலுக்கும் உவமை.

றகுயின்ற, விரிந்திடமடங்கன் மென்றவிசேற்றி மிளிர்நவமணிமுடி கவித்துப், பருந்தடர்வேலான் பௌவமார்புவியைப் பரிவெயன தோன்றல் பாலளித்தான். (உக

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தானெனச் சூத மஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இருடிகள் பின்னும் வினவச் சூதமஹா முனிவர் சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றி யிருந்தனன்வேந்தன் றோன்றலும் பார்பொ றுநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண்டிசை விசய முஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப் போகமேதுய்த்து மடந்தையோடி ருந்தனனென்றான், வாகைவேலவன்பி னென்செய்தானென்னம றையவர்க்குயர் முனிவருக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மஹாராஜன் முத்திக்கு ஞா னமே சாதனமென்றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுஞ்ஞானு மோர்நினைவாகி மாறுபாடின்றியோர்காலுந், தனையுணர்யோகி தந்தைதாய்கடவு டங்களையனுதின மிறைஞ்சி, அனையவருரைத்த நெறிகளினடந்து மருத்தங்கண் மனதினிற்றரி த்தும், வினையமதுடனே நான்முறையவரை வினவியுஞ்சிலபகல் போக்கி. (உ௩)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந் தங்களிற்று முணர்ந் துசா வித், துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதுநீங்கிச் சுகமதையடைந்தனுதி னமும், இனிமையதாக விருக்கலாஞானத் தென்றெனி ஞானிகட் சார்ந்து, நனியவர்பாத பூசனைபுரிந்து நாடொறும் வினவினர் நன் றாய். (உ௪)

[இதுமுதல் ௩-பாட்டானும் அந்தஞானம் சற்குருசேவையின்றி விளங்காதெனத் துணிதல் கூறப்பட்டது]

இருவரிலரசன் றனக்கறிவோங்க * விருவகைச்சார்வையுமக ற்றிக், கருவுடற்காவ றனையுங்கைவிடுத்தூக் கருத்தசையாது மெய் யுணர்வை, மருவிடிலகப்பற் றற்றுமேல்வீடு வாய்த்திடுமதற்குமெழு ஞ்ஞானிக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொண்டன ன்மன த்தினிற்றுணிவே. (உரு)

மனைதனிலாசை பொருந்தியேநின்று மகிதனின் ஞானியா மெனவே, தனைமிகமதிப்போன் றன்னைவந்தொருவன் றந்திடுஞா னமென்றிரந்து, வினவன்மட்டையினைப் பருகுவோன்றன்னைவே ண்டித்தென் னம்பழந்தனையே, இனம்பணித் திரிவோன் புத்திபோ ன்மெனவே யியம்புவர்முற்றுணர் பெரியோர். (உசு)

வேதவாகமசாத் திரபுராணங்கள் விளங்கவே கற்றுணர்ந்தவற றைத், தீதறவெவர்க்குந் தெளிவுறவோதிச், செப்பிய வந்நெறியத னிற், சாதகமிலாத குருவினையொருவன் றனடைந் தானந்தம்வி னவல், ஏதமாங்கழுதை தன்னைக்குங்குமத்தி னியல்புகேட்டிடுதல் போன்மென்றே. (உஎ)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சீவர்களிடத்தி லருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவு மெய்ஞ்ஞான ம், ஆவதோர்வடிவாம் வேதமாமுனியை யாவலோடெய்த்தி லடை ந்தே, தேவர்கடேவ! துன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடா முத்திதா னெய்திச், சாவதும்பிறப்பு நீங்குமோர்நெறியைச் சாற்றெனத்தாழ் ந்திடமுனிவன். (உஅ)

* சாரவு - புறபபற்று, அது புவனமும் போகமுமென இரு வகைப்படும். இதை உக-வது பாட்டிற்காண்க.

† மகி - பூமி.

[சற்குரு மாணாக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம் புறப்பற்றைநீக்கி யிச்சையின் மட்டத்
னிலைவு, மொருவியேயுடற் காலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கரணங்கள்
வாதனையும், குருவருணெறியே யொடுக்கிடில்வீடுங் கூடுங்காணு
வேபவத்தின், கருவழிந்திடுமிந் நெறியைநீவிரைவிற் கைக்கொண்
டு செல்லெனவுரைத்தான். (உக)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து
உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலையமுந்திரிவு மகன்றிடத் துணிவதாக்கே
ட்டு, முன்னெறியான வாசிபற்கையினின் முயன்றனன் சிறிதுநா
ளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும் பெயர்ந்திடவி
டைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகன்றந்தப்புரததில் வதிந்
தனனொருவனுய்த் தனித்தே. (௩0)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டானும் தன்னைவந்துகண்ட அரசர்
முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலைவேண்டாது
துறவுபூணடு வீடடைவேனென்பது
கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர்புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமவ்விடத்தே
கி, அரசனைநோக்கி நித்தியகரும மகன்றுவாளா விருந்திடுதல், அர
சிலக்கணமன் றெனவவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கியே வேந்தன்,
அரசியற்கையினை வேண்டலனென்னை யறியவேவேண்டினன்றே.

ஆண்டதோரரசு தனிலும்போகத்து மாசையற்றே னினிவே
ண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனுய்த்தனித்தே மனத்த
சை வறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனமிங் கினித்திரும்பாது

* இப்பாட்டு-மெல்லின வெதுகை.

போகத்தைப் பொருளெனவெண்ணி, வேண்டலனீங்க ளரசனு
வேறே விதித்துங்கொளுங்களென் றுரைத்தான். (௩௨)

[இதுமுதல் ௩-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென
மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின்
றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல்
கூறப்பட்டது]

ஆதியினினது தாதையுநினையே யரசினினிளமையிற் சூட்டத்,
தீதின்றியுனது புயவலிமையினிற் செகமதைத்தாங்கினையினிமேல்,
நீதியினுணிய மதியினுகரவி னின்னைப்போ லொருவர்மற்றுளரோ,
ஈதியமகையதன் றிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வ மன்றிவேறுளதோ.

அலதுநீயேகி னவனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலைந்திடும்யாமு
ம், சலனமதுறவே யித்தனைசெயமைநீ தவிக்கவிட்டேகுதல் கடனு
ன், றிலகிடவெமக்கீ தருளெனவமைசச ரியம்பிட வரசனும்பார்த்
தே, உலகமெய்யெனவெண் ணுறுமதியுடையோர்க் குரைப்பினு
முணர்வுதியாதால். (௩௪)

இவ்வரசியற்கை யற்பமற்றிதனு லெய்திடுந் துன்பினுக்களவி
ன், றவ்வகையதனை யூகமின்மையினு லறிகிலிர் நீங்களின்பென்றே
எவ்வகைநினைந்தீ ரினியெக்காலுங்கட் கிதின்பமலதெனத் தோன்
றும், ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமேதோன்று துங்களுக்குலகயூருதிக்கும்.

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டு நகரைவிட்டுப் போம்போது
நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேக மாவிசித்தரசனெடுத்தமைச் சர்தமக்கியம்பி,
நின்றுபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதிதனும் பொன்மனைவி
டுத்தே, சென்று பின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனைவர்களும்

பின்றொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெலிந்து வாசியினோ
சையினழுதார். (௩௬)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச்
சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது]

அவரவர்வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்கே, அ
வரவர்போக மென்றதேபாயி ஞருக்கார் துணையதாகுவர்கள், அவ
ரவர்தேக முளபொழுதுடனே யாதரவாரெனநாடி, அவரவரடைத
னெறிகண்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. (௩௭)

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற் பிரிந்திடு
மால், வினையினல்லருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்வுந் தகை
யலவே, வினையிலையுங்க ளிடத்தினிருக்க மெய்யுணர்வான்றை
யோநாடி, வினையறுகானம் புகுதக்கோவேண்டி விரும்பினே னீர்கிலு
மிநாயன். (௩அ)

[உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி யரசனைத்தடுத்தல்.]

என்றுநல்வேந்த னேதிலார்போல வேகினனனைவருங் கண்
ணீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டேயலறி நின்றனர்தமர்கள்பின்
னேகி. இன்றெமையாவர் காத்தளித்திடுவ ரினியைநீ யேகுதனீதி,
அன்றெனவுரைத்தாரவர்களைநோக்கி யரசனீதுரைத்தனனன்றே.

[அரசன் உறவும்பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

வேறு.

உறவாகுமெனவெணைநீர் தொடர்பதியல்பன்றுகு முயிர்கட்
செல்லா, முறவாகுஞானனி பகையாகுமஞ்ஞான முப்த்துநோக்
கி. முறவானவதையடைந்து பகையானவினைநீங்கி யொருமையா
க, உறவாதறனக்குத்தா னேயெனமற்றுறவுவிடுத் துறையுமன்
ருன் ௪௦)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந்தம் புதல்வனெனும்வாஞ்சையினாற் றும்பி ன்னேகி, மைந்தவாவெங்களிரு வரையுமெவர்காப்பதற்குவைத்தா ய்நீதான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயுன்றிருமுகத்தைத் தி ரும்பிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்றவயி றெரிகின்றதெனவுரை க்க நோக்கிமன்னன். (௪௧)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தைய ரன்றெனல்.]

அறிவைநோக் கிடிலதற்குத் தாய்தந்தையிலையிவ்வுட லதனை நோக்கி, லிறையுநீருபாதான காரணமன் * றிருமாயை யினிலுண் டாகும்; குறியிதுவிங் காயின்மண்ணி லெவனைப்பெறா தவரிலையக் கொள்கைநீரு, நிறையுமதியிலரேநீர் நில்லுமெனவிருவரையுநீத்து ப்போனான். (௪௨)

[மனைவி ஆவலுடன் வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர்க டமக்கிலக்க ணங்கூறுநூலதனி லதனையெல்லா, முரிமையதா வுடையவளா மினியமனை தொடர்ந்தேகி யுருகிநின்று, பரிவினுடனடிகள்பணிந் தரற்றியேபதைபதைத்துப் பனிகண்பா யத், தரியனுமை விடுத்துலக மதனிலொரு கணமேனுஞ் சாவே னென்றாள். (௪௩)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனை நினதுள்ளேயுறநோக்கி நிற்கமாட்டா, துன்னுடையநாயகனென்றென்றனையேகருதிநீ யுழல்வதென்னே, மின்னனையவிடையாய்கே ளெனவருக்குநாயகனோர் மேலாமீசன், அன்னவனையேதேடிப் போகின்றேனெனவரசற் கரிவைசாற்றும்.

* இருமாயை-சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக்
கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானது பொதுவே நூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வதில்லா, லானமா தினையலவோ விடுகவெனவறையும்ப தியானவுன்னை, ஈனமாவிடுகவென வறையுமதோ றுறவறமிங் கெனக்கென்சொல்லும், ஆனதா லுமையொழிந்து கதியிலையே யெனவெணியா னடுத்தேனென்றாள். (௪௫)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறா தறைந்தனை நீ விவேகியே யாவாயானுங், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினசை விடுத்துவனஞ் செல்லாநின்றேன், நாகமுலையாயெனுரை தடுத்தலுன்றன் விரதமல நாடுதன்னிற், போகுதியென் றவளைவிடுத்தேதிலரைப் போலகன்று போகாநின்றான். (௪௬)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாதுலன் வீட்டிற்குப் போய்விடல் கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கநிற்றல்,
அரிதாயதகைமையினு லேங்கியேபதைபதைத்தங் கவனைநோக்கித்,
தரியாதுகதறியே வினைதனையேநொந்துதான் றளர்ந்துநின்று,
தெரியாதுமறைந்தவிடந் தனின்மிகவுமுருகியே தேம்பிவீழ்ந்து. ()

வேந்தனேயுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தானீசன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றனவிற்சேர்ந்துநிற்கும், போந்தவுமை யெக்காலங்காண்பேனா னினியெனவேபுலம்பி மாதும், சார்ந்தனள்பின் றிரும்பியேநகரதனின் மாதுலன்றன் சார்புதன்னில். * (௪௭)

* இப்பாட்டு - ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

[இது முதல்-௧௪-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்தநகர்விடுத்துத்தேசநாடுகளுமகன்றடவிசென்றே
இரவுபகலகநிலையேநிலையாகவிருந்தவர்களிடமேசேர்ந்து
பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள்வினவியவர்பகரக்கேட்டுத்
திரமனுமாயொருவராற்கலங்காதஞானியாய்த்தீரனாகி. (௪௯)

வேறு.

நகர்தனிலேகிப்பிச்சைநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றேயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுள்ளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேயேகனாயுலாவலுற்றான். (௫௦)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற்பொருந்திடும்பற்றென்றெண்ணி
இருந்திலனோரிடத்துமெங்கெங்குமொருவனாகித்
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திரும்பிடாதுறைக்கவுன்னி
இருந்திருந்திடங்களெங்குமேகமேநோக்கிநின்றான். (௫௧)

தோன்றிடுமுலகமெங்கேதோன்றிடுமென்னநோக்கித்
தோன்றிடுநினைவிலென்றேதோன்றியநினைவுதானும்
தோன்றிடுமிடத்தைப்பார்த்துத்தோன்றிடுஞ்சொரூபத்தென்றே
தோன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ்சொரூபமேயென்றுகண்டான். ()

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த்தோன்றியேயின்பமாகித்
தோன்றிடுமதனாலந்தச்சொரூபமேயென்றுகண்டு
தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தன்னிற்றோன்றுமீதசத்தேயென்று
தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தானாய்த்துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். ()

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும்பார்வைமாறுட்டமின்றி

மடிவிலாமனத்தனுகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானுன். (௫௪)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெனமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சித்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (௫௫)

தன்னையேயன்றியொன்றுந்தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன். (௫௬)

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றலெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கணமேவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (௫௭)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தாசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதராட்டரசியற்கை
யூகபுந்தியினலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிநோடெய்தித்தொழிலெலாமுடித்தான்மன்னன். (௫அ)

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருளுமேயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத்தற்பரந்தானேயானுன். (௫௯)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்தினைப்பாறிவேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றானிகரின்மாராஜன்றானே. (௬0)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்
* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சவரும்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்ருனுணர்ந்தியாகிவேந்தன். (சுக)

சீவன்முத்தர்கள்பானிற்குஞ்செப்பியமனத்தரூபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடினுசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்ருச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்ருன்கேடிலாஞானவேந்தன். (சுஉ)

[இதுமுதல் ச-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் றன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றேயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனுய்த்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முன்
வித்தகனொருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டுமென்றே
கத்தனுமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்ருன். (சுா)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசுங்காற்று
மேவுசாமரமதாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக்கிளர்ச்சியாய்நின்ருன்வேந்தன். (சுச)

ரதமுதற்சேனைசூழரத்நசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடுவீற்றிருந்தமரும்வேந்தன்
உதவுகோவணனுய்மேனியுருத்தெரியாதநீருய்
முதன்முடிவிரித்துநின்ருன்முனிவனுயொருவனுகி. (சுரு)

கரிரதமிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மனையூணின்றியூரெங்குமுண்பானுகி

* இங்கு - பெருங்காயம்.

அரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரியுமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்றனே. (கக)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மந்திரி அரசனை
வினவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலோரரசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடலெற்றினுக்கோ
நவமதாயுடலிதேர்டோநண்ணுவதெனையீதன்றி
இவணெனக்கருளவேண்டுமெனக்கறிவோங்குமாறே. (கஎ)

பதத்தினைவேண்டின்முன்னம்பற்றிநின்றில்லறத்தைப்
பதப்படநிறுத்தியேகல்பண்பதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோஞானப்பார்வையிற்கூடுநீயெப்
பதத்தினைவேண்டியிந்தப்பரதேசியானதென்றான். (கஅ)

[இதுமுதல் சஉ-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடைகூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின்மிக்கோயடைவுடன்வினவிக்கேட்டாய்
இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது
சமைவுடன்கேணீசொன்னசங்கைக்குத்தரங்கணன்றாய்
நமைவிடவேறோர்வேந்துநாட்டிலையென்பதொக்கும். (கக)

பதமதைவேண்டினில்லைப்பதப்படநிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன்ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றோன்றுமென்றாய்விருப்பமாய்க்கூடும்பபாரத்
திதமதாயழுந்துவோருக்கெங்கனம்பார்வைதோன்றும். (எ0)

மனமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதிறைற்கூடும்வீடு
கனவுண்ணேக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வூர்ந்தோன்றவறைகுவாரமேகேளாய். (எக)

வேறு.

தென்றிசைநடப்போர்கங்கைசென்றுதோய்ந்திடுவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒன்றியேயூகஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநோக்காயில்லினிற்பவர்முத்திசேரார். (எஉ

பாசந்தான்பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில்
பாசந்தான்வைத்துப்பின்னும்பற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசந்தான்பகையதென்றேபகருநூன்மட்டேகற்றோர்
பாசந்தான்விடவுமாட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போக்கும். (எங)

அந்தமாதியுமிலாவீட்டைடைந்துடற்பிறப்பறுக்கச்
சுந்தரஞானம்போதுந்துறவறமேதுக்கென்றே
மந்ததிகாரியோரைமதித்துநூலுரைக்குஞ்செய்தி
அந்தமதானபேருக்கத்தகைவிளம்பாதென்றும். (எச)

வேறு.

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந்தோற்றுவிக்கும்பொருளியல்பும்
தோன்றவுனக்கியாமுரைக்கச்சோகமறவேகேட்டிடுவாய்
தோன்றுபொருள்களநித்தமுமாய்த்தூய்மையின்றித்துக்கமுமாய்த்
தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள்சுகமாய்ச்சுத்தநித்தமுமாம். ()

வேறு.

பாலனெனபருவம்போம்பன்னுகுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங்கோலையூன்றிக்குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனேவர்களுங்கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிடுகொட்டிடுதலொருதலையே. ()

கருவினின்றுமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்

உருவாகுங்குழப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (எஎ)

பஞ்சபூதமழிந்துபோம்பானுத்திங்களுடுக்கள்போம்
வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர்மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர்
ஈஞ்சுவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சுந்திருமால்பதந்துஞ்சுந்துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். (எஅ)

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிச்சுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறாநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம். (எகூ)

அரந்தையதனையொழுங்காகவறையக்கேணீயவனியெல்லாம்
பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம்பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில்
பொருந்துபெரியதுன்பைந்துபோய்மாண்டுறிலதெண்மடங்கே
இருந்ததிதியுமிரண்டாகுமிளமையென்றுமூப்பென்றும். (அ0)

விருத்தபருவமிகத்துன்பம்விளங்குமிளமையிரண்டவையின்
வருத்துபிணியின்மிகத்துன்பம் வளமையிளமைமூன்றாகும்
கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங்குமாரமென்றுங்காளையென்றும்
அருத்தமறியாததிற்றுன்பமடையும்பாலப்பருவத்தில். (அக)

தந்தைதாயராசிரியர்தாங்கண்முனிதறனக்கஞ்சிச்
சிந்தைகலங்கவுமாரஞ்சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
முந்துபசிநோய்காமநோய்முடுகித்தணிக்கப்பொருடேட
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையறாதசொழிற்றுன்பம். (அஉ)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதனாற்பொருந்துந்துன்பமரசாகின்
ஒருதம்மிகுத்தவரசராலுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்

---

* போகி - தேவேந்திரன்.

திருப னுகினேய்மரணநேருமென் னும்பயத்தானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென் றும்வாடித்துன்புறுமே. (அங)

மாகர்க்கசுரர்பகையுளது மகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலாநோயுமுளதனங்கனுளதுநசையுளது
போகத்தழுந்தன் மிகவுளதுபொன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிவையுடையது றக்கத்தென்னைசுகமுளதே. (அச)

தேவர்மனிதர் துன்பத்தின் றிறங்களிவ்வாறுகியிழில்
ஆவகீழா * மிருகமுதலசரமீறுமைவகையில்
ஓவலில்லாத் துன்புக்கோருவமையில்லைநிரயத்தில்
நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனைநோயேபவத்திற்சுகம்வீடே. (அரு)

வேறு.

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே
தந்தமனதிற்றேர்ந்தோர்தள்ளியெஃதைநிற்பர்
உந்தன் மனதினன்றூகித்தமைச்சபாராய். (அசு)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர்பொருந்திநிற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வர்நீக்கமாட்டார். (அஎ)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்துபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தேமெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். (அஅ)

துன்பந்தோன்றிலெவருந் துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்

---

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன், தாவரம் ஆக-ரு.

அன்பதாகநீங்காரவர்கட்கெங்கன்கூடும்
கன்பரமஞானநாட்டமமைச்சசொல்லாய். (அக)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வையெய்தநோக்காரென்றும்
இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனையூகித்துணராய். (கய)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஈதகன்றதலவேயெமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழிவிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
சீதமதிபோற்குளிர்ந்துசெனனவெப்பந்தீரும். (கக)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றுரைக்கில்
திருந்துநிமலமனத்தோர்தீரரெனினுமொழிந்தே
பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சசொல்லாய். (கஉ)

முனமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றுநின்றுமேகநீங்காரெனினில்
தினமேயகமாய்நிற்போர்செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாம்யாழ்ப்பாணத்தின்கப்பலோட்டம்போல. (கங)

ஒருத்தனொருருளனையொருவேந்தாக்கின்முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கியேகராசதானி
இருக்குமன்றிமுன்கணிருக்குமோதான்சொல்லாய்
* திருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுழலார். (கச)

வேறு.

மனையினின்றுலும்பொருளுயிர்ச் சார்வின்வருத்தனங்கெடுதெலின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம்விடையவின்பதனிலெட்டுணை

* திருக்கு—அறிவு.

யாயினுமாசை, பினையதிற்றமது பிரவிர்த்திதானும் பேசுமிந்நான்கு மில்லெனினும், தனையுணர்வதற்குச் சாதகஞ் செயுங்காற்றள்ளி † யின்னிற்றலேதகுதி. (கரு)

நீதுறுமனையின் பினையிகழ்ந்தநச் செம்பொருளின்பமே வேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடையதாஞ் சாத்தியமான, பேரதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருவிலானந்தமே விடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞானமாகு மென்றறைகுவர் பெரியோர். (கசு)

இல்லறமதனி லுறைந்துளோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங்கீழுரும்பிற், புல்லியமாரத்தினமெனவிளங்கும் போக்கியில்லினைத்துற வென்னும், நல்லறமடைந்தோ ரிடத்துறைஞான நற்றங்கமிசையிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்குமோயி னில்சிறப்பன்றுஞானிகட்கே. (கஎ)

முனமனைவர்களுமுறைவதுமில்ல முத்தியை யுணர்ந்தறிஞர்களும், பினமதினின்றபடியினுற் சங்கைபேசுவர் துறவுடையோரை, இனமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையெனவியம்புவதுண்டோ, மனமதினிதனையூகிநீயமைச்ச மகிமையன்றில்ல ஞானிகட்கே. ()

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகற்றியே யொளிப்படைகொண்டு, மூடியவிருளைமுழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனையே யுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடையன் பேய்பிடித்தோன், கூடியகுணத்தினூரிற்போய்க்குடியின் கூலியாளினினியல் படைவார். (கக)

வினைகளோரிரண்டுஞ்சமமதாய் ஞானமேலிடுகொலையினிந்த, மனையின்பங்கான்றசோற்றிற்கண்டுவெர்த்து மாற்றியேகை விடவருமேல், தனையுளபடியே யநுபவமதனிற் றுனுணர்ந்தானந்தமடைந்

† இல்—மனை.

தோர், பிணையுமவ்விடயம்பூண்பர்களெனவேபேசுதல்வழங்குமோ சொல்லாய். (௧௦௦)

விடயவின்பதனி * நசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பேரின் பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற்கேட்டவக்கணமேயவற்றினை யகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின்ஞானவானந்த மெய்தினோர்க ளும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்களென்றூற்கண்டன ர்நகையரோசொல்லாய். (௧௦௧)

பற்றிலையாயினவை யினிலிருப்பேன் பழையவூழ்வினையெனி லாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோவூட்டுஞ் சகவின்பிலிறையெ னுமிச்சை, முற்றுணர் ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ முடிவிலா னந்தமேபருகி, நிற்றலேமீட்டும்விழிப்பினுங்கானனீரிற்கண் †டுண் முகமடைவார். (௧௦௨)

பவமதையினிமை யெனவெணிவிடயம் பற்றிநின்றுழன்றவர் தாமே, பவமதையி னிமையலவெணிவிடயம் பற்றறுத் தருட்குரு வடைந்து, பவமதையறுக்குநெறியுணர்ந்தருளிற்பரவின்பமடைந்த வர்தாமும், பவமதையினிமையென வெணினலவோபற்றுவர்விடய வின்புரையாய். (௧௦௩)

கொடிமுதல்வாடும்வேர்முழுதினையுங் கோதறக்களைந்திடிற்க ளைந்தும், படிமிசைகொடிபூகாய்பழமோங்கல்பகாதிசயமஃதினைப் போல், அடிநடுவீறில்பிரமந்தானாகி யகப்பற்றை யறுத்தவரிடத்து ம், மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருத்தனமாதலென்றறை வார். (௧௦௪)

ஆணவமதனைத் தோய்ந்துடலினை நானெனத்தின வெரிவ லையைப், பேணலைச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன் பேரின்பத் தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலை யதின்ஞானம் பொருந்தியச்

* நசை—ஆசை. † உண்முகம்—அந்தர்முகம்.

சொரூபந்தானுகி, ஏணவானந்தத்தழுந்து வோன்விடயமெய்திடின்
ஞானமேயிலையால். (௧௦௯)

வேறு.

கனவதனிலுணர்விலதுகாணும் தனுவாதிகளைக்கருதியேயின்,
றனுமவரினிதுகனவென்றுணர்ந்தவர்கணசையிலதினுலகுதன்னி
ல், தனதுசயவுருவதனை யநுபவத்திற் றனுணர்ந்திச் சகமதெல்லா
ம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின்பின்மையநீங்கும்

கதிரவன்முன்னிருளிருக்குமயனமுடையொருவன்குழிக்கண்
ணேவீழும், அதிகவலிச்சூரனமர்க்களத்து வெருவுவன்கிருதநறை
யக்காரம், இதமுளபாயசமுமிரம் பருந்தினன் கூழ்தனிற்செய்வனி
ச்சையென்றால், விதமிவைநான்கினுக்குங்குறையதின்ஞானிக் கிழு
க்காகும் விடயஞ்சென்றால். (௧௦௭)

இங்குறைந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்குமெ
ன்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட்கின்றியமையாத தொழிலொடுங்கி
நிற்றல், அங்கியைத் தம்பனம்வல்லார்க்கனல் சுடாததின்வினைகள
டுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக் கேதுவாம் விடயமதில் விருப்பாதி
சாராதென்றல். (௧௦௮)

உணர்வுடையஞானியெவை புரிந்திடினுமிழிவிலிழி வுரைத்த
தாகின், இணையிலிரு தீயனென்பர் யூகமிலவதனுன் மற்றெவைகள்
செய்தும், அணைவதிருழ்வெனுமவனே தீயன் மிகஞானமதற்காகுந்
தாழ்வால், நனுகினன்றே ஞானமொருவனை ஞானியெனப்பெய
ரு நண்ணிநிற்றல். (௧௦௯)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங்கனவயிற்றையுடையதுவுங் கரு
திப்பெண்ணின், உருவதனைக் குறிப்பதினுக் கிடிற்றேன்றுமுள
படியேயுலகுதன்னில், குருவையடைந்தவ னருளிற்சொரூபத்தை

* இப்பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி

யநுபவமாக்குறித்துளோரும், இருவையத்திடம்பமாய்த்தனும ஞானியென்போருமேதிற்றேன்றும். (கக0)

அருச்சுனற்குமிராமருக்கு மதிகாரமவை¹ பார்த்தேயறைந்த † நூலின், கருத்தறியாய்ஞானமொன்றே பிரமாணஞ்சரிதை யது கணக்கன்றாகும், விருத்தமறிவாசார முடையோனே ஞானியில் லேன்விருத்தனாகும், திருத்தமுடனமைச்சவிது துணிவென்றே யுட்கொள்வாய்தீரனுகி. (ககக)

[பின்னர் அரசன் சமாதியிலிருக்க மந்திரிகண்டதிசயித்தல்.]

வேறு.

என்றங்கனேகமாய்விரித்தேயிராசயோகியுரைசெய்து
நின்றுவாக்குத்தனையடக்கிநியிடத்தகற்றிமனத்தினையும்
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாயொன்றாஞ்சமாதிதனையடைந்தான்
நின்றங்கமைச்சனிதுகண்டிந்நேர்மைபுதிதென்றதிசயித்தான். ()

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன்றன்மைகூறல்.

இந்தவுணர்வுநமக்கின்னமெய்தவில்லைநாமிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுநிற்பேமென்னவமைச்சன்யூகித்து
வந்தவழியேதான்றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே
பந்தமுடையோருடனிருந்துபகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லாம். ()

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும். கேட்டோர்கள் அரசனைக்
கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள்
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன்
விதேக முத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்துகிட்டாதென்றுமிம்முனிபோல்
தேட்டமுடனேயவரவர்கடேடிவந்துபணிந்திடவும்

---

† நூல்-அருச்சுனற்கு பகவற்கீதை; இராமருக்கு - ஞானவாசிட்டம்.

வாட்டமுடனேதாய்தந்தைமனையாள்பதத்தில்வீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிநகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (ககச)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைமலராதிருப்பதவரறிந்து
பந்தமுடையேநமக்கென்னை பகர்ந்தாற்றேன் றுமெனத்திரும்பித்
தந்தமிடத்திற்சென்றார்கடவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதசுயமாமுத்திதானுனன். (ககரு)

வேறு.

[நூற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித்தீரவேதுறவராகி
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளிஞண்டவெழிற்குருபரையேவாழி. (ககசு)

வேறு.

அரியதுதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னனும்
உருகெழுமுடிகவித்துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப் * பிண்டிக்கீதலே. (ககஎ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்-கஉக.

மஹாராஜா துறவு - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* பிண்டி—பிண்ணாக்கு.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சுத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.

சூதானமாயையோரைத்துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவந்தவருளினிலிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பிற்றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானைபாதம்பணிந்துபோற்றிடுதல்செய்வாம். (க)

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

வேறு.

அருமறையுச்சிதனில் விளங்குவதா யணுதியாயமலன்மற்றமலை, இருவர்க்குங்கிழச்சியாயர்தவிறைவற்கிதயமாயிலிங்கரூபமதாய்,ஒரு கிரிவடிவாய்க்கொடுமுடியனந்தமுடையதாயுலகெங்குநிறைவாய்த், திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்படைத்த தேவைநாடோறு மிறைஞ்சிடுவாம்.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவும்மதித்திருமுகமுமலர்க்குழலுங்குறுநகையும், கரகமலமுங் கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங்கச்சணிதனமுநூலிடையும்,அரகரவென்போர்க்களித்திடும் பதத்தோடஞ்சலென் றென்னெதிர்தோன்றி, உரகதியளித்த பெரியநாயகியை யுளத்தினிலிருத்தி வாழ்த்திடுவாம். (உ)

பங்கயன் றிருமாற் கரியதோர்பரமன் பங்கியேபெரியநாயகி யே, சங்கைகளிலதாய்த் தடைகண்மற்றிலதாய்த் தத்துவமசிக்கரு த்தமதை, அங்கையினெல்லி யெனவிளக்குவதா யமலையேயுனக்கி தயமதாம், துங்கநன்னெறியொன் றுளத்தினும்விளக்கித் தொண் டனேன் வாக்கினுமுரைப்பாய். (ச)

நூலவரலாறு.

உலகிலெச்சமயங் களுமுரைத்திடுதற் கொருவிரோதங்களு மின்றி, இலகுமச்சமயங் களுக்குமேலாகி யிலங்கிடும்பரிட நெறி யை, அலகிலெம்மண்ண லருளியவகையுன் னகத்திலும் விளக்கி வாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பே மென்றனள்விருத்தக் குன்றில் வாழ்பெரியநாயகியே. (ரு)

பெரியநாயகிதன் கருணையாலிங்குப் பிராரத்தமும் மொழிந் தோர்க்குத், திரிவதாமாயா வடிவதுகரைந்து திருவருளேவடிவாக, அரியவாஞ்சாமத் தசியுரைப்படியே யமைத்திர்தச் சுத்தசாதகத் தைத், தெரிவிலாவெளியேன் வாக்கினின்று திருவுளம்பற்றிய திதுவே. (சு)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

ஈசனதுரையுங்கிரியையதென்றுமியற்றிடுமுபாசனையென்றும்
பாசமதகன்றசுத்தமதென்றும்பகர்ந்திடுமூன்றுகாண்டமதாம்
நேசநற்கிரியைசைவம்வைதீகநிகழ்ந்திடுமுபாசனைசுத்தம்
ஆசில்சிவாத்துவிதமிவைமூன்றுமடங்கிடுந்தத்துவமசியே. (க)

கிரியையினெறியையிலங்கிடவியம்புங்கிளர்தந்திரம்மெழுநான்கும்
அரியநல்லுபாசனாநெறியதனையறைந்திடுமறையொருநான்கும்
உரியவச்சுத்தநெறிதனையுரைக்குமுபநிடச்சுருதியெண்ணான்கும்
கிரியைதொம்பதந்தற்பதமுபாசனையக்கேடில்சுத்தம்மசிபதமே. (உ)

இருக்குமுன்னான்கின் முடிவிலெண்ணான்கா யிலகிடுமுபநிட
மவையே, வருக்கமுமிரண்டாம்பூருவமென்றும்வயங்கிடுமுத்தரமெ
ன்றும், சுருக்கமதின்றி யத்தியான்மீகஞ்சொற்றிடும் பூருவபாகந்,
திருக்குகளின்றி யங்கலிங்கயிக்கஞ் செப்பிடுமுத்தரபாகம். (ங)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றே மொழியுமாகமமுமங்கொன்று
அத்தியான்மீகமறையுபநிடமுமவனியில்வழக்கமேயன்றிப் [ம்
பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம்பகர்ந்திடுமுபநிடமொன்றும்
அத்தினாலிவையிலடக்கமதென்பரதைவிளக்கிடுந்தொந்தத்தசியே.()

சைவநன்னெறியுந்தந்திரமவையுந்தற்பரன்முகத்தினின்றுதிக்கும்
துய்யவைதீகமும்மறையவையுஞ்சுவாசமற்றதனினின்றுதிக்கும்
உய்யுமச்சிவாத்துவிதநெறியதுவுமுபநிடமும்முளத்துதிக்கும்
ஐயமுர்திரிவுமறவிவைக்கருத்தமறைந்திடுந்தத்துவமசியே. (ரு)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின்முடிவாமாகமம்வாதுளமதனில்
ஏகமென்றியம்புமறையனுசரிதேயியம்பிடுநான்மறையவையில்
பாகமதுறுஞ்சாமத்தின்முன்னெறியும்பகர்சிவாத்துவிதவர்நெறியுந்
யூகமதிலங்கவியம்பிடுமதனாலுண்மைசாமத்தினின்முடிவே. (சு)

பந்தமதகன்றுசுத்தமாயிருத்தல்பரமமாமுத்தியதென்றும்
அந்தநல்லதிட்டானம்மதுதானேயாகுதன்முத்தியதென்றும்
நந்தலில்சிவத்துக்கங்கமாயிருத்தனன்குறுமுத்தியதென்றும்
தந்திரமறையுபநிடதமிம்மூன்றுஞ்சாற்றுந்தாற்பரியநீகேட்பாய்.(எ)

பந்தமதுறுமான்மாவையேநோக்கிப்பந்தநீங்குதன்முத்தியென்றும்
அந்தநற்சுத்தான்மாவையேநோக்கியவ்வதிட்டானநீயென்றும்
நந்தலில்பரமானவனையேநோக்கிநற்சிவத்தங்கநீயென்றும்
தந்திரமாதிமூன்றுகாண்டமதுஞ்சாற்றிடுமிவைதொந்தத்தசியே. ()

முன்பதசிருட்டிப்பதிபசுபாசமூன்றையுமறுதியாம்நிறுவும்
பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப்பிரமமேயுளதெனநிறுவும்
சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச்சிவசத்திலீலையாய்நிறுவும்
மன்பதமூன்றும்பின்னையபின்னையுமாசறுசிவமுமென்றுணர்வாய். ()

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவேமூடிருணீங்கிச்சுத்தமதாய்ப்
பின்பதமானதற்பதவருளிற்பிறங்குந்தாதான்மியமடைந்தே
சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச்சேர்ந்ததற்கங்கமாய்நின்றால்
மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகுமற்றவைதனினிற்கிற்குறையே. (கo)

கங்கையு மிடைச்சே ரியுமொன்றாக் கொன்று கைவிட்டதது விட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குந்த மும்மொருவனுமற் றிடைவிடா ததுவிடாதொக்கும், எங்ஙனமவனு மிவனுமற்றிடைவிட் டிடைவி டாதிருத்தலுங்கூடும், துங்கவவ்வசிக்குப் போந்திடுமொருத்தந் தோ ன்றிடா மறைநெறியோர்க்கே. (கக)

சிவனதுபாதி யீசனதுபாதி தீர்ந்துசித்திரண்டது மொன்றே, ஆவதுவிட்டு விடாதலக்கணையென் றறைந்திடிலுபாதி போரிரண் டும், மேவலைநீங்கல் விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்சித் திரண்டது மொன்றே, ஆவதுவிடாத லக்கணையாகு மவைக்கும்ம விலக்கணை யின்றாம். (கஉ)

விட்டலக்கணையும் விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்கணை யும், திட்டமதுறவே தேர்ந்திடிற்பந்தந் தீர்ந்திடல் விட்டலக்கணை யாம், இட்டநல்லதிட்டா னம்மதுதானு யிருத்தலே விடாதலக்க ணையாம், மெட்டறுசிவத்துக் கங்கமாயிருத்தல் விட்டுவிடாதலக் கணையே. (௧௩)

தத்துவமசியென் றுரைக்குமுப்பதத்திற் றகுவன்னநான்கதா மவையும், ஒத்துறுதொந்தற் பதமவைதன்னி லொன்றொன்றுமசி யினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்று சுத்தமாயிருத்த றொல்லதி ட்டானந்தானுதல், ஒத்துறுமவையி லொன்றொன்றேயசியி லோ ரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (௧௪)

சுத்தமாய்நின்று விச்சைசுத்தியதாந் தொல்ல திட்டானமாய் நின்றால், சித்தமாஞானஞ் சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக் கங்கமாய் நின்றால், மத்தமாங்கிரியை சுத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்று மற் றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தி யிலாவிடின்மீட்டுந் தேகமொன் றெடுக்குமென் றுணர்வாய். (௧௫)

தொம்பதம்விளங்கின் மேல்விளாமறைத்த தொல்லிருளகன் றுபோயொளிக்கும், தம்பதமான தற்பதம்விளங்கிற் * சஞ்சிதமா யைபோயொளிக்கும், அம்பதமான வசிபதம்விளங்கி லரும்பிராரத் தம்போயொளிக்கும், செம்பரவருளேவடிவதாயான்மா சிவத்தினுக் கங்கமாய்நிகழும். (௧௬)

அடுத்தமற்றிரண்டு சனனத்தில் வீட்டை யடைந்திடுந்தொம் பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருநற் சனனத்தில்வீட்டை யடைந் திடுந்தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந் தனிலடைந்திடும்வீட சிபதநெறியுளோரிவரும், அடுத்தவிவ்வுடலோ டடைந்திடாவிடின் மேலாக்கையொன் றெடுக்குமென் றுணர்வாய். (௧௭)

---

* சஞ்சி - பை.

ஒடுங்கிடுங்காலந் தோன்றினவடைவி னொடுக்கிடுமென் றுரைப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலஞ் * சத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ் வுடறன்மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால † மசத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ் வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்கால முடலிங்கேவீழ்ந்தா லொடுங்கின தில்லையென் றுணர்வாய். (௧௮)

மேலொருவடிவை யெடுத்ததேயாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கே வீழும், மேலொருவடிவை யெடுத்ததின்றாகின் மேவுமிவ்வுடலிங் கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச் சீவன்சென்றடையு மேவுமிவ்வுடலிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின் வடிவதாமருளாய் வெளியதா யுலகுகண்டிடவே. (௧௯)

சூக்குமமதனி னின்றுமுன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதாகும், சூக்குமந்தனது காரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்தடையும், சூக்குமந்தனது காரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதேயென்றால், சூக்குமந்தனது காரணம்விடுத்துத் தூலமென்றெடுத்ததென் றுணர்வாய். (உ0)

தூலவிவ்வுடலை விடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம் விடுத்துத், தூலநில்லாதீ திரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லுயிர்நிலாவுயிர்விடுத்துத், தூலசூக்குமங்க ணின்றிடாதுயிருஞ் சூக்குமமும்முடிவடைந்தால், தூலமுமுடிவை யடைந்திடாதிந்தத் தொல்லுலகினில்விழுந்திடுமோ. (உ௧)

வினையினிலெடுத்த விவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனிலிங்கேயகலும், வினையிலதெனிலிங் கிவ்வுடறானே வினையறுமோமயமாகி, வினையுளவுடல்போற் றோற்றன்மாத்திரமாய் விளங்கியே வெந்து

* சத்தியவாதி என்பது பேதவாதியை.

† அசத்தியவாதி என்பது அபேதவாதியை.

றபுரிபோல், வினையிலாப்பரம முத்தியில்வெளியாய் விமலநல்லரு ளதாய்விடுமே. (உ உ)

சிவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த்திகழ்ந்திடினுடன்மருள்வடிவும்
தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந்தக்கசீவன்முத்தவறிவும்
மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில்விளங்குமோங்காரவவ்வடிவும்
ஓவலிலந்தவருள்வடிவாகுமொழுங்கிதேயென்றுணர்ந்திடுவாய். ()

பிராரத்தமுடன்பா டென்றெந்தநெறியும் பேசிடுமிந்நெறியத ற்குப், பிராரத்தமுடையோ ரருகரேயன்றும் பிராரத்தம்புசித்திடு வோர்கட், கருதிந்தமாயா தனுகரணங்க ளதனிறைற்சிவத்துவமத னை, உறுதுமற்றவரைச் சீவன்முத்தர்களென் றுரைத்திடப்படுவ தெப்படியோ. (உச)

அன்னைதன்முலைப்பா லருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பருவம் வந்ததர்பின், அன்னைதன்முலைப்பா லருந்தவேண்டிடினு மம்முலை வற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம் புசித்திடும்பருவம் பெய ர்ந்தப்பாற் பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம் புசிக்கவேண் டிடினும் பிராரத்தநீங்கியேயிடுமால். (உரு)

இந்தநல்லொழுங்கின் முன்னிருபதமு மெய்திடிவ்வசிபதத் தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தை வடிவொடுமடையும் பகுத்தவை யொன்றிலொன்றொடுங்கிச், சந்ததந்தருக்கி யசிபதத்தருத்தந்தனை த்தத்தம் பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்கு மற்றொருக்காலு மசிபதமுத்தியேகிடையா. (உசு)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின்றும், முத்தியிர்சிவமு முயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ னின்றும், முத்தியிற்சிவத்துக் குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்றவையுண்டாமத னன், முத்தியிற்சிவமு முயிருஞ்சையோக மொழியுந்தாதான்மிய ங்குறையே (உஎ)

சச்சிதானந்தத் தற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க, அச்சிதானந்த லீலையினாலே யநேகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சிதானந்தமேயுடல்பொறிக டகுகரணங்களாய்க் கொண்டே, அச்சிதானந்த லீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படியே. (உஅ)

ஏகமாயசையாத் தற்பரலிங்க மிலீலையிற்சரம னேகமதாய், மோகமாமிருளா யவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிது நாளிருந்துஞ், சோகமாமிந்த மருளதாயதனிற் றுவக்குண்டு சிறிது நாணடித்தும், பாகமாமோவாயதிற்சின் ஞணடித்தும் பண்டுபோனின்றிடுமென்றே.

சலமதுதானே திரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட் புகவந்தச்சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதினைப்போல நிமலமாமருவருடானே, குலவுலீலையினாற் றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய் நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய் நடித்துமுன்போலு மிருந்திடும் பண்டையப்படியே. (ஙo)

சரமந்தவிருளி லிருந்திடுங்காலத் தனுமுதனன்குமவ் விருளாம், சரமந்தமருளி னடித்திடுங்காலத் தனுமுதனன்கு மம்மருளாம், சரமந்தவோவி னடித்திடுங்காலத் தனுமுதனன்குமவ் வோவாம், சரமந்தவருளி னின்றிடுங்காலத் தனுமுதனன்குமவ் வருளாம். (ஙக)

இருள்வதுவடிவு மருள்வடிவதனிலெய்தியே மறைந்திடுமிந்த, மருள்வடிவதுவு மோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடிவதுவும், அருள்வடிவதனின் மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவு மச்சிவத்தில், தெருள்வடிவான சத்தியாய்முன்போற் றிகழுமென் றசியுரைத்திடுமே. (ஙஉ)

அருளுறுவடிவே முன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறுமன்றே, இருளுறுசுழுத்தி விழுங்கிடுமெதனுக் கிந்தமாயையின் சிருட்டியதாம், மருளுறுகனவு விழுங்கிடுமெதற்கு வந்தது பிரணவசிருட்டி, தெருளுறுமந்தப் பிரணவம்விழுக்கத்திகழுமவ்வருட் சிருட்டியதே.

மருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிலாக் குழ ந்தை, வெருவருங்குமாரந் தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்போல வான்மாவும், அருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி யாணவமாயையோ வருளாய்ப், பருவமற்றவையி லந்தந்தவடிவாய்ப் பண்டுபோன்முடி வினின்றிடுமே. (௫௪

இருளினிற்பகுப்பின் றியசடமயமா மிம்மருளுதயம தாகின் உருவதாம்பஞ்ச பூதமேமயமா மோவொளி யுதயமதாகின், உருவ ருபஞ்சாக் கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின், அருவதாம் ஞ்ச சத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவ மென்றுணர்வாய். (௫௫

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும்
வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவனாய்நிற்கும்
வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவன்முத்தனுமாம்
வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம். (

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேநிகழும்
மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும் [
தெருளுறுமோவின்முத்தனுங்காலைத் தெருள்பிரணவமதாய்நிக
அருளுறுபரமமுத்தனுங்காலை யருளதாய்நிகழுமவ்வருளே. (௫

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேநிகழும்
மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும்
தெருளபிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலை சிவலிங்கமாகியேநிகழும்
அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௫

அரியவவ்வருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய்நிகழும்
இரியுதலில்லாச்சத்தையாய்ச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம்
கிரியையுஞானமுமிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும்பரையதுவு
உரியதுகுறியாம்விரியிலையைந்தா யொடுங்கிடிலொன்றதாய்நிற்கு

பிரணவமதுவுமூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய்நிகழும்
திரமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம்
உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்யு மோங்கியவவ்வும்யவ்வதுவும்
விரவுறுகுறியாம்விரியிலேயைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும்.

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வருக்குமைங்குறியுமாய்நிகழும்
உருவுறுதமசுரசசுசத்துவமா யொன்றியேநிற்குதலியல்பாம்
பிருதிவியுஞ்சலமுமனலதுவும் பெருகியவாயுவுமவானும் [ம்.
வருகுறியாகும்விரியிலேயைந்தாய் வந்தொடுங்கிடிலொன்றாய்நிற்கு

ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவருளதேயருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவோவருவுருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியமாயையேயுருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவினையினுண்ணுளவாம். (சஉ)

உருவமாமுணவேயெதிரதாமுபய முளத்தினிலுருசிமாத்திரமாம்
அருவமாமுணவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினில்விளங்கிடுமெந்த
உருவமாமுணவேசீவருக்குரித்தா முபயமிம்முத்தருக்குரித்தாம்
அருவமாமுணவேயம்முத்தருக்குரித்தாமெனவறைந்திடுமெசியே. ()

உருவமாமுணவாலுருவமாமுபய வுணவினாலுபயமேமயமாம்
அருவமாமுணவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதுவே
உருவமாமுணவாற்சீவனுமுபய வுணவினாற்சீவன்முத்தனுமாம்
அருவமாமுணவாற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிரதுவே. ()

அன்னியதசையையருந்துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதையருந்திடுவோர், அன்னியமிருகாதிகளெனவறையலாகுமர்நதிற்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருந்திடுத லடாதுமற்றதை யருந்திடுவோர், அன்னியமாயாசகிதசீவர்களென் றறைந்திட லாகுமென்றுணர்வாய். (சங)

அசுத்தவிவ்வுணவே புசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையகுநீங்கி, அசுத்தவத்தையினை விழுங்கிடுஞ்சுத்தவவத்தை வந்தடைதலேயிலே யாம், அசுத்தவிவ்வுணவைச்சுத்தமதாக வகத்தினிற் பாவனைசெய் தால், அசுத்தவிந்நினைவைநீங்கியந்நினைவை யகத்தினிற்பொருந்தி யேநிற்கும். (சுசு)

திரிவிதகுணத்திற்றமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரிய சத்துவமேஞானமதாகு முலகிலிம்முக்குண வுணவே, விரியுமற்ற வையிலெவைபுசித்ததுவோ விளங்கிடுமக்குணமல்லால், அரியசுத் தவத்தையடைவதேயிலே யவ்வவத்தைவந்துறும்வகைகேட்பாய். ()

அன்னைதன்வயிற்றிற்புசித் தவக்குணமா யாக்கையும்பொறியு மம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற்ற ருந்தியேயுழலும், உன்னலும்பொறியுமுடலு மிம்மூன்று மொரீத்தி டுமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னனுள்ளவையி லுருருசிதிருத்தி தனில் வயிராகமேயாகும். (சஅ)

உலகினில்விடய விசசையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவே கூட்டி, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியே வளர்ந்தி டுமதுபோல்,குலவிடும்வீட்டிலிச்சையேயுடையோன் கொண்டதற் கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமேன்மேலு மேறி யேவளர்ந்திடுமன்றே. (சக)

தமகுணப்புசிப்பே மயக்கத்தை யளிக்குந் தருமிராசதகுணப் புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ் சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமுமமதை யுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வேயளித்திடுமதனு லவையிரண்டினு ந சையகற்றி, நிமலசத்துவமே * வருத்தனையாக நின்றுசத்துவப்புசி ப்பருந்தும். (௫௦)

அடிசின்முன்னுரைக்கு மறுசுவையவையை யருந்திடுகாலையி னெக்கிக், கடினமுமுறைப்புமிராசதமவையிற் கழிந்திடும்புராதன

* வருத்தனை எ-து பெருகுதல்.

மூசன், மடிவுறுதமசென் றிருமையுமகற்றி மாலேகாலேப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப் புசிப்பேகைக்கொண்டுதின மருந்திடுமால். (௫௧)

இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமுடையோர்க் கித்தகையுணவுறுமந்த, இடம்பொருளேவன்மூன்றையு மகன்றோர்க் கித்தகையுணவுறுந்தனல், திடம்பெற வூரினுச்சியிலேகித் திருவருள்புசிப்பித்ததென்றே, விடம்பெறினுங் கைப்பெற்றதையருந்தில் விமலமாய்நின் றிடுஞ்சித்தம். (௫௨)

தந்திரகிரியை நெறிதனிலீசன் றந்திடப் புசிக்கும் பின்மறைசொல் அந்தநல்லுபாசனநெறிபதனி லனைத்தூர மெனக்கண்டு புசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின் மாறுபாடின்றி யிருமையுமுடிந்ததேயாகின், சொந்தமில்சிவமேசடுமுகமாகித் தொக்கிருந்தருந்தன்மேனினைவாம். (௫௩)

இருவகைநெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிதுவன்றி மாயை, ஒருமுதலென்றுமித்தையதென்று முரைத்திடு நிட்டையும்விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ்சகச நிட்டையெக்காலேயுமின்றென், ஞெருவிமற்றவையைச் சகசநிட்டையரை யுலகெலாகுந் தேடியேயிடுமால். (௫௪)

முன்புறுநிட்டை சவிகற்பமாகி முத்தியின் மூன்று நின்றிலகும், பின்புறுநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்று நின்றிலகும், வன்புறற்நிட்டையிருமையுமுறினும் வரவு போக்குடையதாய் நிகழும், இன்புறிர்நிட்டைசகசமதாகி யிலங்கிநின் றிடுநின்றபடியே.

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில்வந்ததுவாம்
இவிகற்பநீங்கிவருடமாயிரமங் கிருந்திடினும்பினும்விழிக்கும் [ம்
செவிதினிலடையுஞ்சகசநிட்டையதே திருவருடன்னில்வந்ததுவா
தவிருதல்கூடலின் றியேயங்குத் தங்கிநின் றிடுநின்றபடியே. (௫௫)

சகசநன்னிட்டை யியல்புதம்முயற்சி சற்றொன்று மின்றிடே யருளால், சகமதும்போகமதுவுந்தம்முடலுந் தருகரணமுமவைபெ வையாய், அகமதிலுதித்ததது மறையாம லகன்றது பின்னுதியா மல், அகமுரைகாயவருத்தமேயின்றியமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே

அருளண்டமாகி லுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந் தோற்றன் மா த்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோ லாகியே நின்றிடு மண்டம், அருள்வடிவாகிற் பிண்டமுமுயிரா யருளிற்றுதான்மியப டையும், அருளந்தச் சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந்துநின்றிடு நின்ற படியே. (ரு அ)

இருளினிலிருந்தும் பருவம்வந்ததற்பினியற்றிடு முயற்சியொ ன்றின்றி, மருளினிலடைந்து மருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ்சகசமே போல, மருளினிலிருந்தும்பருவம் வந்ததற்பின் வருந்திடுமுயற்சி யொன்றின்றி, அருளினிலடைந்திங்கருள்வடிவாகி யமர்ந்துநின்றி டுநின்றபடியே. (ரு கூ)

மருள்வடிவதற்கு மலைதைநானென்றே மன்னுஞ்சீவனுக்கு மா த்ரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்றதையொ ருவி, அருள்வடிவமுதமூறிடவருந்தி யலைதுமிச்சீவனுங் கரைந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்மா யமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே.

சாக்கிரமதனினிற்குந் தத்துவத்திற் சாற்றுங் கேவலத்தினிற் சிறிது, நீக்கிமற்றதற்கு நிற்குந்தத்துவத்தைநிறுத்துதல்போல நின் மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித் தத்துவமனைத்துஞ் சுத் தத்தில், ஆக்கியேநிறுத்துந் திருவருளதனாலடைந்துநின்றிடுநின்ற படியே. (சு ௦)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமுமருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய்
அருளிதின் மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின்றமுன்போல

அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய் மருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மாற்றிநின்றிடுநின்றபடியே.

சகசநிட்டையது லபித்திடுங்காலே தம்முயற்சியதொன்றுமின்றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற் ருனின்றிங்கிடை விடாதுறும், சுகவருளமுதமதனையே யருந்தித் தொல்வடிவதுமெள்ளக் கரைந்து, சுகவருள்வடிவாய்ச் சுட்டெலாமருளாய்த் தோன்றிடுநின்றிடு நின்றபடியே. (சுரு)

அருளொளி யிச்சையது தனிலுதிக்கி லசைவற நின்றிடுஞ் சித்தம், அருளொளிஞானமது தனிலுதிக்கி லகிலமவ்வருளதாய்த் தோன்றும், அருளொளிகிரியையது தனிலுதிக்கி லகத்தினின்றருளமுதூறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யமர்ந்து நின்றிடு நின்றபடியே. (சுச)

இருளுறுமவத்தை யடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்விழித்திடல்போலும், அருளுறுமவத்தையடைந் தெங்குமருளா யமர்ந்து பின்விழித்திடு மென்னில், இருளுறுமவத்தை தமசினு லடைந்தே யிராசதத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுறுமவத்தை சத்துவத்தடைந்தே யந்தராசதத்திற்பின்விழிக்கும். (சுரு)

மாயையிலடைந்தபின் பிருளவத்தைவந்தடையாது பின்படைதன், மாயையின் றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்ந்திடு மதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்த பின்மாயை யடைவதேயிலை பினுமடைந்தால், ஆயவவ்வருளை யடைந்ததே யின்றுமடைந்தது யாயைசத்துவத்தால். (சுசு)

இருளினிலடைந்து தானுமவ்விருளா யிருந்தங்குநின்றதாயிடினும், அருளினிலடைந்துதானு மவ்வருளா யமர்ந்தங்குநின்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்த வடிவதில்லாது வடிவதிங்கிருத்தலே

தென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குணபோத மிலங்கியங் கிருத் தலினன்றே. (சுஎ)

சத்துவகுணமே வருத்தனையாகித் தங்கியேயுளத்தினு ணின் றால், ஒத்துறு நிட்டைகூடிடுமிலதே லொருவியிச்சகல கேவலத் தைத், தொத்துறுமன்றிக் குணமுமாயையினிற் றோன்றினதாத லாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டை யுண்மையேயன்று முபாசகநிட்டையெ ன்றுணர்வாய். (சுஅ)

ஆதலிற்சகலகேவலசுத்த மடைந்திடலிங்கு மாயையதாம், வா தனையொழிந்தும குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்றிடிற் பினுஞ்சுத் த, சாதமுற்றிடுக லன்றியே வீட்டைத் தானடைந்திடுதலே யின் றும், ஏதமிலருளிலுண்மை நிட்டையினை யெய்தினோர் சீவன்முத் தர்களே. (சுகூ)

சீவனிம்மாயைதனின் முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்னடுவோ வின், மேவலிற்சீவன் றனக்கந்தவருளு மெய்ம்முத்தன்றனக்கு மா யையுமில், சீவன் முத்தனுக்கேரியின் கரைமீதிற் றிகழ்ந்திடுவோ னைப்போற்றோன்றும், ஆவதுநாகங்கண்கரிதுதிக்கையறிதல்போற் காகங்கண்மணிபோல். (எ0)

அந்தரவடிவ சீவன்முத்தர்களிவ் வடிநிலைப் புசித்ததேயின் றும், இந்த விவ்வுலகிது புசித்திடுகென் றிந்நெறியோர் கணின் றிறைஞ்சித், தந்திடிலுணவு மளவின்றிப் புசிக்குஞ் சமித்ததுமல மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென் றுணர் ந்திடுவாய். (எக)

எங்கெங்கு நோக்கின் மருண்மயமாகி யிருந்திடும் பந்தமாந் திசையில், தங்குர்தன்வடிவ மருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்றது குறிபோல், எஙகெங்குநோக்கி லருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத்தியா

ந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியே நிற்குதல் குறியே. (எ௨)

அருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றெக்கி லகப்படாதென்றுநின் றிலகும், மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெக்கில் வந்தகப்பட்டுநின் றிலகும், அருண்மருணவோ மோவடிவதுவே யகப்படும் பார்வை யொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகுமோ வடிவோர்க்கு வாய்த்திடும்பார் வையொன்றுக்கே. (எ௩)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில் கட்டையினின்றும் பாம்பும் வெள்ளி யுங்கள்வனும்போல், எழுதரு * மாரோபிதமதிட்டான மிலங்கிடி லாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம் வந்துநித்த விசசிவன் முத்த தருக்குலகமின்றுநித்தல், † கழுதிரதம்போற் காட்சிமாத்திரமாய்க் கவும் விவகாரமேயின்றும். (எ௪)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியேவிழி த்தால், கனவிதென் றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்துதவுதலு ண்டோ, கனவமுன்கண்டநினைவு மாத்திரமாய்க் காறுறுமற்றது ற்பாலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சிவன் முத்தருக்குக் காணன்மாத்திரம தாய் நிகழும். (எ௫)

சொற்பனமதனிற் கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக்கிர நடுவே, நிர்பனபோலு மருண் மருணடுவே சின்றிடும் பிரணவ வடிவம், சித்பரசிவன் முத்த னவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவமதுந் தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழகபோனிலத் தடியின்றியே நிகழும். (எ௬)

வெந்தறுபடமும் வறுத்திடும்வித்தும் விளங்கிடுங் கானலிற் சலமும்; இந்திரதனுவும் கனவிருந்தகன்ற விடமதுமிங்கு முன்னி

---

* ஆரோபிதம்-ஒன்றின்செய்கையைமற்றொன்றிலறிதல். (உ ம்)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. † கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்.

ருந்த, முந்துறுகடமுங் கடமங்கையெடுத்து முடிந்தபின் றிகிரியிற் சுற்றும், கந்துறுங்கரும்போன முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்திரமதாய் நிகழும். (எஎ

மண்ணினின்றடுக்கச் சலத்தினினனைக்க வருங்கனலிற் சுடவளியால், நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவேநணுகிடாதென்றுநின்றிலகும், புண்ணியசீவன்முத்தர்தம் வடிவம்பொற்பு றவ்வடிவு கண்டளவே, விண்ணின்மண்ணி நிற்பாதலத்தினினுள்ளோர் வியப்பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவோர். (எஅ)

மூன்றுநற்சுடரினினையொப்பவராய் மூன்றுகாலமு முணர்ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகும்மறிந்தவராய், மூன்றுநற்காண்டமுந் தெரிந்தவராய்மூன்று சிறப்பதமுமுற்றவராய், மூன்றுமுண்மலமுமொருங் கறுப்பவராய் மூன்றுதாபமுமகன்றவராய். (எகூ)

அகவிருண்மாயைகருகமும்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கமாக்கித்
தகநிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிகழும்
சுகசிவவுதயமாக்குதறீயாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம்
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனை கடந்துசெய்தங்குநிறுத்தவல்லவராய்.

பிரணவவமுதே புசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி, மரணமதுறுமிம்மனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதே தோன்றிப், புரணநல்லொளிக்குமாயைக்குநடுவே புகுந்திருந்திலங்குநற்குருவைச், சரணெனவடைந்திங்கவனருளாலே தரிக்கப்பெற்றங்கத்திலிங்கம்.

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்மயத்தை
ஏகநின்றகத்தித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டானமந்திரமே
ஆகநின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்ததிற்பாவனைதிடமாய்
ஊகமதுடனேமுன்னினைவகற்றி யுளத்தினிற்சகசமேபிறந்து. ()

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலையதனாலே
இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதாகும்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞானமுண்டதனால்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிடலாகா. (அரு)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி
அன்னியரூபநோகுதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி
அன்னியசத்தங்கேட்குதலகற்றி யன்னியநினைவதுமகற்றி
அன்னியருடனேயிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. ()

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கீகுதலகற்றி
அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையுமகற்றி
அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்றி
அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. (அகு)

சமயாநற்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கந்தப்பிரணவவமுதம், அமையநின்றாறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவாயிடுமளவும், சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரநிவேத்தியம்புரியும், அமைதியைவிட்டன்மேற்கொளாதென்பதறிந்ததை நியமமாய்க்கொள்ளும்.

புரிசடையோனுக்கற்பித்துக்கொளினும் பொருந்திய பொருளதேவேண்டும், திரிவின்றியொன்றாய்ப் பாவித்துக்கொளினுஞ் செல்வல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லறத்தை வேண்டிடிற்பொருளு மறமதாயீட்ட வேண்டிடும்போல், உரியதற்சமயத் தொழுங்கினிற்புசித்தா லுனத்தழுக்கின்றியேவதியும். (அஎ)

ஞானசங்கமத்துக்கிந்நெறியதனி னவிற்றிடுஞ்சாதியுஞ்சமயத்
தீனமிலாசாரமும்விசாரித்த லியற்கையேயன்றெவரேனும்
ஊனமிலங்கந்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொண்டங்
கானநற்*பயிக்கமவர்மனைதோறு மங்கையேற்றருந்திடலாமல். ()

* பயிக்கல் எ-து பிச்சை.

சடுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்திய பின், கொடுத்தவன்றானுங்கொடுத்திடுபொருளுங்கொள்ளுவோன் றானுமொன்றாக, அடுத்தவிம்மாயாவடிவதைநோக்கியகற்றியவ்வோ மயமாக, விடுத்தனுதினமும்புசித்திடிலனைத்தும் ¶ விமல ० வோமய மதாய்விடுமே. (அக)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம்போ யொளித்துத், தன்னதுணின்றிங்கிடைவிடாதுறுந் தக்கதோர்பிர ணவவமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவு மங்ஙனமோமய மாகி, இந்நிலமதனிற் ‡ றோற்றன்மாத்திரமாயியங்குதல்சீவன்முத் தியதே. (கo)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுங்குமா ரங்காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு மதினசை சகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சீவத்துவப்பருவத்தி னருந்திடுமாயை யினுணவை, அறிவிலாச்சீவரருந்துதல்கண்டுமதினசைசகசமாயின் றாம். (கக)

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்தேனும் இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநின்றிடைவிடாதுறும் கனபிரணவவமுதத்தையேயருந்திக்களிப்பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின் பினமுறுவிடயவின்பைஎண்ணிடுமோபிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே.

உபயகல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி, அப யமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களைநோக்கி, உபயவர்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தி யுபநிடச்சுருதிநின்றுரை

¶ விமலம் எ-து மலநீக்கம்.

० ஓம்-பிரணவம். ‡ தோற்றல்மாத்திரம் எ-து சட்சுநிங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசம் முதலிய நான்கு இந்திரியங்களால் அனுபவிக் கப்படாராம்.

க்கும், அபயமற்ெருன்றுமிலாதவிக்நெறியே யனுக்கிரகம்புரிக்திடு
மால். (கா)

இந்நிலைசின்ஞட்சிவர்கணியித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரிக்தும்
தந்நிலையதனினின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமாகி
அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போலென்
றிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்றுணர்வாய்.

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்விளக்கி
வாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நினக்கும்வாய்
த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்கரணமுஞ்செகமுஞ்
சேர்ந்திடும்போகமுந்தாஞய், நின்றனள்கண்டேனிதற்குக்கைம்மா
றென் னிருமலைவாழிநீடூழி. (கங)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆக பாயிரம் உட்பட — ௪0௪.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் — துதி.

அஞ்சுகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றாகில் - கொஞ்சமொன்று மில்.

வேறு.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கணடத்து மதற்காதாரமாகினாளை, விம லருளத்தகலாளையெனையொர்பொருளாயாண்டவிஞ்சையாளை, நிம லமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன்னை, மும்மலவிரு ட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிந்திடுவாமூன்றுபோதும். (க)

வேறு.

இதுவுமது.

ஊனாயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்குயிரே
தானாய்நிகழுஞ்சுயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகையே
ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி
நானாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுரைசெய்வாய். (உ)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றுயிரகன்று
மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசம்விளங்கச்
சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ்
வொருவிஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே. (௩)

பாயிரம்-முற்றும்.

நூல்.

முன்னாட்புரிந்ததவப்பயனான் முதல்வனொருவனுளனென்றே
அன்னான்பணியேமுத்திபத மடையக்கூட்டுமெனவெண்ணிப்
பின்னுசான்முன்னுருமூன்றும் பேணியொழுங்கிற்சாதனங்கள்
மன்னான்கினையுமுடையோனே வகுத்தவிந்நூற்குரியவனாம். (க)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன்
மித்தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக்
கொத்தானவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல்
அத்யான்மீகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காம். (உ)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும்
சத்திநிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே
ஒத்துவினைகடள்ளுபடி னுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும்
பத்திபுரியின்மூவடிவிற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (ங)

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலர்தானேமூவுருவாய்
அடையுமெனவேகண்டவுட னடிகள்பரவியன்பாகத்
தடைகளிலதுகாயமனந் தனமீந்திடிற்சார்ந்திடுகன்மம்
உடையுமலதுமற்றொன்று ளுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (ச)

தந்தைதனதுசுதர்கையின்முன் றந்தபொருளைத்தானேபின்
சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிரக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய்
வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குதனதுமாயையினை
இந்தவகையையுணர்ந்தீயி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (ரு)

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொண்டு
மூன்றுங்கெடுத்துநமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்கி
மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே
மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீந்தேபணிபுரிக. (சு)

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில்
அந்தத்தடங்கவொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினுவேபோல்
புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும்
சந்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (எ)

சத்திநிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமந்தக்கரணங்கள்
சுத்தியதாகினவ்விடத்திற் றேன்றுநான்குசாதனமும்
எத்திற்றுனும்வேறொன்று லெய்தாதெய்திற்றயினும்பின்
குத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோர்நீதன்றி. (அ)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிறித்துத்தானறியில்
கொத்தாய்மற்றைமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவினையுறும்
அத்தாலதுநீயென்றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே
ஒத்தாற்பிரமந்தானுயே யுணருங்குருவினருளாலே. (க)

இந்நான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும்
அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிரயனத்தொடுதோன்றிப்
பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும்
முந்நான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (கo)

பண்டித்தலத்தையுழுவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பிணிக்கின்
மண்டித்தடையற்றுழுமஃதின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவருளின்
மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியேசரிக்குமெனக்
கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞானசற்குருவே. (கக)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தியதேல்
தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சீடாசாரமுறை
அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிற்சுரப்பளவும்
பின்னேதிரிந்துமவன்கொடுக்கப் பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம்.

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகையென்
றானவவைவில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில்

ஞானமுருகும்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின்ஞானமாம்
ஆனவிகங்கத்துணராமற் றதனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (கஙு)

ஆசான்மாணாக்கன்றனுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே
பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமேமெய்யாய்
மாசாருலகம்பொய்யாக மாணாக்கன்றனனுபவத்தில்
தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்துதிடமாக. (கசு)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலேவிடயங்கள்
தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்பூதம்
தோன்றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள்
தோன்றும்புருடன்காலபரந்தோன்றும்*வியோமம்பரந்தோன்றும்.

உலகமெதினின்றுதித்திடுமென் றன்னிநோக்கினிலேவதனில்
இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெழுதினின்றுதிக்குமெனநோக்கில்
திலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத்துமறிவானால்
அலகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயேகரையும். (கசு)

உலகமிலங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத்
திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமூன்றுமூன்றங்கிசமும்
குலவுசொரூபசம்பந்தங் கூறும்பினிரண்டங்கிசமும்
கலகமாயாசம்பந்தங் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (கஎ)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டான மொழியும்பினிரண்டங்கிசமும்
ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனாற்சொரூபக் ○ காரணமாய்த்
தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும்
ஊன்றிநோக்கிலெக்காறு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (கஅ)

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின்மூப்பொருளாம்
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம்

---

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம். ○ காரணம் எ-து முதற்காரணம்.

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடிற்சீவனவனேயாம்
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனேயாம். (கக)

ஆடியதனிற்றேன் றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்ந்தறிவில்
கோடிவிவிதசகந்தோன் றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி
நாடிவேறுபோற்பாய்த ஞகமதத்தாற்றன்னிழலை
ஓடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பர்பிரமவாதிகளே. (உ0)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே
ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும்
ஒருவினினைவைமுப்பொருளு ஒடுங்குமதுவேமுப்பாழாம்
ஒருவிகற்பநினைவதனுக் குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (உக)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும்
தனதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும்
தனதுசத்தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமானுந்தனையன்றி
தனதுசத்திவேறுகா ததனுற்றனேதானிகழும். (உஉ)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேகண்டிருக்கச்
சென்றுநினைவிற்பரசீவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில்
நின்றுநினைவைத்தானொடுக்கி னேரேமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கு
மென்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றே. (உங)

அடியுமுடியுநடுவுமிலா வகண்டவொளியாமொருதனையே
கடியநினைவாமாயையினுற் கலங்கிவேறுயனேகமாய்ப்
படிகமலையிற்சுணங்களைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான
முடிவிறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (உச)

இந்தநெறியிலுணராதார்க் கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும் வாதமின்றியொழுங்காகப்
பந்தமவையையியதிகொடு பார்த்தேயொன்றென்றுயகற்றி
எந்தப்பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. ()

வந்தவாறுசெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்
அந்தமாயைதனிலீச னகிலவிடயமாய்நிகழும்
இந்தவான்மாமற்றவையி லேகதேசவிடயமாம்
வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில் வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (உசு)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பினைதோன்றும்
அந்தப்பினையின்மாயைவரு மதனிற்பரதத்துவமதனில்
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே
தொந்தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான். ()

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமூன்றுகுணமாகும்
அதிகசூத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம்
விதியாயிரர்சதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம்
ஓதியதமசுகுணத்தினு லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். (உஅ)

அவையைப்பஞ்சீகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம்
இவைகளிருபத்தெட்டுமுடனியம்புமாயைபின்னையுமே
சுவைசெய்முப்பதாகுமிவை கண்டபடியேதானொழுங்கில்
சிவையினருளானியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானாக. (உகூ)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச்
செப்புநனவுகனவினுடன் சிவசுழுத்திபரநனவு
வெப்பமகன்றபரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு
ஒப்புமிலதுமூன்றும்பா ழுண்மைஞானகுருவொன்றே. (ஙo)

வேறு.

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைசதனாகும்
நண்ணுரியசுழுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்

உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனும்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளம்பிடுவைரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (௩௧)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்திரியங்கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரம்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. (௩௨)

வேறு.

பிண்டந்தானாய்நின்றறிவைப் பிறிக்கிலந்தவனுபவத்தில், அண்டந்தானாய்நின்றிடுமேற் றந்தவறிவைத்தான்பிறிக்கில், கண்டவிவைகட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை, உண்டபொழுதேபொனிற்பணிக ளொன்றாம்போற்சித்தொன்றேயாம். (௩௩)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம்
ஓதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில்
போதந்தோன்றும்புருடன்றான் போகிச்சர்வஞ்ஞத்வாதி
போதம்போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௩௪)

வந்தவியோமநீங்கியிடில் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தின்
தொந்தநீங்கி லுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில்
பந்தமுறுமவ்வாதனைபோம் பகரவொண்ணாப்பினைநீங்கில்
அந்தமூன்றாம்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (௩௫)

ஏதேதன்றதுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்கடன்னிடத்தப்
போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமகற்றி
ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றேயுணர்ந்தவையும்
ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்பார். ()

நேரேநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்கும்
ஊரேதோன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சம்மதமாம்
ஆரேயெனினுமிவையிலொன்றி லாசானுன்மாணுக்கனுத்தால்
சாரேதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவரால். (கூஎ)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானுன்மாணுக்கனவ்வக்
கறைசெய்யைம்பூதங்கண்முதற் கழன்றுதபினையீறாய்
இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தானுயேகண்ட
நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின்றுகூறுநிலேகேளாய். (கூஅ)

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றிவிளங்குகேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயின்பமாய்நிகழ்கேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்விளையாடாநிற்கேன். (கூகூ)

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தலென்சத்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளங்கலென்சித்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்பே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள்யான்மகிழ்கேன்.

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளேயானாலும்
இருந்தேதோன்றிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும்
இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்தலொருநானே
இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன். ()

எனதுசயலீலேயினுலே யென்னைத்தானேகாணுவாய்
எனதுசத்திதன்னுலே யின்னுன்னுனிதுவதுமற்

றெனதுபிறரதிதுவதுவென் றெண்ணிமானமுடைத்தாகி
எனதுகண்ணேயான்றானே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஉ)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மசனுனயங்கக்குத்
தங்குமுயிர்களவைநானுய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானுய்
அங்குநாமரூபமதை யையஞ்செய்யுமனநானுய்
அங்குத்துணியுமதிநானு யபிமானங்காரமுநானுய். (சங)

சித்தநானுய்ச்சத்தமுன்னுய்ச் செப்புங்கந்தமறாக
ஒத்தவிடயமைந்தினையு முணருஞானேந்தியநானுய்
சத்தமுதலைந்தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனுதிகள்செய்ய
வைத்தகருமேந்தியநானுய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (சச)

உம்பர்நானுய்நரர்நானு யூர்வநீருறைவநானுய்
வெம்புமிருகங்களுநானுய் விகங்கமொடுதாபரநானுய்
அம்புநானுய்ப்புவிநானு யனலுநானுய்வளிநானுய்த்
தம்பவாகாயமுநானுய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (சரு)

தந்தைநானுய்த்தாய்நானுய்த் தனையர்நானுய்த்தமர்நானுய்ச்
சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்பியுடன்
விந்தைபுரிபூடணநானுய் வீடுதாதாபொருணுனுய்
புந்திமகிழ்கூந்தலுநானுய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (சசு)

தோற்றநானுய்த்திதிநானுய்த் துடைத்தனுனுய்த்திரோபாவம்
ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானுயிவையைந்துள்
சாற்றலானதொழிறனைத்துந் தகவேயடக்கியன்றுமுதல்
தேற்றமானசத்தியினுற் றிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (சஎ)

தங்கத்தனந்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம்
தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேறாகத்தோன்றாதின்
பங்கற்றொளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும்
பங்கற்றொளிரும்யானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஅ)

சத்தையன்றியொருபொருளுந் தானேயுண்டாயிருக்குமோ
சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாய்விளங்குமோ
மித்தையானசகமுழுதும் விளங்குமதினின்றதினாலே
எத்தைநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென்றுமியான்மகிழ்கேன்.

நித்தமாகியேநிற்கி னிகழுங்கால * பரிச்சேதம்
ஒத்தபரிபூரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம்
மத்தமானதேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ்
சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லாவென்னுள்யான்மகிழ்கேன். (௫௦)

சத்தைவேறொன்றிலாமையினாற் சாதிபேதமதுமாயை
சித்தைவிடவேறிலாமையினாற் செப்பும்விசாதிபேதமது
மித்தைநிரவயவமாகின் வேறுவேறுஞ்சுவகதமும்
மித்தையானவென்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். (௫௧)

என்னையெனதுநினைவினா லிதுவாய்நானுவாய்க்காண்கேன்
என்னையெனதுநினைவிலதி னேகமாயதுவாய்க்காண்கேன்
என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனால்
என்னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுநான்மகிழ்கேன். (௫௨)

எல்லாநானுமன்றமுத லிருந்துவிளையாடாநிற்க
எல்லாம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனே
எல்லாமுடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச
எல்லாநானுப்பண்டைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௫௩)

இதுவேதுணிவென்றறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை
இதுவேதுணிவென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார்சுகக்கடலை
இதுவேவேதமுரைப்பதுவு மீசன்முதலோரனுபவமும்
இதுவேதுணிவென்றங்கையினி லெடுப்பேன்மழுவைச்சத்தியமே.

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லை.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞானசரிதைப்படி
அந்தவூழேகின்றிமெற் றவைகளெல்லாமகன்றிமொல்
வந்ததேவர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கமில்லா
அந்தவூழேகின்றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற்றுணர்ந்தோர்.()

குலத்தையுடையோர்தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநிற்கும்
நலத்தையுடையசமயிகட்கு நவிற்றுநெறியேதானிற்கும்
பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பகரும்படியேதானிற்கும்
வலத்தையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே. ()

விடயமீதி * லுபரதியு மேவுமுயிர்மேனனியருளும்
அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே
தடையேயின்றியிவைநான்கோர் தனுவாயுடையோர்தமைஞானம்
உடையோரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. ()

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம்
தேசாம்விளங்காதபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர்
மாசார்பாண்டத்தனிலுறையும் வான்கங்கையினீரினிழிவாம்
ஏதாகிலும்யோக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (கூஅ)

கான்றசோற்றின்விடையமதை கண்டுமனங்கைவிடுத்தொழிந்தே
ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று
தோன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பேய்த்தேர்
போன்றவிடயமேவிடுபோ பொருந்திலவர்ஞானியையொக்கும். ()

இயமநியமத்துடையரா யெழிலார்ஞானயோகராய்
உயர்நற்குருவினருளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்த்தியையும்
சுயசித்தாந்தவாதியையுந் தோன்றுமனுபூதியிலடைந்தோர்
பயனில்விடயத்தனைவிரும்பார் பற்றுயுழலுமற்றையரே. (சுo)

---

* உபரதி - வெறுப்பு.

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வருத்தவியமநியமமுமில்
சனனமரணவித்தான தருநீடிருளுநிவிர்த்தியுமில்
கனகற்பரமானந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வானா
மனனமதிலேமகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (கூக)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான்புணரும்
அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபோல
பந்தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமாந்தரங்கமானாலும்
தொந்தமகன்றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையால்.

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசுத்தனையும்
மருளையிலரேதுணிவாக மதிக்குமதுபோலீதன்றே
தெருளையுடையஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும்
தெருளையுடையோரேதுணிவாய்த்தேருமவர்சொன்னடையினுமே

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானிவையின்
சேத்துகளைப்பார்த்தறவீசிக் கூறுமூன்றும்பாழ்கடந்து
தொத்துமற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவையையே
அத்துவிதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டிடுமோ. ()

யோகமதனிலுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி
ஏகமெனுமப்பிரமபத மெய்தியாருடம்பிறந்தோர்
தேகவடிவாயேநின்று சிந்தித்தனுசிந்திக்கிலுள
போகமதனைமேவிடுமோ பொருந்திலூர்ப்பன்றியையொக்கும். ()

அலைவையிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்வின்பம்
அலைவையுடையவிடத்தென்றே லறியாமையினாலெவ்விடத்தும்
அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முதியா
தலைவையுடையவிடத் * தரந்தையென்றேயறிஞராலயரே. (கூ௬)

* அரந்தை எ-து துன்பம்.

சுணங்கன்றனது ரசமிதென்றே தோன்றவறியா தெலும்புன்கண், இணங்கிமகிழு மதினின்ப மெய்தும்வழிகா ணுதென்போல், பிணங்களெல்லாஞ் சுகமென்றே பேணிப்போகந் தனைவிரும்பும், குணங்கொள்ஞானி யொருவனுமே கொள்ளானின்புண் டெனப்போகம். (கஎ)

உள்ளபொருட்கேயின்பென் றுமுளதாமென் றுமில்லாத
கள்ளமுடையபேர்கத்திற் காணிஞ்சுகமேதின்பென்றே
உள்ளமகிழுமசத்தரெலா முணர்ந்தஞானியொருவனுமே
பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதலினாலே.()

ஊனதாகிநிற்போர்க்கே யுலகனென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனவூனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன் றுமோவவ்விதின்
ஞானமாகிநிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனஞாதனக்கிந்த வகிலவின்பந்தோன்றுதே. (கக)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொரூபஞானிக்கும்
ஏகதேசவின்பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா தீனமுடையோர்கூடுமென்பார். (எ0)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவேகண்
டங்கங்கருந்துவோமென்னி லரிஞர்கூறுமுரையன்றே
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்தினோர்கட்கொருக்காலும்
இங்கங்கென்றேதோன் றிடுமோவென்றும் * புரணமியல்பானால்.()

பங்கேதொன் றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன்
இங்கேநின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்முன்சாதகத்தில்
தங்கேதொன் றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேநிற்கும்
இங்கேயுறைந்தபாண்டத்தி லிலுப்பைப்பூவின்மணமுண்டோ. ()

* புரணம் எ-து பரிபூரணம்.

இயமநியமமியற்றும வெழிலார்நிட்டையடைவோர்க்குச்
சுயாந்சொரூபாநந்தமதுந் தோன்றுநிருளுமாறு து
பயத்தபரமமடைந்தவர்போற் பாவித்துளத்திற்பினுமிர்தக்
கயவர்க்குரித்தாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடர்ச்சியென்பர்.

தனதென்றுரைக்குமவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற்றனதென்னுக்
கனவவ்வறிவுதானுகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்க்கு
மனதில்வருந்துமவையெல்லாம் வந்துவருத்தாதுடலினையே
தினமும்வருந்திவிடப்படாச் செய்கையதுவேவாதனையாம். (எச)

உடந்தையானவுடன்முதலை யுயிர்க்குவேறுகூறுக்கிக்
கடந்தசிவமேதானுகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னுத்
துடர்ந்துபோகங்கலங்கியிடுந் துடர்ந்தேநிற்கிற்றேறினதில்
கடைந்ததயிருங்கடையாத கட்டித்தயிருந்தோன்றிடுமே. (எரு)

ஆகுவுறையுங்கட்டியிதென் றறியப்போமோவெனிலந்த
ஆகுவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன்றுமதுபோல
ஆகுமொழியையுடையோர்க ளையந்தோன்றுஞானமதற்
காகும்விடயமுடையோர்க ளையந்தோன்று துணர்ந்தோர்க்கே. ()

அகத்திலுளதேபுறத்துண்டா மகத்தில்லாதேபுறத்தில்லை
சகத்திலுள்ளோரோதிடுமித் தகைமையென்றுமதுபோலத்
தகர்த்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோர்புறத்துறினுந்
தகர்த்தபடியேநின்றுவிடுஞ் சாராதிதயத்துளபடியே. (ளஎ)

போடவேண்டும்புடமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகினதில்
கேடதானகளிம்பென்றுங்கிட்டாதஃதினியதிபணிச்
சேடமானசிவமாகித் தினமுமதுவாய்நின்றிடுவோர்க்
கிடதானமாயையென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (எஅ)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டிஃதிதென்
றிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயையில்லெனவே

விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமானோரைக்
குலவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக்குமாயையொழிந்தோரே.

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்வீகத்தாயும்
தணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிந்துதோன்றுமதுபோல
எணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில்
கண்மமதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்திருக்கும். (அo)

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும்பூகவனு
அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்ருததுபோல
அறிவிற்றேன்றுமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில்
செறியத்தோன்ருச்சிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியிடுமென்றே. ()

தரையுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையூணிவையன்றிப்
புரையில்லோர்கண்மற்றொன்றைப் பொருந்தகினையாரென்போலு
வரைவிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொருந்திமயங்கியிடும் [ம்
கரையில்கருமந்தன்னாலே கைவிட்டொழிந்தஞானிகளே. (அ௨)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லூரைக்குறித்தோவவரவர்க்கே
* நடலையுலகையொழிந்தந்த நாட்டம்பிறந்தவ்வானந்தக்
கடலையமிழ்ந்தலெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமன்னோரைக்
கடலைமண்டைக்கொண்டோரைக் காணுமதுபோற்றோன்றிடுமே.

கனியும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னநிரம்பவே
அனிசம்புசிப்போர்நீர்க்கூழை யருந்தநினைக்குமோவஃதின்
இனியகுருவினருளாலே யிருளுநீங்கியானந்தம்
கனியுமுடையோர்விடையமதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடமே. ()

ஞானமுடையோர்கேதுறினு நணுகாகுற்றமெனத்துறவோர்
ஊனமினையோருரைத்திடின் மற்றொன்றேகுற்றமினையுடையோர்க்

* நடலை எ-து பொய்.

னைமுடைய துறவியற்கே யிரண்டாங்குற்றம்பரப்பிரட்டும்
ஆன துறவிலிழிவுமென வறையுமகன்றபெரியோரே. (அ௫)

அபரஞானமுயர்குருவா லெயந்திரிவுமறக்கேட்டு
விபரமாகவர்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே
சபலமாகநீக்கிடத்திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது
கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். ()

அந்தமுகத்தின்புறவோர்க ளழியும்போகயின்பென்றே
இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென்றுமீனஞானியர்கள்
அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி
இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றழுந்துமெப்போதும். (அஎ)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கீந்திடுவதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையையிதயமொத்துப்பிறர்தமக்குச், சோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீயுமோவீயின், ஞோகத்துறைவோரகன்றோர்கண் மொழிவரவரைப் * பதிதரென்றே. (அஅ)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா ஞூழைசற்றுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியூழ்மெழன்றிடுவர்
கடையிலியமதுதர்களாற் கலங்கியூழ்மெழன்றிடுவர். (அக)

இதுவேநான்குசாதனமு மியல்பாயுடையோரெய்துநெறி
இதுவேயென்றுமாரூத விருளின்றிமிகரைத்தானறுக்கும்
இதுவேஞானந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம்
இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளெனையானருளுமையே. ()

இந்நெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால்
பந்தமகன்றுபரவெளியைப் பார்த்தேனேனைத்துந்தானுகி

* பதிதர் என்பது குலம்சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

அந்தமுமுன்மூன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித்
தொக்தமொன்றுமிலதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே. (கக)

வேறு.

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுரைக்கே னின்றதுசிருட்டிமுன்னுய்
நிமலமாமெனதுநிலையினின்றே நினைவெனுமாயையிற்பாய்ந்து
நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து
நிமலமாமென்கணப்படியொடுங்கி நின்றிடுவேனிதுநிசமே. (கஉ)

அலைவில்சிற்சொரூபமஃதுமல்லாதா யதைவிடவேறுமல்லாதாய்
அலவுசெய்யஞ்ஞானத்திசைசத்தா யஃதகன்றிடும்பொழுதசத்தாய்
அலைவின்றித்தேறின்முக்காலுமிலதா யனுதியாயனிவர்வசனமதாய்
அலைவுறுமாயையுடையமாயாவி யானேநானுகியசோகம். (கந)

பரசொரூபத்துக்கபினமும்பினமும் பகர்பினுபின்னமுமலதாய்
நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய் நிரவ்யசாவயமலதாய்த் [யப்
திரசத்தையசத்தைச்சதசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிர்வசனமுதா
பரபிரகிருதிதமசெனுமகிமை பண்டையிலுடையவிச்சோகம். (கச)

ஈனமறைப்பறைச்சிதீண்டியுமகத்திவிருளிறந்தும்மொளிபிறந்தும்
பினைநனிமாயைதூரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருந்தியுமிவையின்
உனிநின்றுபார்க்கிற்பஞ்சகுதகமுமுண்டெனக்கேயிவைதீரு [தே.
துனிநின்றுபார்க்கினிவைகட்காளானே னொருவிருத்தாசலமடைந்

என்னையேதோன்றுவகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞான
மாணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றவிர்ந்திடாமய
க்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலேகாமத்தைப்பெற்றும் பேச்
சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்கட்காளானேனெ
ழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (கரு)

இத்தகைசூதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஒத்தவி
வ்வடலிந்தியங்கரணங்க ளொன்றுந்தாக்கறவெட்டவெளியில், வை

த்தெனைக்கண்டபொழ்செய்ததக்தோமலையையோம்பியுமுலகில, இத்தனைகொடுமையுடையவித்தலர்தா னெனக்கென்றேயிருந்ததோவ றியேன். (கஎ)

வேறு.

விருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
விளையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்க்க
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழக்க
காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்திபெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
எல்லோருமுணர்ந்துவாடெ லறவேவாழ்க. (கஅ)

ஆக பாயிரம் உட்பட — ௯௦௦.

விஞ்ஞானசாரம்-முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத்துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

ஆழத்துப்பிள்ளையார் – துதி.

பொங்கரவதுவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியமானையேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந்துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம். (க)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேநீநானென்றாகப்
பூண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின்றுணர்த்தி
ஈண்டப்படியேயென்னுவி லிருந்துமுரைக்கவேண்டுநீ
நீண்டமாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே. (௨)

பாயிரம்-முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கண் மேவிநிறைந்தபேர்க்குரைக்கின்
மேலாமதுநாமெனத்திடமாய் விளங்குமவையில்லாதவர்க்கு
மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும்விளங்காது
மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (க)

உண்டாய்த்தோன்றிரமித்திடுதே லொருநாம்வடிவேயுருநாமம்
கண்டேன்யிடமாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குமதுவடிவமே. (௨)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகுமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (௩)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவானினைத்திடுதல்
சொல்லாலெஃதையுரைத்திடுத றொழிலாலெஃதைச்செய்திடுதல்
நில்லாவுலகைவேறெனவே நினைதலுரைத்தறொழில்புரிதல்
நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையினொன்றையுமே. (௪)

நானாவாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும்
நானாவல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள்
தானாஞ்சித்தாகாசத்திற் றன்னைத்தானேதான்றானே
தானாங்கீருவியினில்வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (௫)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலின்
அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை
இங்கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே
துங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானாவிதரூபம். (௬)

இன்னானன்னானிதுவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று
தன்னானந்தலீலையினாற் றன்னைத்தானேதன்னிடத்தில்
அன்னானின்னானதுவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே
உன்னாநின்றுதானடிக்கு மொருகூத்தெனவேயியம்புவரால். (௭)

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வேறு
தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று
தங்கமழியாப்பணியழியிற் சாற்றுமிந்தத்தகைமைபோல்
எங்குநிறைசித்தாநம்மி லிலகுமிந்தவுலகமே (௮)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாந் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம்
தானுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்வீடுண்டாம்
தானுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் றானுண்டாகுந்தனையன்றித்
தானுண்டோமற்றவையதனாற் றானேயனைத்தும்வேறில்லை. (௯)

மந்தவிருளிற்கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன் றுதல்போல்
இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்றனுமுயிரடையும்
பந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே
அந்தமதுசொரூபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (கO)

அனந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றதைப்பார்க்கி
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கீற்றுஞ்சிலையொன்றே [ன்
அனந்தமுடையாகம்மிடத்தி லகிலபந்தத்தகைமைபோல்
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவேறில்லை. (க௧)

மையேமிகுநித்திரைமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனில்
பொய்யேயெனத்தோன்றுதவற்கே புகலவேண்டுமெனவுணர்ந்தோர்
மெய்யேபோலத்தோன்றிநனி விளங்குஞ்சகஞ்சற்குருவன்றிப் [ம்.
பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத்தோன்றுதொருக்காலு

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்குரை த்திடினும், கனவிதெனவேகாணாதுகாணுந் தனக்கென்றறிவுதிக் கின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயுரைத்திடி னும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கென்றறிவுதிக் கில். (கஉ)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுநனவதனில் விளங்குந்தனையேயுரைப்பனதில்
நனவைநினவென்றுணர்ந்தவனை நனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமேயென்பன். (கச)

கனவிற்றனோரிடத்திருக்க நனிநித்திரையின்மோகத்தால்
கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமஃதின்
வினவினுமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருந்திடவே
கனவிம்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (கரு)

கனவிற்றோன்றும் பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்றுண ர்ந்தக்கால், நனவில் விவகாரந்தோன்று நவிற்றுமிந்தத் தகைமை போல், நனவிற்றோன்றுஞ் சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்மெனவே, நனவிற்றோன்றியிடுங்காலை நமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (கசு)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத்
தனத்தமுறினுங்கலக்கமுறா னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுறான்
மனத்தினனவில்விவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பனதின்
கனத்தசகஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனைநீங்காதிருப்பார். (கஎ)

சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாரரசங்கனவடைந்து
மங்காப்புலைத்தன்மையைமேவி வருந்துவோன்றனனவுணரின்
அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின்
இங்காஞ்சீவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. (கஅ)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தக் கனவினனவைநோக்கிடினக்
கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்விழிக்குமதின்
நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோக்கியிடின்
நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொரூபத்தேவிழிக்கும். (கக)

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றுபினக்
கனவைநோக்கியிடின்முன்னங் கண்டபடியேதோன்றுமதின்
நனவையொழிந்துதன்சொரூப நன்றாயுணர்ந்தோரதினின்று
நனவைநோக்கினைவுகொடு நாடின்முனம்போற்றோன்றியிடும். ()

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விவகாரம்
சிறக்குமெய்போற்றோன்றியதைத் தேரிற்பொய்யாயிடுமஃதின்
மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடதெனப்
பிறக்குமவைகடமைத்தேரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். ()

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின்
ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும்

சொரூபமதுண்டாகையினாற் றோன்றுநானாவிதசக[redacted]
சொரூபமிலதேவிலையதனாற் றோன்றுமனைத்துஞ்செ[redacted]பமே. ()

படிகத்தடுத்தநிறங்களதிற் பத்திபாயுமந்நிறமாய்ப்
படிகமாகிநீங்கினதிற் பகருமிந்தத்தகைமைபோன்
முடிவினமதுசொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றோன்றும்
முடிவில்பந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (௨௩)

பழுதையதனிற்றோன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்
பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின்
பழுதில்சிவத்திற்றோன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின்
பழுதில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசாரணையில்
ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யூகமதனிற்பரிசயித்தால்
தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய்விடுமுலகம்
ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியிடும். (௨௫)

ஏகமாகிநின்மலமா யிருக்குநமக்கிப்பந்தமெனும்
மோகம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம்
போகவழியேதெனநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால்
யூகமதனிற்சிதைக்கினதி னுள்ளவியல்புபின்றோன்றும். (௨௬)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில்
பரவைநீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின்
பரவுஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப்
பரவுமசங்கற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (௨௭)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது
சடங்களாகுமிச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம்
இடங்கொள்சொரூபத்தையுங் காட்டாதிருக்குமதைவிட்டகலாதே.

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளங்குமதைநோக்கின்
மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலச்சகமுழுதும்
பரத்தைநோக்கினதின்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ்சகநோக்கில்
பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்துமாதலினால். (

நாகந்துதிக்கைதனைநோக்கி னாசிகரமுந்தோன்றியிடும்
நாகநயனந்தனைநோக்கி னயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடும்
ஏககருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமும்விளங்குமதின்
ஏகபரமும்பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்துமாய். (௩௦

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரமிலாமையினால்
ஞானவுவகவிலைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த
நானாவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை
தானாய்நோக்கிற்றானாகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (௩௧)

மாயையெனுமிவ்வுரைக்கருத்த மதிக்கின்யாதொன்றிலாததுவே
மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பரதனையிருவகையாய்
மாயைமெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனைமறந்தோர்
மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனையறிந்தோர். ( )

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும்
நாமரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும்
நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது
நாமரூபநாட்டம்விடி னமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (௩௩)

அரையகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந்துமொருவரால்
அரையகுமாரனெனவறியி லஃதெப்போதுமறவாதின்
தரையிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்ததுநீயெனவுரைக்கின்
புரையிலதுவாமூவவத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவானால். (௩௪)

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிறொன்றிந்தவிருவகையும்
முடிவின்மெய்ப்பொய்யறிந்திடலா மொழியுமிந்தத்தகைமைபோல்

கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்திடலாம்
முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்யாகும். (௬௫)

அகிலந்தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய் விளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற் றான்விளங்கு மந்தச் சச்சிதானந்தம், அகிலந்தோன்று பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போ லதுதோன்றில், அகிலந்தோன்றா ததனின்மறைந் ததனுலகிலமசத்தாமே. (௬௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்கவேண்டாமிஃதறுதி
முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை
முத்திதானுஞ்சகம்வேறின்மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின்
முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திநிலைகொள்வாய். (௬௭)

இல்லாமாயைதங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்ம
பொல்லாப்பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்ந்ததுமாய்
நல்லாரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய்
எல்லாமாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடுமே. (௬௮)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி
நல்லாருணருஞானநூல வின்று விசாரஞ்செய்வதுவும் [கும்
பொல்லாமனத்தையொடுக்கிநிட்டை பொருந்திநோக்கல்லாநோக்
இல்லாமாயைதனைத்துணிவா யில்லையெனவேகாண்குதற்கே. ()

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங்கி
விளங்குமதைமாத்திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே
விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது
விளங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௭௦)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம்
நாமரூபத்திவ்வளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடியிடத்திலிவைநிகழும். (௭௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும்
உருவநாமநீக்கிடத்தி லொன்றிமிவைகளிலவாகிச்
சொரூபமொன்றேநிகழ்தலினாற் சொன்னவிவைகளைவகையும்
சொரூபமன்றிவேறில்லை தோன்றும்விவகாரத்திசையில். (௬௨)

விவகாரத்திற் பகுப்புகளாய் விரியும்பரமார்த் தம்மதனில், சிவகாரமதாய் விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்து மாதலினால், பலகாரியத்தை யுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந் தோன்றியிடும், பலகாரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன்றின்றிச் சிவந்தோன்றும். (௬௩)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றென்றும்
இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடின்
எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவைமாயா
தொந்தமதனிற்றோன்றியிடுஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். (௬௪)

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி
சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை
மித்தியவாதிசகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும்
சத்தியவாதிசிவமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும். (௬௫)

சகமதென்பதிலையெங்குந் தானேநின்றுவிளங்கியிடும்
சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி
லகமதனிலேகண்டுணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறு
மகமதனிலேகண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும். (௬௬)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும்
பந்தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில்
சிந்தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம்
இந்தவகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமபவாதமதாகும். (௬௭)

தோன்றிநிகழுமுலகெல்லாஞ் சொரூபமேமற்றுருநாமம்
தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வேறன்று

தோன்றிநிகழுமுருநாமஞ் சொரூபம்விடவுவேறெனவுன்னி
தோன்றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயுணல்வீடாம். ()

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி
உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமிலதாகும்
உருவநாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிடின்
உருவநாமநிகழ்ந்திடா தொருநம்வடிவாயேநிகழும். (௯௧)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுநினைவேபந்தமதாம்
பந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினுல்
தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள்
தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுமோகம். (௱0)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையைநீங்கினதாம்
உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேநின்றதுவாம்
உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில்
உருவநாமந்தானேயா யொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (௱௧)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தங் கூடும்வீடேதெனவேண்டாம்
உள்ளும்புறம்புமெனமிவையி லுதவுமெஃதுதனக்கதனின்
றெள்ளுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கிநின்றதன்னை
உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடும். (௱௨)

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடுமவ் வொளியில்விளங்குமுலகெல்லாம்
ஒளியேயன்றிவேறுமோ வொளியையறியாருலகென்பர்
ஒளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமிலையதனுல்
ஒளியேயனைத்துந்திரைநுரைக ளுவரியலதுவேறுமோ. (௱௩)

மாயைவேறென்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி
மாயையாகுமற்றஃதை வருந்திமுயன்றுபேர்த்திடுக
மாயைநீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம்
மாயைநெறியிலம்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (௱௪)

விளங்கியிடுமிவ்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கியெங்குந்தற்சொரூபம் விமலவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறாய்க்காணுமஃதகற்றி
விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றாயே. (௬௫)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும்
தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனாலே
தனதுவடிவேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலைதங்கம்
தனதுவடிவைவிடப்பணிக டான்வேறாகிவிளங்கிடுமோ. (௬௬)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோற்றரவு
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவிலுதிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். (௬௭)

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்த்
தெல்லாநோக்கியிடுமிடத்தி லிருப்புந்தோற்றரவுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிறிந்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனாலெல்லாநாமாகும். (௬௮)

வெள்ளிவிகற்பமதிற்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குங்கிளிஞ்சில்
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுதுமது
வெள்ளியாகிநீங்கினதில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. (௬௯)

ஒற்றேயென்னின்முத்தியில்லை யொருவன்வேறேயுண்டென்னில்
ஒன்றேயாகமாட்டாமற் றொன்றாமென்னிலொன்றுகெடும்
ஒன்றேயென்றவாதிகட்குமோது மிரண்டேயென்றவர்க்கும்
ஒன்றேயிரண்டுமோமொன்றே யுண்மைகற்பிதம்மிரண்டே. (௭0)

விகற்பமிலதுமுதற்றோன்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும்
விகற்பமதனிற்சகந்தோன்றும் விண்ணிற்பீலிதோன்றுதல்போல்

விகற்பமதிற்ளுன்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுத்ததனை
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானுயே. (கக)

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத்துமடைந்ததுமாம். (க௨)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலேயேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின்றி விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனுலே
விருத்திதானேபந்தமாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (க௩)

நிருவிகற்பநமதிடத்தி னின்றுவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலேதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலேயைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (க௪)

ஏகபரத்திற்ளுன்றுலகி லெங்கும்விடயமாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கே முத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (க௫)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலேயாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னுற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெலாம். (க௬)

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லே. (க௭)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே லிந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தநீங்கின க்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (சுஅ)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றான்விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவோர்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறாய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (சுக)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்துவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கிபிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில். (எ0)

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையில்லையென்றேயியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னிலையில்.

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றுவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (எ௨)

நினைவுநங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினைக்கேதிச்சையதினின்று
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டந்நிலையைவிட்டு நீங்காதென்றுநின்றிடுக. (எ௩)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்

நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவும்
நினைவினோக்கிற்றானில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (௭௪)

தனதுநிலையிற்றானிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறைந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றானிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றானேயசத்தாய்விளங்கியிடும். (௭௫)

கானனீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும்
ஆனதவைமெய்போற்றோன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆனசொரூபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். (௭௬)

* அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றளவு மசத்தென்றெணியேநோக்ககற்றி
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும். (௭௭)

தன்னைச்சீவனெனத்திரிவாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணர்தலேஞானம்
முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமது மூலவரவும்வாதனையும்
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவேண்டா.

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
மூமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
மூமலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடுமே. (௭௮)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின்

* அதிட்டானம்-உண்மை.

அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொரூபநாமெனவே யுறுதியாகத்தோன்றியிடும். (அ0)

ஒருவவேண்டுமனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றுமதற்கேமுயன்றிடுக. ()

சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (அ௨)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவியடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். (அ௩)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுடனொருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சீவத்துவமான
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். (அ௪)

இல்லமென்றுந்துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லநீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்துசொரூபமதைச்
செல்லவிடையூறின்றியதைச் சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறுகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (அ௫)

விளக்குஞ்சொரூபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின்
விளக்குஞ்சொரூபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொரூபமேதோன்றும் விளங்குமுலகுமதுவாய்ப்போம்.

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில்
தன்னைவிடவோர்பொருளுமின்றித் தானேதானாய்விளங்கியிடும்
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறிலையென்றே
தன்னைநோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும். ()

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுநின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுன்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனிரேக்கியிடிற் சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிகழுமொன்றாயே. (அஅ)

எல்லாமாகுந்தற்சொரூப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் * பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்சீவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்கரி சொரூபந்தானேபகுத்துநிற்கும். ()

பகுத்துநின்றதற்சொரூபம் பரசீவருக்குச்சாட்சியதாய்ப், பகு த்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று, வகுத்து மாவாக்கியங்கூறு மற்றிசசீவன்றனையல்ல, தொகுத்துக்கேட்டதி வனெனினுஞ் சொன்னதிவன்சாட்சியைப்பார்த்தே. (கூo)

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேறோர்பொருளல்ல
அந்தச்சொரூபமிவனாகா னந்தச்சீவனென்றாகும்
இந்தச்சீவனநாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனிலதின். (கூக)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனீற்பந்தமுத்தியுமின்
றிதனான்முத்திபெற்றவனுண் டிதனான்முத்திபெற்றவனின்

* பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோப வம், அநுக்கிரகம் என்பனவாம்.

றிதனூற்பலவேயாகியிடு மிதனுலொன்றேயாகுமென
இதனலவிரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (கஉ)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடென
இந்தவகையேயருள்புரிந்தா ளினையாள்விருத்தவம்பிகையும். (கங)

கோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவும்பதினுலுலகத்தும்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேஸ்வரியானவமாய்க்
கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேன்
ஈர்த்துவிருத்தவம்பிகைநின்றிந்தோ வென்றருள்யான்கண்டேன். ()

கொக்குமிரைதேருதலினருட் குருவினருளிலியானேக்கத்
திக்குலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய்
திக்குலோகமும்மிறந்து தேருமியானுமிறந்ததுவாய்
ஒக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. (கடு)

அந்தோவந்தோவாளாவிவ் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினுளைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே. (கசு)

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேநகைவந்திடுநினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம லெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்த வன்னைக்கெனையோகைம்மாறே. ()

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும்
மனதுமிகவும்வாடினதும் வழிகாணுமலேங்கினதும்
தனதுகணிற்றேன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும்
தனதுகடைக்கண்ணுலொழித்த தாய்க்குமெனையோகைம்மாறே. ()

என்னையறியாதிருவரையு மேங்கியுழன்றுகிடப்போற்குத்
தன்னைநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப்
பின்னையானுந்தானுமொன்றும் பிரமந்தனையேயறிவித்து
முன்னைமயக்கந்தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மாறே.()

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளுங்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளைநோக்கியிடும்
எழிலாரடியார்களும்வாழ்கவெனைப்போலெல்லோர்களும்வாழ்க. ()

வேறு.

ஏரூரும்விருத்தகிரிக்குமாரதேவெனுமுனிவனிசைகருநாவாய்க்
காரூரும்பழமலையிற்பெரியநாயகியிருந்தேகழறுமிந்தச்
சீரூருமத்துவிதவுண்மையனுபவமுணர்ந்தோர்திகழ்பாரென்னும்
தேரூருஞ்சிவஞானமுத்திபெறலுண்மையிதுதிண்ணந்தானே. ()

ஆக பாயிரம் உட்பட — க0௫.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமாணுபூதிவிளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கனுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடுமே. (க)

பிரமாணுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (உ)

அவளருளினாலே யனுபூதியின்விளக்க
மிவணுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோரேகளிக்க. (ங)

இவ்வனுபூதியையுரைக்கே 'னிவ்வனுபூதியைநன்றாய்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்ந்துமிகக்களிக்க. (ச)

வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோருத்தம். (ரு)

அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னேகுழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேன்னனுபூதி. (சு)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாமெனைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வர். (எ)

முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே. (அ)

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்சென்மநீங்காது பிரமானுபவமலவே. (கூ)

தன்னைவிடவேறொன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (க0)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (கக)

தங்குநினைவதனைச் சாராதுநீக்கிடத்தில்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (கஉ)

மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (கங)

பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர்சத்தி. (கச)

ஞானியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (கரு)

சங்கற்பசத்தியினாற் சகம்போலத்தோன்றிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (கசு)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (கஎ)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (கஅ)

தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (கக)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே. (உ0)

தனதசங்கற்பத்திற் றானுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமென்றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (உக)

தனதங்கிசமென்றுந் தான்பிறித்துத்தானேக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (உஉ)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமென்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (உங)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றானதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (உச)

தானாய்ப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (உரு)

தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பிணைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (உசு)

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (உஎ)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (உஅ)

ஐந்துதொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடைத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (உகூ)

இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று * நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம். (௩0)

இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (௩க)

இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (௩உ)

இவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (௩௩)

ஒருவடிவுகாக்க வுழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (௩ச)

சிவனாய்நீக்கிற் றிகைத்தனனோருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்பேர்நீக்கிற் றிகையேனென்றினைக்குறித்தும். (௩ரு)

* நியதி - களைதல்.

உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திமூவகைப்பொருளு
மிலகவேயானுக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (ந௬)

எனைத்தவிரவேறொன்று மில்லையெனக்கண்டளவிற்
பினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (நஎ)

தன்னுடையசந்தி தானந்தனினின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்கிடுமே. (நஅ)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (ந௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (௪0)

ஓரிடத்திற்கூவு முரையுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம். (௪க)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௪உ)

யானேகனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்றி
யானேகிநிற்குகே னென்னவதிசயமே. (௪ந)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௪௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (௪௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனூன்கும். (௪௬)

ஓசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றோனறிய வறிவிந்தியந்தோன்றும். (௪எ)

அறிவிந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினொலாம். (௪அ)

சங்கற்பம்வேறாகிற் றன்பதிஞலும்வேறாஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றானாய்விளங்கிடுமே. (சகூ)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (ருo)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (ருக)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (ருஉ)

ஒரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டாற்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (ருரு)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (ருச)

நினைவதனை நீக்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (ருரு)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னானந்தலேசமதே. (ருசு)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (ருஎ)

சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (ருஅ)

ஒருகுடைக்கீழரசாள்வே ளேரொருக்கரசாகக்
கருதுவனேவதினென்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (ருகூ)

காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேறாகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைவிடவரவுண்டோ. (சுo)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிற்கலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (சுக)

பேதவாதியைக்குறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (சுஉ)

தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே. (சுங)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலஃதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (சுச)

வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
நேரினுற்றுன்றனே நிலையில்சகமாய்நிகழும். (சுரு)

சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
யகமதிற்றோர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (சுசு)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றானின்று
சத்தேபோற்றோன்றிடுநந் தான்சித்தேயெக்காலும். (சுஎ)

தோற்றிடுதறன்சற்றே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (சுஅ)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைபோற்றோற்றமில்லை சத்தையினிற்றானிகழும். (சுகூ)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (எ0)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதந்தவுளசத்தையே
யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (எக)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (எஉ)

சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமோனந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (எங)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமோனந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (எச)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பும்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ. (எரு)

சச்சிதானந்தத்திற் சகற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (எசு)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநானுவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (எஎ)

சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் றோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (எஅ)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றோன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (எகூ)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கிநின்றனமே. (அ0)

நிலைபிறிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிறியாதேநிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (அக)

நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
னிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (அஉ)

பந்தமுத்தியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேயிலையலவோ. (அரு)

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (அச)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொரூபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (அரு)

தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றோ. (அசு)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே (அஎ)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (அஅ)

வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதலினு
வீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (அக)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றநிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (௯0)

தெரிசனத்தின்முத்தி யெனச்செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியநின்றனமே. (௯௧)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (௯உ)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (௯௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (௯௪)

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தயாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (௯௫)

ஊரேதுலகே துடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாந் தானாயிருந்தனமே. (௯௬)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே னெனைவிடவேறிலையென்றே. (௯௭)

தெருள்விழியோர்துணிவிதெனத் தேர்ந்தனுபூதியிற்கொள்வர்
மருள்விழியோர்திரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். (௯அ)

ஓவதனின்மூவெழுத்து மோரெழுத்தேயானதுபோற்
சீவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (௯௯)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (௧00)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும். (க0க)

மூமலவிருளினைநீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீடூழிதான்வாழ்க. (க0உ)

பிரமானுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு தம்மானே
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானே
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விருத்துப்பின் னம்மானே
கதித்திற்றுணிவைக் கருதிநின் றம்மானே
கண்டபடியே கழறுகே னம்மானே
தந்தைதாய்தாரந் தமரெனு மம்மானே
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி யம்மானே
புவிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு மம்மானே
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின் றம்மானே

குலமுஞ்செல்வமுங் குழகுங்கோல மம்மானே
குறைவில்லையெனவெணிக் கொண்டுழன் றம்மானே
திரிதருகின்றேன் சிலகால மம்மானே
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா தம்மானே
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம லம்மானே
சித்தந்தெளிந்தது தெய்வீகத் தம்மானே
அனித்தமசுத்த மரந்தையே யம்மானே
ஆணவிம்மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
நித்தியநின்மல நீடின்ப மம்மானே
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே யம்மானே

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்பை யம்மானை
ஏறநோக்கா திளமைதனி லம்மானை
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே னம்மானை
போதகுருசாந்தன் பொன்னடிக் கம்மானை
வந்துதுதித்து வணங்கினே னம்மானை
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின் னம்மானை
முத்திநெறியை மொழிந்துட னம்மானை
முதுகிரியிற்றவ முயலென்றா னம்மானை
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந் தம்மானை
அல்லும்பகலு மசைவற வம்மானை

மேவிநின்றேதவ மேவினே னம்மானை
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினா ளம்மானை
அவள்விளக்கநன்றா யனுபவ மம்மானை
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானை
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி லம்மானை
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத லம்மானை
சம்மதமத்தகை சம்மதிக் கம்மானை
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு மம்மானை
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு மம்மானை
இருமுதலென்ற விழுவுகா னம்மானை

ஒன்றாகின்முத்தியு மொன்றாமெதன் றம்மானை
உரைத்திடில்பின்னையி லொன்றுங்கா ணம்மானை
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம லம்மானை
பேசொணாதபின்னையிற் பிரமமொன் றம்மானை
அபின்னையிலேகமா மனுபவ மம்மானை
ஐந்தாகும்பின் னையி லனுபவ மம்மானை
சத்தியின்றியுண்டு ச[illegible] னம்மானை

சத்திமானையின்றிச் சத்தியி லம்மானை
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை யம்மானை
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற தம்மானை
இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு மம்மானை
ஏகமதையன்றி யிவையில்லை யம்மானை
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி வம்மானை
ஆந்திரிவிருமுத லாகுமென் றம்மானை
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே ளம்மானை
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன் றம்மானை
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை யம்மானை
நிஜமாய்நோக்கிடிலிரண்டாய் நிகழுங்காணம்மானை
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென் றம்மானை
நீக்கிடிற்றானேயாய் நிகழுங்கா ணம்மானை
தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்மானை
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி லம்மானை
ஐந்துபதார்த்தமு மாறாறு மம்மானை
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு மம்மானை
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத் தம்மானை
ஆறாறுமைந்து மதுவாங்கா ணம்மானை
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானை
ஏதும்பகைப்பற் றிருந்தேன்கா ணம்மானை
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா ணம்மானை
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை யம்மானை
என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா ணம்மானை
எல்லாஞ்சத்தாசித் தின்பங்கா ணம்மானை
என்னாலேனையுங்கண் டெய்தினே னம்மானை
இன்பமேமெய்தி யிருந்தேன்கா ணம்மானை

எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த லம்மானை
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா ணம்மானை
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிநின் றம்மானை
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில் லம்மானை
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா ணம்மானை
ஆனந்தநித்திய ஞானதா லம்மானை
நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட தம்மானை
நிராசையிற்றுய்த்து நிலைநிற்கே னம்மானை
என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே யம்மானை
இன்னுணுவாய்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானை
என்னினைவின்மையி லேகமா யம்மானை
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானை
இங்குமங்குமென்னை யானேகண் டம்மானை
ஏதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா ணம்மானை
அசைவுசெய்பின்னையி லன்றேநின் றம்மானை
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா ணம்மானை
என்றுணையெனையன்றி யிலையொன்று மம்மானை
இதுதுணிவெனமழு வேந்தவே னம்மானை
என்னையறியாம லிவ்வள வம்மானை
எங்கிவழிகாணு தேற்குமே யம்மானை
தன்னைநிகராகுஞ் சங்கரி யம்மானை
தண்ணருள்செய்த தயவினுக் கம்மானை
என்னகைம்மாறுமுண் டென்னிடத் தம்மானை
இனியவனடியவர்க் கெழிற்பணி யம்மானை
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த வம்மானை
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானை.

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்.

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற் பந்தமும், உபசங்காரத்தின் முத்தியும், சித்தாந்த மாகையினாலே இம்மார்க்கத்தி னுடைய பந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தெப்படியெனில்:—சத்தியம், ஞானமு,அனந் தம், ஆனந்த மென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாச மாகிய பரவத்துவின் கண்ணின்று வாசகஞ்செயவொணாத பின்னா சத்தி தோன்றும்; அதினின்று மாயை தோன்றும்; அதில் ஊத்த மாயையி னின்றும்; பரதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்று வியோ மந்தோன்றும்; அதிற்காலபரந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன் றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான் தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும்; அந்தவாங்காரந் திரிகுண மாக விரியும்; அவையிற் சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும்.ஞானே ந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்தி ரியங்களைந்துந் தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்து ந்தோன்றும்; இந்த சத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டு கூறுசெய்து அவையிலொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னான்கு கூறாகச்செய்து தனது கூறல்லாத நாலினுங் கூட்டப் பஞ்சீகரண தூலபூதமாம்: உபக்கிரமமுற்றும். [இனி தத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சீகரண தூலபூதமைந்து, சத்தாதி யைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கர ணங்களுலு,-புருடன், காலபரம், வியோயம், பரம், ஆகதத்துவ

மிருபத்தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்ஞசத்தியொன்று ஆக (௩௦) இவையேபந்தம். இனியிவை முப்பதுநீங்கி மேற்சுயம்பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்காரம்; இதற்கு மார்க்கமெப்படி யென்னில்:—தூலபூதமைந்து, சூக்ஷமபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சீவசாக்கிரம்; இதிற்றிரோதாயிநீங்கும் மனம், புத்தி, யாங்காரமூன்றுஞ் சீவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சீவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதிநீங்கும் காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும்; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம் சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற்கன்மநீங்கும்: பின்ஞசத்தி, உபசாந்தம், இதிற்சுத்தமாயை நீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம். இதில் ஆணவநீங்கும்; ஆகவத்தைபத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில்ஞானசாரியர் கைகாட்டுப்படிக்குச்சமாதியிலிருந்து அநுபவம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதி கன்மங்களை அனேக ஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருதகிருத்தியனாய். நித்தியா நித்துவத்து விவேகம். இகமூத்திரார்த்த பலபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவம் என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவர பக்குவமுடையோர் மேற்செனனமெடாதவகைக்கு, பிரமகைவல்லியுஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாகயிருக்கும்; இதற்குத்தொகை எப்படியெனில்:—மாயாரூபமென்றும், மாயாதெரிசனை யென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவரூபமென்றும், சீவதெரிசனையென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிர்ம்மரூபமென்றும், பிர்ம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லிய மென்றும், விதேககைவல்லியமென்றும் ஆகபத்து: இதுதொகையாகிய சிரவணம்; இதற்குவகை எப்படியெனில்:—மாயாரூபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனேகூடி விளங்குமெனக்காண்கை: மாயாதெரிசனமாவது அந்த அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிசம்மாயாசம்பந்தமெனக்காண்கை: மாயாசுத்தியாவது அதினுடையவதிட்டானத்தைக் காண்க: சீவரூபமாவது விளக்க விளங்கப்பட்ட மாயாரூபத்தைக் காண்குதற்கோ ரறிவுண்டெனக் காண்கை: சீவதெரிசனமாவது அவ்வறிவைத் தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தியாவது, அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக் காண்கை: பிர்ம்மரூபமாவது

மாயாரூபத்துக்குஞ் சீவரூபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்காண்கை: பிரமதெரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தை விட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சீவனும் பிரமமாகத்தானே காண்கை: தேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே காண்கிற போதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை: விதேககைவல்லிய மாவது அந்தப்பிரமானந்தா தீதத்தையடைகை: இதுவகையாகிய மனனம் இனி விரிவு எப்படியெனில்:— சத்தாதிவிடயத்தி லவாவறுத்து ஒரேகாந்தத்திலிருந்து நிதித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிக்கும் வகை: மாயாரூபமாவது இது வென்று காணப்பட்ட சர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய்விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவை ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை: மாயாதெரிசனையாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூபமாகிய விரண்டங்கிசமு மாயையெனக்காண்கை; இனி மாயாசத்தியாவது இந்த மாயாசம்பந்தமாகிய நாமரூபத்துக்கு முன்சொல்லப்பட்ட உண்டாய் விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்க: சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனேவிளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில் பின்பு சொல்லப்பட்டஇரண்டங்கிசமு மாயாசம்மந்தமென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொரூபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மையென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை: சீவதெரிசனையாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகியபிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை: இது சாக்கிர அவத்தை. சீவசுத்தியாவது அந்தச் சச்சிதானந்த மயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணுகக்கொண்டறிந்து அதிற் சீவத்துவபோதமடங்கி அச்சீவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானாய்நிற்கை: பிரமரூபமாவது மாயாரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதையுணருஞ்சீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை: இது சொற்பனவவத்தை பிரமதெரிசனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில்,

கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண் முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்ட பாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆவரணம், கடகலசமுதலியவாரோபிதம் விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையை யறியப்படாநின்ற சீவனும் அந்தவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூப மறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே,யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும்வேறுபோல்விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்குரியதமாகிய கர்மமும், இந்த ஐந்து பதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை : இது சுழுத்தி. தேககைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ்சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை : இது துரியம். விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதனும் வாக்குமனுதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறுகை: இது துரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலேசென்று தசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப்பிரமகைவல்லியமடையில் அப்போது பந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படியாய்நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசை பய மிரண்டுளதான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிர்ம்மானந்த மயமாகையால் ஆசையும் தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரத்தியக்குவேறொன்று மில்லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

சகசநிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தகநிட்டையெனவுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (க)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயநித்தநித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தநித்தத் தீகபரத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடும்பத்திதோன்றும். (உ)

பத்திதான்பதிந்தகாலைப் பகரங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியாநின்றவின்பந் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (௩)

சமரசம்பதிந்தகாலைத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜதிருத்தியிற்களிக்கும். (௪)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலை யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (௫)

அனுபவம்பதிந்தகாலே யடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவர்யுமின்றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (சு)

அவதானம்பதிந்தகாலே யடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனுணதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வுருவினிற்களிக்குமென்றும். (எ)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலே நன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் ஞகுஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வுருசியிற்களிக்குமென்றும். (அ)

சற்பத்திபதிந்தகாலேத் தகும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (கூ)

ஒருபத்திதானேயாறு யொருதலந்தானேயாறுய்
ஒருவங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறுய்
ஒருலிங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறுய்
ஒருவின்பந்தானேயாறு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். (கo)

அறுதியிற்சிவமேலிங்க மபினேயேயங்கமாகும்
அறுதியிவ்வபினேயேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அறுதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அறுதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (கக)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனாதீதகோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகஞ், சிவகாருண்ணியம், ஈஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கின்ற நான்குமே ஒருதிருமேனி எனக்கொண்டருளியஞானசாரியர், இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில்நித்தியா நித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்தார்த்த பரபோக விராகம் சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவமென்கின்ற சாதன சதுஷ்டயசம்பத்தியே, ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை. உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர் ஒருவனதுவியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்கவேணுமென்று நியமமிருப்பினும் ஒரோர் அசாத்தியவியாதியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய பூபதி முதலிய அவுடதங்களைக் கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதைப்போலச் சாதனங்களையுடைய தீவரதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பணணவேணு மென்றாலும் ஒரோர் அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேச சித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணி பவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும். இந்த உபதேச சித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றையமார்க்கத்தினாலே பவரோகநீங்காதோவென்னில்,பாதாதிகேச பரியந்தம் அக்கினி பற்றிக் கொண்டவனுக்கு விழுந்த துறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக்கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிந்துமுடியாது; அதைப்

போல அதிதபக்குவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப் பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்க ணமேயுண்டாம்; அதெப்படியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற் சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் ஞகல மெங்குந்தேடி வெப்பந் தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகியசிவமேயெனக்கண்டு அவ ருடைய அருள்சுரக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு சுவாமி? நானூர் இந்தானுவாகிய வுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச்செ னனமரணம்வந்தவாறேது ? இது யாதினுலேநீங்கும் ? இவற்றை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்? இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன் நானூரென்று விண்ணப்பஞ் செய்தபடிக்கு என்னை யறிவித்தால் மற்றையநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென்று சற் சீடன் நானூரென்றுகேட்க, ஆசாரியானுக்கிரகம் பண்ணுகிறூர்; நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்று கப்பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக ஸை யோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினுலே நோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயேயென்னில், சுவாமி? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியா நிற்கிறதென்னில், சுவாமி? நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது: ஆனாலந்தவுலக மெவ்விடத்தி னின்றும் தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவிலே நின்று தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு உலகம்வேறூ வென்னில், சுவாமி? உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினுலேவேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரெனில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால் நினைவை நோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்கு மிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உல கமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்

நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால்நினைவுவேறு நீவேறோவென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி நான்றானே, ஆனால் நினைவைநீக்கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால்நினைவுநீயெப்படி யாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு என்னைவிட வேறுதானோ? ஆனால் உன்னைப் பிறித்து நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக் காணேன், ஆனால் நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானதுநானுமல்ல என்னைவிடவேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணிதியானதுதங்கமுமல்லாமல்தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல்கற்பிக்கப்பட்டதுபோலநினைவுமென்னிடத்திலேகற்பிதம்ஆனாலிந்த நினைவுவேறேசத்தையோவென்னில்,சுவாமி? அதற்குவேறேசத்தையில்லை;என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கேதோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கேதோன்றிவிளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லாநீயேயென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போதுஎல்லாம்நானேயென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி? முதற்றிரிவினாலே எல்லாம்நானெப்படியாவனென்று கேட்டேன், சுவாமி? கடாக்ஷத்தினாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக் கண்டேன்; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவ மெப்படியிருந்ததென்னில், சுவாமி ? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப் பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலு மில்லாதது போல், உலகமுயிர்பரமென்பது ஒருக்காலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனாலிதுவே தற்சொரூபமுத்தி: இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக: இதன்றி அந்தமுத்தி நீயானதுக்குக்குறி; மற்றைநாலும் நீ யுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்

லென்னில், சுவாமி? நானாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச் சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணுததிரிவினாலே எனக்குச் சனனமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் செனன மரணமில்லை: இப்படி மற்றைநாலும், சுவாமி? கடாக்ஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று; நல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே; உன்னுடையவனுபவமுமிப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற் கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொராவது

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரிய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவற்
காடியினது கொண் டம்முத்தியினை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றிச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யின்
ஏதமதாகு மெதினுலென்னில்
உலகத்தின்கண் ணுப்பிலொருவன்
அன்புகிடைத்தா லவனாலாகிய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பும்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனிதப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறியை
அடைந்திடுமதனுக் கறிதற்கரிய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோதே
எத்தனம்பண்ணு திருப்பவன்றனக்குத்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகும்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித்தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னில்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்குள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபயன்
அணிமாசித்தி யடைகுதல்பயனன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடுமெட்ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிரம

சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையின்
கருத்தறியாது கருதிமாறுக
அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னைப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மின்
காமாதிகளைக் கைவிடலியமம்
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றள்ளி
நிற்குதனியம நிருபாதிகமாய்
ஓராதனத்தி லுறைகுதலாதனம்
நாமரூபத்தை நாடுமனத்தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்தல்
பிராணயாமம் புறவிடயத்தைப்
பெயர்த்துளேமீட்டல் பிரத்தியாகாரம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்தல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத்தை
நாடறியான நவிற்றிடுபுறமும்
உள்ளுமறவவ் வொளிதானேயாய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமாதி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமதும்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்கம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியதும்
பயனலவோவினிற் பகர்ந்திடுபுத்தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்தி
என்றைவிதமா மிவையைந்தினையும்
நன்றாய்த்தேரி னன்முத்தியதாம்
இஃதினையன்றி யிம்மாயாவித
சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடுதல்
அறியாமையாகு மஃதினக்கேண்மின்
இடமுமழியா விடமேயிடமாம்

பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளாம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவாம்
சுகநிரதிசய சுகமேசுகமாம்
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழாம்
ஆகையிற்புத்தி யாகியவிதங்கள்
எழிலார்வீடே யிவ்வகையன்றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித்தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டினையும்
அடைந்திடநினைத்த லபலமதாகும்
எதினாலென்னி லியம்பிடுமாயா
சம்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கும்
சத்தியமுத்தி சம்பந்தத்தை
அடைந்திடுமதற்குமாகியவருத்தம்
எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்கள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாயக்
கிலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமதனில்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந்த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வும்
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமாம்
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டும்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபலம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபலம்
அன்றியுநன்று யறிந்தவிடத்தில்
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினால்
இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினின்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவின்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையில்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோல்

அறிந்திடுமதனு லறிவானந்தம்
பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளும்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாகும்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்தும்
புருடார்த்தமாகப் புகளுன்கினிலும்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோதும்
அச்சிவமென்று மழிவியவீட்டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைதல்
எம்மார்க்கத்தா லென்றிடில்வேத
முடிவினின்மொழியு மொய்ந்நெறியதனில்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தின்
ஒழுங்கைக்கேண்மி னுபநிடமதனில்
ஏகமேவா வத்துவிதீயம்
பிரமமேயென்று பேசிடுமதற்குச்
சுசாதிவிசாதி சுவகதபேதம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின்மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்தப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்தம்
வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்துணி
வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மின்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகால
பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமும்
ஏகமதாகி னியம்பிடுவத்து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண்ணு
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய்ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகாரம்

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

அதீதமாகி யசைவறவிளங்கும்
தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத்தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத்தி
என்றிவையிரண்டெண் டிவையிற்சங்கற்ப
சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்மின்
நினைவுருபமதா நிகழ்ந்திடுமதற்கு
வடிவேதென்னில் வகுத்திடுநாமம்
உருவமயமே யோரோரிடத்தில்
ஒருவன்கூவு முறையதுதானே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாமம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமில்
நவிற்றிடுரூப நாமமயமும்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதான்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகும்
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமாய்
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற்ப
சத்திசத்தாய தற்சொருபமதாம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமாம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின்றி
விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னைத்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன்று
நித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற்ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்களையும்
சத்தாய்நிகழுந் தற்சொருபத்தில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையாது
புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணிப்
பார்த்திடுமிடத்தில் பரமுயிர்செகமென்

னுரைத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளும்
விளங்கிடுமவையை விளம்பிடக்கேண்மின்
சங்கற்பசத்தி தன்மயமான
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமாம்
அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிராம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமாம்
இத்தகையர்க வியம்புமுப்பொருளும்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டில்
மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாகும்
சீவனேவேக தேசவிடயம்
இந்தச்சீவ னிப்படிபொய்யாய்ச்
சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடைய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடிவை
விட்டுடனிச்சை விளங்கிடுஞானக்
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையில்
கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னால்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டுச்
செனனமரணஞ் சென்றுடன்வரும்
இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்ப
சத்தியேபந்தந் தருமசங்கற்ப
சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மின்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறுகத்
திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தில்
சூரியனின்று தோற்றியதிசையைக்
கண்டுந் துணிவாய்க் காண்குதல்கூடா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந்தி
உண்ணின்றுநீங்கி லுள்ளபடியே
துணிவாய்நேரே தோற்றுமதன்றி

பிரமசித்தியகவல்.

மந்தவிருளின் மறைந்திடுகயிற்றைப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தில்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்றும்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோதும்
துணிவதுவாகத் தோன்றாதந்த
மந்தாந்தகார மாறிடிற்றேன்றும்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்திர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின்றி
கிருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்கள்
நான்குமுடைத்தாய் ஞானாசிரியர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவாம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொருளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்ணி
இச்செகஜீவ விருபிரம்மவைக்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொரூபம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிருளை
யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினாலே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்கள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதிட்
டானந்தானே யாமெனவென்றும்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலும்
இல்லாலகுதி னிவ்வாரோபிதம்
இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானம்
ஆய்கிற்குதலே யசங்கற்பசத்தி
இதுவேமூர்த்தி யிச்சங்கற்பம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுவிவற்றுக்

கதீதனேதாகு கைவிலவையின்
உளதாம்பந்த மோக்கியமுத்தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகும்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளில்
ஐயந்திரிவற வுறிந்துசொரூபம்
தன்னுடசக்தி தானமதனில்
சங்கற்பத்திற் றேனவாய்
விரிக்கதுவென்றும் விரிக்கிடுமெனவையும்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்றும்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்றும்
இவைகளிரண்டு மென்கனோர்காலும்
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறிவு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கும்
தன்னளவதனுந் தயிலதாரையினில்
நின்றிடின்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்திக்
கதீதமதாகு மழகியபிரய
சித்தியதனைச் சேருவனேரே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுநிக ளுண்மகிழ்ச்சியுடன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமேய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன்றுண்
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னில்
கடையனேன்றனக்குங் கருணையதாகச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகாச
சிவதரிசனத்தைச் செப்பிடவேண்டும்
நல்லதுனக்கு நாமேயகவிருள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்த
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னில்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கில்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதேநீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிகுதல்யான்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாதுரு
ஞானஞேயம்மிவை நண்ணிநிற்கையினில்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலாகா
என்றெனில்யானுரை யெழிலனுபவத்தில்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்றும்
உரைமாத்திரமவை யொருமுதருனே

எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கேன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமெனச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்காரத்
தடங்கிநின் றிடுமூன் றக்கரம்போலும்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலும்
கடமடமகதா காயமெனவே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிவையில்
உரையேயின்ன மூளபடிநோக்கில்
ஏகமேயா மித்தகைபோல
நானிசிவமென நவிற்றிடுமூன்றும்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன்றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவென்
றுரைத்திடப்பட்ட வுருப்பெயர்மயமா
மாயைதோன்றும் வகையேதென்னில்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத்தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயையைக்காணும்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்றால்
பரசுவமதற்கே பந்தமுண்டாகும்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையில்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்தம்
என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபற்குப்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத்தை
அன்றெனக்குநீ யருளியவுகையே
சொல்கேனந்தச் சொரூபவொளியில்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலேபோலப்

---

* உபக்கிரமம் - எடுக்குந்துறை.

பேசவொண்ணாத பின்னாசத்தி
தோன்றிமெதனிற் சொரூபசிற்சத்தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமென
ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளங்கும்
எத்தகையென்னி லியம்பியபின்னை
திரிகுணசமூகஞ் சேர்ந்துநிகழும்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேபரம்
எண்ணிறந்த விராசதகுணத்தில்
சாயைகளேயுயிர் தாமதமிரணடாம்
இருண்மாயையென விருளுயிரவையை
மறைத்தேநிற்கு மாயைசெகமாம்
தனுமுதலான சகமதுண்டாகக்
கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகழும்
இத்தகைபின்னா லிருஞ்சத்திதன்னில்
ஐந்துபொருளு மன்றேநிகழும்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகும்
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசாயை
ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமான
தற்சொரூபத்தைத் தாமதவிருளால்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலும்
சுத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலும்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளில்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந்து
கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்கத்
தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பரமே
மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொண்
டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத்தி
இருளினைமாற்றி யெழிலதிட்டான

தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கும்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தில்
உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போலப்
பின்னுசத்தியிற் பெற்றிடுமுத்தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயாகி
அபினுசத்தியி லடைந்திடுமுத்தி
அபினையைப்பார்த்தே யதுநீயென்ன
அருமறையோது மதுவறியாமல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிகள்
பாவனையென்றே பகுத்துரைசெய்வர்
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயாம்
பரத்தின்சாக்ஷி பரைநீயேயாம்
அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயாம்
பின்னுசத்தியிற் பிறிவைக்குறித்தே
இவ்வகைமூன்று மியம்புரையன்றிப்
பார்த்துடனுக்கிற் பரம்பொருளொன்றே
இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசனம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமையே
சுட்டொடுநோக்கிற் றோன்றிடுமூன்றாய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றோன்றிடுமொன்றாய்
மூன்றுமிறந்த முப்பாழதனில்
தற்சிவசொரூபந் தானாய்விளங்கும்
பின்னுசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்றும்
பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கும்
அப்பால்மவுனத் தழகியசிவமே
அழகியசிவத்தி லாரோபிதமாய்ப்
பின்னைநிகழும் பெயராதென்றும்
அதிட்டானமான வச்சிவஞேயம்

உலகமாய்த்தோன்றி னுயிருமருளும்
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதில்
உயிருமருளு மொருசிவமேயாம்
இத்தகைகண்டே னெழிற்சிவதரிசனம்
சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தின்
படியேயுனக்குநம் பார்வையிலுண்டாய்
விளங்கிற்றந்நிலை விட்டுநீங்காது
நில்லெனவருளி னிமலநாயகியே
மலந்திலுநாயை வளப்பதுமடைய
சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோல்
எனக்குகோநகைவரு மெனதுசரித்திரம்
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசனம்
அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறென்
பரையேயுனக்கே பரங்காணென்னைக்
காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்கண்
பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டருளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது

ஆகமநெறியகவல்.

சத்திநிபாதந் தான்பிறந்திதயம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகும்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத்து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடினாகம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத்தி
உண்மையின்மும்முத லுண்மையதாகும்
அஃதையுமன்றி யவனியிலோர்பொருள்
உணர்ந்திடுமிடத்தி லுருவுடனுமம்
தோன்றுதன்முனமே தோன்றிடுஞ்சிவமதை
இருளினிற்றெரியா திதுவெனச்சுட்டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனின்
ஆகையிற்பதிபசு வாணவமாயை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதிறேக்கின்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசுவை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனில்
இருவகையாகு மிருப் பதிபசுவும்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்மற்
றவைதனக்குறி யதுவிதுவாகும்
அதுவிதுநீங்கி லவைமுன்றகலும்
அவையினின்மூல மாணவமாகும்
* அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமூவருங்

---

* அறுவைக்கு - சீலைக்கு.

சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்டி
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்து
தொழில்செய்திடுவன் றொன்மையிலேநின்
றந்தகன்கண்ணி லப்படலந்தனை
எடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடலங்கள்
சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்ந்திடுகாலம்
பொறாததுபோலும் புகன்றிநோயைப்
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநோர்நீக்கும்
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பார்
ஆரென்த்தேடி யரற்றிடுகாலையின்
சிவமேஞான தேசிகனாகும்
அவனருளாலே யாகமநெறியின்
ஐந்துதொழிற்கு மரனேயுரியன்
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையும்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளில்
உச்சியினிற்கு முபலம்போல
ஆணவமாயை யவையினிற்றோன்றும்
மறப்புநினைப்பு மாற்றிடிலல்பகல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகமம்
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னின்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போல
இதுவெனதோன்று மெவையவையனைத்தும்
நியதிசெய்ததுவாய் நிற்றல்சமாதி
சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனிலும்
சிவமேயைந்து செய்கையினடித்தல்
கண்டுதற்செயலைக் கைவிடவேண்டும்

ஆகமநெறி அகவல்.

இத்தகைநெறியை யெய்திப்பாலன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்கண்
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியாம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வன்
இஃதாகமநெறி யினியாரணநெறி

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித்த
பின்னர்விசாரம் பேதமபேதம்
எனவிரண்டவையு மீசனுமுயிரும்
இருமுதலென்றே யியம்புதறிரிவு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட்சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசாரம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகமம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீகம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப்பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுருதி
அரசனதுரையி னவைமற்றெல்லாம்
மற்றோருரையின் மறையினைப்பற்றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாசம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்காம்
அதனுன்மூர்த்திய தருமறையாகும்
இதற்கதிகார மின்றியவைசியர்
சூத்திரராதி சொல்லியபேர்க்கும்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகும்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயாம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமும்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகும்
அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமூலகம்

நற்குலம்வினையி னண்ணினதாகும்
மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க்கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளும்
நாமாரிந்த நானுவிதமாம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தானே
தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிறவி
எய்தினதெந்த வேதுவினிலீது
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்றும்
தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியாதி
நாமலசித்தே நமதுருவகிலம்
பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவின்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தில்
பழுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடும்வடிவே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலில்
அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்குஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின்ப
வடிவநாமமுமிவ் வகையைந்தியல்பில்
உதித்திடுமுன்ன முரைத்திடுமூன்றும்
சொரூபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டும்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன்னை
யூகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகித்
தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிற்பிறவி
சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னில்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னில்
பாம்பெனவீக்கிப் பழுதையென்றறிதல்
போலகாமாதி போக்கிச்சொரூபம்
பெற்றிடலீதெப் பெற்றியிலுண்டாம்

அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுந்தீபம்
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோல
ஆசானருளி லருமறையந்த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமாம்
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டும்
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேரின
துளபடியுணரி னெருங்கேயனைத்தும்
தோன்றிடும்பழுதை தோன்றினவுடனே
கட்செவியென்றல் காணுதகுதின்
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றில்
பேய்த்தேர்போலப் பிரவர்த்தகமும்
கனவதுபோலக் கூண்டிடுமவையாய்
நின்றிடலொருவி நித்திரைதன்னில்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென்று
தனைவேறாகத் தானுணர்ந்திடலின்
உடன்முதற்றள்ளி யொருசிவனாமென்
றிருளகன்றுறுதி பிதயத்துதித்துக்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சகம்
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாமல்
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகும்
உடலந்தத்தி லொன்றுவன்முத்தி
இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகும்
மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன்னுறை
விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டுச
சுத்தவாதனையைத் தொடங்கி
மனேலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீடே

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருசசிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது

பிரமானுபவ அகவல்.

நன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கேள்
பிரமானுபவததைப் பிரத்தியக்கமதாய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளாய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினும்
சுருதியுததமதாயச சொறறிடவேணடும்
மனவுரையதனின் மதிததிடவொணணாச
சசசிதானந்தத தறசொரூபத்தில்
சிறந்தசிறசத்தி செகசததியென்றும
இருவகைசசததி யெனவன்றேயுள
தவையினிறபின்னை யகிலத்துக்கேது
சிர்சததிமுததி தானதற்கேது
பரததினிலபினு பாவமாயொன்றாய்
சிற்சததிசிற்குனு செகசத்தியதும்
தற்சொரூபததைத் தானதுவிடாமல்
வேறுபோற்றோன்றி விளஙகுமுக்குணமாய்
சாததுவிதராசத தாமதமெனவே
சத்துவகுணததிற் றாகியசாயை
பரமாயெஙகும பாரததிடுமிராசத
சாயையுயிராங் தாமதமிரணடாய்
இருணமாயையென விருளுயிர்த்தடுக்கும்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்கக்
கணக்கதுவாகக கருமமுணடாகும்
ஆரவைவிதமு மன்றேஙிகழும்

இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின்னை
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிலில்லை
சர்வவிடய தற்பரஞ்சுவாசம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமாம்
என்றெனவோது மெழிலார்சுருதி
இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண்ட
அருட்டேசிகனு மறைந்தனனன்றே
நானாரெனவே ஞானநற்குருவை
வினவிடிலித்தகை விளங்கியபிரமம்
நீயேயென்று நிச்சயமாகத்
தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன்றே
இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தில்
காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையாது
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சகமே
அரசன்றன்சே யடாதார்சேரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடுமவனை
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தேகி
அன்னோனிடத்தி லரசவிலக்கணம்
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோல
நீசீவன்போ னிற்குமுன்கண்ணே
சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளாய்
சாக்கிரமதனிற் றாக்கிடும்பொருளில்
நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலையே
நின்மலநிலையந் நிலையினிரோக்கின்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞானம்
நோக்கிடுஞாதுரு நவலுமிம்மூன்றும்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கும்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினால்

அபினுபாவ மாயேகமுமாம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவில்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளும்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழும்
இஃதுணர்ந்திடுத லிரும்பின்னையினில்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கணமே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக்கு
நான்குனெனவே நவிற்றிடாநிற்கும்
இவையேசுருதி யெழிலாகமமாம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தாய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளால்
இத்தலைகயன்றே யிருந்துடனிகழும்
இதனுனுமே யிருஞ்சிவமாகும்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயும்
கண்டுடனிருந்துங் கலக்கமதுற்றுக்
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறாகச்
சீவனைப்போலத் தியங்கினையினிநீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கில்
கண்டிடைம்பொருளுங் கரையுநாமாக
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கில்
விளம்புமைம்பொருளும் வேறாய்விளங்கும்
நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொடுநிலைக்கும்
நாமேயிடமென நம்மையேயன்றி
விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னிலை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னிலை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத்தி
சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத்தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந்தே
அனைத்துநாமெனவே யறிந்தந்தறிவே
இடைவிடாதிவ்வுட லிறந்திடும்
அமைவுநிறைநிடில் வாய்க்குநம்வீடே.

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறாவது

சிவசமரசவாத அகவல்.

கலிவலியினது கலக்கமோர்காலும்
இத்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவாழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
விருத்தவம்பிகையே வினையனேற்கிஃதொன்
றையமிவ்வைய மனையேநின்னால்
அன்றிமற்றொருவ ராரினுநீங்கா
இவ்வையந்தனை யானின்றகற்றத்
துணிவிதுவென்னச் சுருதியின்முடிவின்
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டும்
ஏதெனிற்சொல்கே ணெழில்வேதாகமத்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டெனவே
ஓதியவகையி லும்பர்கண்முனிவர்
ஆரியர்தந்த மகமிசைக்கொண்ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனர்கள்
அவையிலொன்றை யலநெறியென்றே
தள்ளுதல்கூடாச் சமரசமாகத்
திரிவையமரச் சிவையேயுனதின்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செய
வேண்டிடுமோர்நெறி மேவியேமுயலும்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாதம்
அருளில்விளங்கா தனுட்டித்தீறில்
தானிகழ்முத்தி தானானவர்கட்
கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்குத்

திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யிருளைத்
தீரவகற்றிச் சிவமதினாமே
வைத்தபரிசே வகுத்துரையென்னில்
உரைக்கேனியானு முன்னருளதனில்
இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லாச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்
பேதவபேதம் பேசுதலின்றி
அநிர்வசனமதா யதுவுளபோதே
கயிற்றினிலரவு கற்பிதம்போல
நினைவுருபமதாய் நிகழ்ந்திடும்பின்னை
அஃதினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளும்
எத்தகையென்னி லியம்பியநினைவும்
சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடில்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனைக்
காண்குதலுயிராங் காணவிளக்கல்
பரமதுவாகும் பற்றியசகத்தில்
செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்கப்
பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தில்
அதுவிதுவெனலா லருள்வினையிவ்வகை
நினைவினின்மும்மல நிகழ்பரமுயிரென்
றைவகைப்பொருளு மனாதியேநிகழும்
சொரூபமுள்ளளவுஞ் சொற்றிடும்பின்னை
கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கும்
நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தைக்
குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தில்
கற்பிதமாக வைந்துநிகழும்
நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்தம்
நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்தம்
அதனாலிரண்டு மனாதியதாகும்
நிஜசொரூபற்கு நிகழ்பந்தமுத்தி

ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனின்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகும்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானும்
மறதியிலுயிர்போன் மயங்கியுழன்று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்தும்
நீயுமியானு நினைவினிலுயிருடன்
போலவேநின்றும் போக்கியவிடத்தில்
ஒன்றாய்க்கண்டே னுறுதியதாக
இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாய்நிற்கும்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கும்
இத்தகைகண்டே னெழின்முத்தியதை
இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண்டே
ஓன்றினைத்தள்ள வொருக்காலுங்கூடா
நினைவில்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண்டாய்
இஃதினிலைய மெள்ளளவானும்
இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபூதி
திரிவோதுணிவோ செப்பிடவேண்டும்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயும்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடியே
என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவும்
இது * திரிவல்ல வெழிற்றுணிவேயாம்
நமதருளாலே நன்றாயறிந்தாய்
இதினீவாழ்வா யென்றனைவாழ்த்தி
இதுபிரமாண மெனவென்றனக்கும்
உறுதியாய்நீயே யுரைக்கிலுன்னருளில்
† திரிவைய மறத்தேர்ந்து
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றேன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

சாத்திரக்கோவை முற்றிற்று.

---

* திரிவு—மயக்கம். † திரிவு—அஞ்ஞானம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிவுறுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கள்விளங்குருவிதனான், மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரண மாய்ந்துறுங்கரணமாய்தலி னார், புருடன்முன்னேழுஞ் சுத்தமோரைந்தும்போமிதாஞ்சச்சிதா னந்தம, கிரியையற்றிலங்குமென்றனள்விருத்த கிரியமர்பெரியநாய கியே. (க)

உளப்படுமுருவ நாமமதகற்றி னுள்ளசற் சிற்சுகந்தோன்றும், வளப்படுமிதனாலுலகுகண்ணாடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால், விளக் குறுஞானவெளியதாமிதனின் விளையுமின்பெனவெனக்கிசைத்தா ள், கிளக்குறுதவத்தோர் தரித்துரைவிரித்த கிரியமர்பெரியநாயகி யே. (உ)

பழுதையென்றுணரிற் றன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பழு தையாமதுபோன், முழுதுணரறிவாந் தன்னையேகாணின் முரணா றுசராசரமெவையும், மெழுதருமறிவா விளங்குமென்றிசைத்தா ளழுபவர்துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்தநதிசெறிவிருத் த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௩)

சொரூபமேதானென் றுணர்தரிற்பரனுந் துகளுறுசீவனுஞ்ச கமு, மருவுதன்னினைவி லெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திடுபெந்தம்வீடி லவா, மொருவுயிர்தானென் றுணரிலம்மூன்று முளபந்தம்வீடு முண்டென்று, கிரிதவப்பயனாய் வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரிய நாயகியே. (௪)

அறிபொருளறிவோ னறிவினைக்கொடுப்போ ஞனமும்பொரு ளுமோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தா லுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளொடு தன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ் சொரூபமிந்நிலையிற் பேசுமப்பொருள்களுமிலவாங், கிறியறவறிதியென் றனள் விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (௫)

அரவிலைபழுதை யுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளினையுணர்ந்தோர், கொருவுறுதிருத்த லெனையெனிற் கானலுறுசலமிலையெனவுணர்ந்தும், மருவவிஞ்ஞ விகாரமேதென்னின் மலிகனவினிலுறுமென்றருள், திருதுசெயமறையோர் பரவிய விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (௬)

தடத்தின்மற்றதனிற் றங்குபல்கடத்திற் சர்யையுஞ்சாயையில்லதுமாய்த், திடத்தொடும்விளங்கும் விசும்புபோலீசன் சீவனிங்கிருவர்சாட்சிகளா, மிடத்துறும்பினையிற் றோன்றுறுஞ் சிவமிங் கிருவர்சாட்சிகளுமொன்றென்றருள், திடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறும் விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௭)

ஆருயிர்தானுமவன்மனந்தைச தகங்கரத்துதித்ததுவாகும்
பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாதலாலவற்குக்
கூருறுமுலகமயக்கமாமிவற்குக் குறித்ததன்லீலையாமென்றருள்
கீரனையளித்தோற்குவந்தாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. ()

ஒதுருநாமமகற்றிடிற்றோன்று முள்ளசற்சிற்சுகமிதுவே
தீதறுசீவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா [தாள்
யேதமொன்றில்லாப் பிரமமாமென்றெ னிருளறவருள் புரிந்தளித்
கேதமிறவத்தோர்சூழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௯)

எஞ்சுறு முளத்தோடென்னை யாரென்றே யிரங்கியே திரிந்துழல்வேனை, மஞ்சுறழ்காத்துக் கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்கடுப்ப, வஞ்சமெலன்றழைத்துநீயதுவாகு மையமின்றென்னவேயளித்தாள், கிஞ்சுகவாயாலுஞ்சிடவிருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௧௦)

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரத்தில் தெய்வீகமுற்று விளங்கிய

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சிவக்ஷேத்திரக்கோவைத்

திருவெண்பா.

திருமுதுகுன்றம்.

முத்தா நதித்துறையின் மூழ்கி யரகரவென்
றித்தா ரணிதழைக்க வேத்தியே - யத்தா
பழமலைவா ழென்று பாடிப் பவத்தை
யெழுமலைவார் பேறே யினிது. (க)

முத்தா நதித்துறையின் மூழ்குவார் நேயமுடன்
சத்தாய மாமறைநூல் சாற்றுவார் - மெய்த்தாமஞ்
சாத்துவார் விர்த்தகிரித் தாணுவையே தோத்திரஞ்செய்
தேத்துவார் பேறென்சொல் கேம். (உ)

நீற்றை யணிந்து நினைந்துருகி நெஞ்சமே
போற்று செழுந்திருவின் பூமானுஞ் - சாற்றுங்
கலைக்கிழத்தி கோனுங் கருதரிய கோல
மலைக்கிழத்தி கோமான் வரும். (௩)

வணங்குந் தவத்தோர் மலரடியென் சென்னி
யிணங்குந் தவம்பெறுவ தெந்நாள் - பிணங்கு
முரகா பரணு மொளியா மொருவா
வுரகாப் பரணு வனே. (௪)

சுத்தமுத லைந்தின் றனையறுத்தாட் கொண்டேயுன்
மெத்துபொருட் டாகி மேவுவாய் - சுத்தமழு
மானார் கரத்தேந்து மன்னா வியனீயே
நானாப் பழமலைவா ணா. (ரு)

மன்னருணை யோநமச்சி வாயகுரு ராயனது
பொன்னடியி லென்னைப் பொருத்துவாய் - துன்னுமலர்ப்
பாதா மலைக்கிழுத்தி பாகா பரமசிவ
நாதா பழமலைவா ணா. (சு)

வாரேறுங் கொங்கை மலையரையன் பாவையொடு
தேரேறுங் காட்சி தெரிசித்தேன் - காரேறும்
பாவமெ லாம் பறிகொடுத்தேன் பத்தரது
நாவன் பழமலைவா-ணன். (எ)

மாதர்கிளை மக்களெனு மாயா மயக்கமறப்
பாதமல ரென்றலைமேற் பாலித்தா - னீதிபுனை
செம்பொன் றியாகன் றிருமணிமுத் தாறுடைய
நம்பன் பழமலைவா ணன். (அ)

விருப்பாய் முதுகுன்றின் மெய்ப்புதுமை கேளீர்
நெருப்பா மலையொன்று நிற்கும் — பொருப்பிலொரு
பச்சைக் கொடியும் படரு மதனருகே
யுச்சிக்கே யாறுமோ டும். (கூ)

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் திருவண்ணாமலையிலே அருணாசலேசுரர் அநுக்கிரகம்பெற்று விளங்கிய தமதாசிரியராகிய குகைநமசிவாய தேவசுவாமிகள் அருளியபடி சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்து துதித்து வருங்கால் இவ்விருத்தாசலத்தை யடைந்து, இரதோற்சவதரிசனம் கிடைக்கப்பெற்று பெருமானைத் தரிசித்தது, ஆராமையால் அவ்வற்புதக்காட்சியையும் பெருமான்பாலிக்கும் திருவருட்

பெருக்கையும் அடியவர்புரியும் தொண்டின்மேன்மையையும் இங்ஙனம் வியந்து புகழ்ந்து, பின்பு, ஒவ்வொருதலங்களிலும் அம்பிகையைத் துதித்து அத்தேவியாரா லளிக்கப்படும் திருவமுதையுட்கொள்வது நியமமாதலால் அந்தப்படியே இத்தலத்திலும் பெரியநாயகியம்மையாரைத்தரிசித்து,

நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
யென்றுஞ் சிவஞ ரிடக்கிழத்தி - நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறு கொண்டுவா.

என்று துதித்தனர். அப்பொழுது பெரிய நாயகியம்மையார் பால்யவடிவமாகத் தரிசனந்தந்தளித்து "ஏனப்பா என்னைப் பல வாற்றாலும் கிழத்தியென்றுபாடினாய்" என்றுகேட்டருள, சுவாமிகள் மிகக்களிகூர்ந்து,

முத்தநதி சூழு முதுகுன் றுறைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே - யத்த
னிடத்தாளே முற்று விளமுலைமே லார
வடத்தாளே சோறுகொண்டு வா.

என்று மீட்டுந்துதித்து, அத்தேவியாரளித்த திருவமுதை அடியவர்களுடன் நுகர்ந்து, வசித்திருந்தனர். அதுமுதல் அத்தலத்திலே பெரியநாயகியம்மையார் விருத்தாம்பிகை வாலாம்பிகையென்னும் இரண்டுதிருவுருவாய்த் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளி விளங்குகின்றனர். இதனை மேற்படி சுவாமிகள் சரித்திரக்கோவையுட்காண்க.

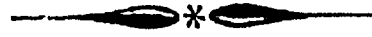
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

நங்குற்றந் தீர்க்கும்பழமலைநாதற்குநற்பலிகொண்
டங்குற்றுமென்றுகில்போக்கினள்வெற்றரையாகியந்தோ
விங்குற்றனையெனவெம்பெருமானிவ்விருநிலத்திற்
றங்குற்றம்பார்க்குமவருளரோவெனத்தாழ்ந்தனளே. (௧)

குன்றாமுதுகுன்றுடையானிலாதவெண்கோவணத்தான்
றன்றாமரைக்கைவிரன்மூன்றுகாட்டித்தனங்குறித்து
நன்றாகவித்தனைபிச்சையுண்டோசொன்னறுநுதலா
யென்றானிரண்டத்தனையுளகோடியென்றிட்டனளே. (௨)

இப்பாத்திரந்தலைகீழாப்பிடித்தனையென்னைமுனந்
தப்பாப்பலிகொண்டறிந்திலையோவெனத்தாழ்குழலாள்
செப்பார்பணைமுலையாய்நிலத்தேபலிசிந்தியிட்டா
யெப்பாத்திரத்திலுமிட்டறியாய்கொன்முன்னென்றனரே. (௩)

வேட்டனமாதுகைமாழ்த்திடமாமுதுவெற்பர்பலி
யோட்டினைநீதொடலாமோவெனவுமையுந்தொடலாம்
வீட்டினில்யானெனவேயவர்தாமிதுவேண்டுவைகொல்
யாட்டினின்பாலெனமூலமுமாமென்பதென்றனரே. (௪)

மாண்டவெலும்பணிகோலமொடேபலிவாங்கிதெற்
கீண்டுவருமுதுகுன்றுடையீருமையான்மிடற்றி
னீண்டவுகிருறுத்தாதனைவேனென்றுநீர்தலையைத்
தீண்டவுமதுபலிப்பாத்திரமென்சிரிக்கின்றதே.

வானோர்தொழுநின்பலிப்பாத்திரத்தைவனைந்ததுநீ
தானோவெனச்சக்கரந்தான்சுழற்றத்தகுங்குயத்தி
யானோர்குயவன்மெய்யென்றேமுதுகுன்றிறையியம்ப
நானோவொருசிற்றிடைச்சியென்றாளந்நறுநுதலே. (௬)

பங்கயமன்னவிழியார்முதுகுன்றர்பாத்திரத்தி
லங்கையிலையமொடுவெண்டுவீழநல்கையவென
வெங்கையில்வந்ததுநமதாகவேவழக்கென்றுசெட்டி
மங்கையர்தங்கட்கிருங்கூடலிலிடைவைத்தனரே. (எ)

நீருக்குத்தக்கசடையார்முதுகுன்றர்நேடியுங்
னூருக்குட்பிச்சையென்றுற்றேருமுண்டாயினுரைமினென
வாருக்குத்தக்கமுலையாரகற்குளர்மற்றொருவர்
யாருக்குக்கிட்டுமதுசோறுநீர்கொளுமென்றனரே. (௮)

முழங்குந்துடியொடுபிச்சையென்றேமுதுகுன்றர்வரச்
சழங்குமுலைமுதியாளென்பலியெனத்தம்மனையில்
வழங்குமனமென்றனர்புறம்போந்துவளர்முலையாள்
விழுங்குமனம்பகற்போதுகொள்வாயென்றுவேண்டினளே. (௯)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சாடனநவரத்தினமாலையைப்பீடுபெறத்
தைச்சான்றுறைமங்கலமுறைசிவதயாபரனும்
பொய்ச்சார்பதனையொழிக்குஞ்செழும்புலியூர்ப்புனித
னற்சார்புசார்ந்தசிவப்பிரகாசநவமணியே.

பிக்ஷாடனநவமணிமாலை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணிமிடற்றன்கனன்மழுவீரன்
முக்கணுடைகைநினைதெழில்கூர்
முகம்புலர்தலைக்கண்டெல்வளைந்தடியின்
முனைப்பிறைக்கோடுகொண்டெழுது
விழுமணியரவநுஞ்சடாடவியின்
விண்ணதித்தூயபுனல்விடுப்ப
விரைவொடுகுளிர்ந்துமுகமலர்தலிறேன்
மென்கொடியெனநினையுணர்ந்தேன்
செழுமணிநீலமழைமுகிறவழுஞ்
சிலம்பெனும்புற்றினின்றார்ந்து
திரைபொருகடற்பேர்ப்பெரும்படம்விரித்துத்
தினமணியெனப்படுஞ்செங்கேழ்
கெழுமணியுமிழ்ந்துபேரிருடுரந்து
கிடக்குமெய்ம்முடக்குமாசுணமாய்நீ
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே.

விழைவொடுநினக்குமாதுலன்மாமி
வெற்புநீவண்டுருதுதன்மருகன்
மேலெலாமெலும்புந்தோலுமாய்க்கிடத்தல்
வெறுத்திடாதிளமைநாடாது

பழயலைதனக்குச்சாதியொப்பெணவே
    பார்த்துனைக்கொடுத்ததுன்றந்தைதப்
பணிமலையென்றேதன்மனையாட்டி
    பயந்திடப்பெறுமகளென்றே
கழைவரைமுன்னரூன்றுபுநடந்து
    கடிதுபள்ளங்களின்வீழ்ந்து
கரைகளின்யெல்லவேறிவெண்ணுரைவாய்க்
    கடையுறவளைந்துருத்திரைந்து
கிழவுருவிருத்தநதியெனப்பட்டுக்
    கீர்த்திமூவுலகினும்போர்ப்பக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
    கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௨)
காமமென்கின்றகதுவுவெந்தீயுங்
    கடுஞ்சினமெனப்படுபுலியுங்
களிப்பெனுஞ்சிறுகட்புகர்முகப்புழைக்கைக்
    கறையடிக்களிநல்யானையுமே
தாமிகுமெனதுமனமெனும்வனத்திற்
    றனிவரல்வெருவினையாயிற்
றழலினின்றூடிப்புலிகரிபுரிபோர்
    தடுத்தவாண்டினையொடும்வருவா
யீமவெள்ளெலும்பங்கிடப்படுமெனத்தா
    னெலும்பணிகடவுண்மாநதியா
யிருந்துநல்லன்னங்கொண்டுமெய்வெளுப்ப
    விணைதபுகங்கையையிகழ்ந்து
கீழ்மைசொல்கின்றதொன்றுமின்றுயிற்
    கிடைக்குமோவிதன்குணமென்னக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
    கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௩)

சுட்டுதற்கரியநின்னைமெய்ஞ்ஞான
சொரூபியென்றருமறையனைத்துஞ்
சொல்லுவதுண்மையென்னநன்குணர்ந்தேன்
சுரந்தநின்றிருமுலைச்செழும்பால்
வட்டிலிற்கொச்சைப்பிள்ளைமுன்னுண்டு
வண்புகழ்ஞானசம்பந்த
வள்ளலென்றிடப்பேர்பெற்றரன்மொழிபேசின்
மையறீர்செய்யுள்செய்தமையா
லெட்டிநற்றிகிரிபூறித்தெறிந்துரற்கா
லியானையையுருட்டிவாமகுதிரை
யெறிந்துசங்கதிர்த்துக்கொடுமரமுறித்திட்
டெதிர்ந்திடார்தமைவிடுத்தோடிக
கிட்டினர்ப்புரட்டிமூருகவேள்பூதக்
கிளைப்பெருவெள்ளமொத்தெழுந்து
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (அ)
உள்ளமென்மனையில்விருப்பொடுவெறுப்பா
முறுகுழிமேடுகணிரவி
யொழிவிலாவாய்மைமெழுக்கிழுர்பூசி
யுயர்தருமனமெனப்படுமோர்
பள்ளிமென்றவிசிலிருத்திநின்பதியைப்
பழுதில்யானெனப்படுநெல்லைப்
பழமலமாயைத்தவிடுமிபோக்கிப்
பாகஞ்செய்தென்றருத்திடுவாய்
துள்ளுமொண்மறிமான்முல்லையுளாயர்
சூழல்வெண்ணெய்க்குடமுருட்டித்
துணைமுலைக்குவட்டின்மஞ்சண்மேற்படப்போய்த்
தோய்ந்துநின்றுடிளங்கயற்கட்

பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

கிள்ளைமென்மொழியார் துகிலெடுத்தொளித்துக்
கேடில்சீர்க்கண்ணனுடுதல்போற்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௫)

நாடினுருயிர்களாமெவற்றினுக்கு
நல்கியதந்தையுந்தாயும்
நம்பனுநீயுமல்லிர் நும்மூர்க்கே
நவின்றவம்முறையுளீர்நீவிர்
பாடியாரணஞ்சொலிண்டுமொய்வனதாம்
பரிந்துநீமடிமிசைக்கிடத்தப்
பழமலைதனதுபெயர்வைக்காதிற்
பகர்ந்தருள்செயப்பெறுஞ்செயலா
லோடியோர்காகமேறுபுகவிழ்த்த
வொருசிறுகரகநீர்தானு
மொருவனோர்செவியால்விடுத்தவப்புனலு
முமையொருபாகர்கட்டோன்றிக்
கேடிலாநந்தவுருவமாமெனையொக்
கின்றனவோவெனவதிர்த்துக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௬)

தன்னொருமகன்வாகனத்தினைவெறுத்தோர்
தனயன்வாகனத்தினைவிரும்புந்
தண்மணிப்பணியுமதனையுள்வெருவித்
தான்வளராமதியமும்வாழ்
மின்னவிர்சடையான்றனைநினையன்றி
மேவுவானவரைநெஞ்சுசுன்னல்
விரிகதிர்விழுங்குமணியினைவிடுத்து
வெறுமணிகொள்ளுமாறன்றே

மன்னவர்மனிதர்சந்திரன்பரிதி
மகபதிமலரயன்மறலி
வானவர்வசுக்கள்சித்தர்கிம்புருடர்
மாதவர்விஞ்சையரசுரர்
கின்னரருரகர்சூழ்குபேரரவங்
கேட்டொருமுராரிபாய்சுருட்டக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (எ)
படைத்திடுந்தொழிலோன்மறைச்சடங்கியற்றப்
பாவியேன்மனத்தினில்வலிய
பஞ்மணிகுயின்றசொம்பொனம்மியினின்
பதமலர்வைத்தகலாம
லிடத்தினிலுனைவைத்தருளுதன்முன்னே
வியற்பகைமனைவியையிரந்தா

• ரெங்ஙனம்போயிரந்திடுவான்
கொடுத்தெனிலிடுபொன்புலவனுக்காரூர்க்
குளத்தினிற்பழமலையன்று
கொடுத்ததுநானேகொடுத்தனனென்னிற்
குளித்தகல்பவர்குளத்தெல்லாங்
கிடைத்திடவொருகண்டருமெனக்கிதுசெய்
கின்றதற்புதங்கொலோவென்னக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (அ)
பண்டுநின்கொழுநன்றந்தையுந்தாயும்
பயந்ததன்னருமருந்தன்ன
பாலனைக்கொன்றுசமைத்திடக்கொள்ளும்
பாதகமொன்றுளங்கொண்டு

கஅம பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

தொண்டர்தம்மனையிற்செல்வனென்றெழநின்
சுதழனப்பொருதுநின்முலைப்பால்
சுரந்தமுதூட்டுமென்னைநீயாவாய்
தொழுதுபோய்ப்பிரித்திலையென்றோ
வண்டர்தயகங்கையன்னமங்கதன்க
ணைடலதன்னைவந்தடையா
வாடியிங்கிதன்கணமர்வுறப்பெறலா
ல்லைடர்ந்துவான்கங்கையையிகழ்ந்து
கெண்டையொண்வாளையுடனெழக்குதிப்பக்
கிளைவளைக்கமுகின்மேற்றவழக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே.

புரிசடைக்காட்டுளாடவிட்டிளவம்
புலியினைச்சிறப்புலியொடுகோட்
புலிதொழவிருக்குமொருபெருந்தெய்வப்
புலிபனிமலையிளமானைப்
பரிவுறத்தொழுதுமருவியவதனுற்
பயமறச்சாதிகடனது
பாங்கர்வந்தெய்தப்பெற்றதென்றறிந்து
பசுவெலாமருவுறப்பெறுமே
சுரிகுழற்கயற்கட்பிறைநுதற்கனிவாய்த்
துடியிடைக்குவிமுலைத்தளிர்க்கைத்
துணைவிமுற்கங்கைபெயர்சொலக்கூசுஞ்
சுடர்மணிக்கட்செவிப்பணியான்
கிரிமகட்கடுத்தகறைமிடற்றிறைவன்
கிளக்குமேற்புகழெனத்தோன்றிக்
கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே.

பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருமுதுகுன்றம்.

பெரியநாயகியம்மை

கட்டளைக்கலித்துறை.

இறைவற்குத்தக்கவிறுமாப்பெனுமொழியின்றியொரு
மறுவற்றதன்மனையாட்கேற்றதாமிறுமாப்பனெனக்
குறைவற்றநெற்கொண்டுலகேற்றனைப்பலிகொள்ளுமரன்
பெறவுற்றனையனையேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (௧)

பத்தர்க்குநெஞ்சமலர்மீதிருத்திப்பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க்ககலுநின்பாதாம்புயமொருசெஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்குமெண்ணிமதியுடையயேனென்பன்வார்சடையான்
பித்தர்க்குத்தங்குணநூலிறுஞ்செம்மைபெரியம்மையே. (௨)

இழைபொறுத்தாற்பொறைதானென்பரானல்லிசைப்புலவர்
மழைபொறுத்தார்புனன்மூக்காற்பொறுக்கும்வழக்கதுண்டே
யுழைபொறுத்தார்நல்லியற்பகையார்மனைக்குற்றவொரு
பிழைபொறுத்தாய்நன்றுகாண்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (௩)

கையன்றுதாமரைகண்ணன்றிளமென்கயலெனவே
பொய்யன்றுகங்கையைநீரென்றுசாதிப்பர்போர்விடையார்
மெய்யென்றுநீகொண்டிரேலறலாயினென்மென்கையிடைப்
பெய்யென்றுபின்னையறிவாய்தென்குன்றைப்பெரியம்மையே. (௪)

பொன்வாங்குசெஞ்சடைப்பாம்புகள்சுற்றும்புதுமதியி
னன்வாங்குகோடுகிழிக்குநகுவெண்டலைபடுங்கன்
முன்வாங்குமெத்தைநின்பாதாம்புயத்தின்முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கிநில்லன்னமேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (௫)

கடிநறுமென்றருமீதிருப்பாரெனக்கங்கையென்பாண்
முடிநடுவேறியிருந்தனள்வேனின்முதிர்விலத

னடியடைவாரெனச்சங்கரன்பாங்கரமர்ந்தனை நீ
பிடிநடையேகுயிலேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (௬)

நின்போலிலரருளாளரென்றேசொலநின்கொழுந
னென்போனொருவன்மகன்பூங்கழுத்தினையீர்வலென்றே
யன்போர்சிறிதுமிலனாகப்போவதற்கிசைந்து
பின்போய்வ... துகண்டாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (எ)

செச்சைமலர்புனைவானேடுமேனிதிறந்துகொண்டு
கச்சையரவொன்றசைத்துக்கபாலங்கரத்தெடுத்துப்
பச்சைமயிலனையார்மனைதோறும்படர்ந்திரக்கும்
பிச்சையொழிகென்றொருவார்த்தைசொல்லும்பெரியம்மையே. ()

சோதிப்பதியன்றிவேறொருதெய்வந்தொழுதற்கில்லை
யோதிற்பிறரெனவச்சமுறுமனுயிர்களெல்லாம்
நீதிப்புதல்வர்களாயினவாதலினீகொள்கற்புப்
பேதிப்பதன்றுகண்டாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (௯)

நின்னையநாயகனென்றிருப்பாய்நினைநீத்தகன்று
தன்னேரில்பூவணத்தேயன்றுபோய்ச்செய்ததன்மையெலாஞ்
சொன்னேனலேநினிநின்றேடொளிப்பதென்சொல்லுவன்யான்
பின்னேதெனக்குத்தருவாய்தென்குன்றைப்பெரியம்மையே. (௧௦)

நற்றவத்துன்னைப்பெறுமலைக்கென்னமுன்னல்கியுனைப்
பற்றுறக்கொண்டதெலும்பேயணியும்பழமலைதான்
சற்றெனக்கையந்தராதுசொன்னும்மலைச்சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க்கென்னமுலைவிலைகுன்றைப்பெரியம்மையே. (௧௧)

கற்றாரறிகுவர்மக்கடம்பேறெனக்கட்டுரைத்த
சொற்றொருபெண்ணொழித்ததென்பாரோடுதொல்லுலகி
னற்றாண்மகற்பெறுகென்றுசொல்பவர்நாணவுனைப்
பெற்றான்மலையரையன்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (௧௨)

கரியமிடறுடைப்பெம்மான்கரத்துழைக்கன்றேடுமோ
ரரியுரிடியப்புலியொடுமேவினையாடுகின்றாய்

தெரியவரியபதினாலுலகுமென்சிற்றிலென்பாய்
பெரியவளென்பதுனக்கே தகுகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கங)

தண்ணார்தழிபுனைவான் விழியினை தம்மனைகள்
பண்ணாவழிக்குமென்றே நின்றிருமுகபங்கயத்திற்
கண்ணாயினருனக்கவ்வலைமாதுங்கலைமகளும்
பெண்ணாரமுதனையாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே (கச)

உள்ளத்துறுபிணியேற்குமருந்துக்கென்றுன்னைவந்து
மெள்ளத்தொழவுந்திருமுலைப்பான்மெல்விரலுதியாற்
றெள்ளித்துளியளவாயினுந்தொட்டுத்தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங்கிள்ளைக்குமுபால்கொடுத்தாலென்பெரியம்மையே. ()

ஆறுந்துயர்கொண்டடியேன்சலிப்பவதுசெவியி
லேறுமலையிருந்தாலென்செய்வேனெங்களீசற்கொரு
கூறுகியண்டமுதலாயினமைகுலவுதவப்
பேறுகிவாழ்பவளேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (கசு)

நனைமாட்சிமென்கொன்றைத்தாரோன்றருமிருநாழிநெல்லால்
வினைமாட்சிகொண்டுயிரெல்லாமளித்தருணமேன்மையிருன்
மனைமாட்சியெய்துமுனக்கேபெருங்கற்புமாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சியாருக்குண்டலகீன்றகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கஎ)

நெடியவிலங்கலொருசிலையாக்கியநின்பதிமேற்
கொடியவாங்கண்சிலைபோயெடுத்ததுமுனகொணடெதிர்ந்த
வொடிவிலருஞ்சிலைச்செங்கரும்போசொல்லுனதுடுப்
பிடியுளடங்கியதென்னிதுகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கஅ)

பண்டகுவீணையொடுபோடவந்தவப்பாமடந்தை
கண்டமுமாறுமதிநிரைபோலக்கவின்கனியும்
வெண்டலைமாலைகிடந்தொளிர்தோளிக்குவீங்குமுலைப்
பெணடகைமாபனர்நீகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (கக)

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசை நாட்கள்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்—புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்—ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற்றொகை	பக்கம்.
1	மகாராஜா துறவு	117	36
2	சுத்தசாதகம்	95	64
3	விஞ்ஞானசாரம்	98	84
4	அத்துவிதவுண்மை	101	102
5	பிரமானுபூதிவிளக்கம் ...	102	119
6	ஞானவம்மானை	100	128
7	வேதாந்தசாலக்ஷணக்கட்டளை ..		132
8	வேதாந்தசகாரியக்கட்டளை . .		134
9	சகசநிட்டை...	11	137
10	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை		139
11	பிரமசித்தியகவல்		143
12	சிவதரிசன அகவல்		151
13	ஆகமநெறியகவல்		156
14	வேதநெறியகவல்		159
15	பிரமானுபவ அகவல்		162
16	சிவசமரசவாத அகவல்		165
	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்	10	168

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.